

یکصد و چارده نکته از قرآن کریم

اکبر دهقان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

یکصد و چهارده نکته از قرآن کریم درباره نماز

نویسنده:

اکبر دهقان

ناشر چاپی:

ستاد اقامه نماز

ناشر دیجیتال:

مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

فهرست

فهرست	۵
یکصد و چهارده نکته از قرآن کریم درباره نماز	۱۰
مشخصات کتاب	۱۰
اشاره	۱۱
پیشگفتار	۱۸
۱ _ اهمیت نماز	۲۴
۲ _ عنایت خداوند به نماز	۲۴
۳ _ ارزش نماز	۲۵
۴ _ اقامه ی نماز در ردیف اقامه ی دین	۲۵
۵ _ اقامه ی نماز در ردیف مبانی اعتقادی	۲۶
۶ _ توجه به خداوند به هنگام نماز	۲۷
۷ _ بهره برداری از نماز در قیامت	۲۷
۸ _ پیمان شکنی بنی اسرائیل نسبت به نماز	۲۸
۹ _ اوقات پنج گانه ی نماز	۲۹
۱۰ _ نماز معیار قبولی اعمال	۳۰
۱۱ _ نماز نخستین فریضه ی الهی	۳۱
۱۲ _ معانی صلوه در قرآن	۳۱
۱۳ _ ایمان به قیامت عامل محافظت بر نماز	۳۲
۱۴ _ نماز تنها برای خداوند	۳۳
۱۵ _ خشیت و خشوع در نماز	۳۳
۱۶ _ نماز نشانه ی شکر خداوند	۳۴
۱۷ _ اذان و اقامه در نماز	۳۴
۱۸ _ شرافت نماز	۳۷
۱۹ _ سفارش پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله به نماز	۳۸

۳۸	۲۰ _ نماز عامل سعادت
۳۹	۲۱ _ نام ها و اوصاف نماز
۴۰	۲۲ _ اقامه فردی و اجتماعی نماز
۴۲	۲۳ _ اقامه ی نماز برنامه ی رسمی انبیاء الهی
۴۳	۲۴ _ اقامه ی نماز هدف هجرت ابراهیم علیه السلام
۴۴	۲۵ _ رعایت آداب ظاهری و باطنی در نماز
۴۶	۲۶ _ سفارش والدین به نماز
۴۷	۲۷ _ ممنوعیت نماز در حال مستی
۴۹	۲۸ _ احیای نماز از وظائف مسئولین نظام اسلامی
۴۹	۲۹ _ طهارت ظاهری و معنوی در نماز
۵۰	۳۰ _ کمک خواستن از نماز
۵۲	۳۱ _ نماز وسیله ی طرد شیطان
۵۳	۳۲ _ نماز نشانه ی بسیاری از کمالات
۵۴	۳۳ _ مطرح بودن نماز در همه ادیان الهی
۵۵	۳۴ _ سبقت به نماز
۵۶	۳۵ _ همراهی سایر عبادات با نماز
۵۷	۳۶ _ فضایل اخلاقی و اجتماعی همراه با نماز
۵۷	۳۷ _ کمالات انسانی همراه با نماز
۵۹	۳۸ _ همراه بودن زکات و نماز
۵۹	۳۹ _ پرداخت زکات در نماز
۶۰	۴۰ _ نماز و ابراز عقاید دینی و مذهبی
۶۱	۴۱ _ نماز عامل تکامل
۶۱	۴۲ _ نماز و اعتقاد به اختیار
۶۲	۴۳ _ نماز عامل رستگاری
۶۴	۴۴ _ نماز فرع بر یاد خداوند
۶۴	۴۵ _ نماز عامل تحصیل خشنودی خداوند

- ۴۶ _ اوصاف برجسته ی نمازگزاران ----- ۶۵
- ۴۷ _ نماز مایه رهائی انسان از علاقه به دنیا ----- ۶۶
- ۴۸ _ مداومت بر نماز ----- ۶۶
- ۴۹ _ محافظت از نماز ----- ۶۷
- ۵۰ _ اعتدال در نماز ----- ۶۸
- ۵۱ _ نماز راه تحصیل استقامت ----- ۷۰
- ۵۲ _ نماز راه تحصیل شرح صدر ----- ۷۰
- ۵۳ _ استعانت از خداوند با نماز ----- ۷۱
- ۵۴ _ نماز، حضور در برابر خداوند ----- ۷۲
- ۵۵ _ نماز عبادت موّقت ----- ۷۲
- ۵۶ _ نماز ذکر عملی ----- ۷۳
- ۵۷ _ بر پا دارنده ی نماز؛ مصلح واقعی ----- ۷۳
- ۵۸ _ نماز مظهر ستایش و نیایش ----- ۷۴
- ۵۹ _ نماز هم قرائت قرآن است، هم دعا ----- ۷۵
- ۶۰ _ خشوع در نماز ----- ۷۵
- ۶۱ _ نماز مانع گواهی دادن به دروغ ----- ۷۶
- ۶۲ _ نماز برنامه ی دائمی پرهیزکاران ----- ۷۷
- ۶۳ _ دوری از رذایل و تزیین به فضایل، معیار قبولی نماز ----- ۷۸
- ۶۴ _ شباهت های نماز با قرآن کریم ----- ۷۹
- ۶۵ _ شباهت های نماز و حضرت علی علیه السلام ----- ۸۰
- ۶۶ _ محافظت بر نماز ----- ۸۲
- ۶۷ _ تأکید بر حفاظت از نماز وسطی ----- ۸۴
- ۶۸ _ نماز و خضوع در برابر خداوند ----- ۸۵
- ۶۹ _ آثار و برکات نماز ----- ۸۵
- ۷۰ _ نماز یاد الهی ----- ۸۷
- ۷۱ _ استخفاف به نماز ----- ۸۹

۷۲ _ برخورد منفی با نماز	۹۱
۷۳ _ موانع قبولی نماز	۹۳
۷۴ _ نماز و آغاز به نام خداوند	۹۵
۷۵ _ ادب ورود در نماز	۹۵
۷۶ _ قداست نام خداوند	۹۷
۷۷ _ نماز جلوه ی رحمت خداوند	۹۸
۷۸ _ یاد قیامت در نماز	۹۹
۷۹ _ نماز و طلب هدایت	۹۹
۸۰ _ پاداش نماز	۱۰۱
۸۱ _ هشدار نسبت به ترک نماز	۱۰۳
۸۲ _ نماز نور خداوند	۱۰۴
۸۳ _ سجده در نماز	۱۰۵
۸۴ _ قداست و عظمت مساجد	۱۰۷
۸۵ _ مساجد محل عبادت خداوند	۱۰۸
۸۶ _ ویران کننده مساجد ظالم ترین انسان	۱۰۸
۸۷ _ شرایط آباد کنندگان مسجد	۱۰۹
۸۸ _ ترس از خداوند از اوصاف متولیان مساجد	۱۱۰
۸۹ _ وظایف مسلمان نسبت به مساجد	۱۱۱
۹۰ _ مسجد مرکز عبادت	۱۱۴
۹۱ _ نماز جماعت	۱۱۵
۹۲ _ توجه به جنبه های اجتماعی نماز	۱۱۵
۹۳ _ نماز جمعه	۱۱۷
۹۴ _ مقدم داشتن نماز جمعه بر هر کار	۱۱۸
۹۵ _ نماز جمعه و رسیدن به خیر حقیقی	۱۱۹
۹۶ _ دنیا پرستان و رها کردن نماز جمعه	۱۲۰
۹۷ _ نماز شب	۱۲۳

- ۹۸ _ راز پنهان بودن پاداش نماز شب ----- ۱۲۴
- ۹۹ _ دستور نماز شب به پیامبر اکرم ----- ۱۲۵
- ۱۰۰ _ نماز شب مستحب مؤکد ----- ۱۲۶
- ۱۰۱ _ سحر بهترین فرصت برای نماز شب ----- ۱۲۷
- ۱۰۲ _ وجوب نماز شب بر پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله ----- ۱۲۹
- ۱۰۳ _ مقام شفاعت پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله در پرتو نماز شب ----- ۱۲۹
- ۱۰۴ _ نماز مسافر ----- ۱۳۰
- ۱۰۵ _ نماز در میدان جنگ ----- ۱۳۱
- ۱۰۶ _ نماز دافع و رافع اعمال ناپسند ----- ۱۳۲
- ۱۰۷ _ نماز مایه ی پاکیزگی از گناهان ----- ۱۳۳
- ۱۰۸ _ بهره مندی مؤمنان از نماز ----- ۱۳۴
- ۱۰۹ _ نماز اولین و آخرین سفارش پیامبران ----- ۱۳۵
- ۱۱۰ _ زینت مادی و معنوی در نماز ----- ۱۳۵
- ۱۱۱ _ تأثیر و تأثر متقابل در نماز و گناه ----- ۱۳۶
- ۱۱۲ _ ضرورت نشاط در نماز ----- ۱۳۶
- ۱۱۳ _ کمیت و کیفیت در نماز ----- ۱۳۶
- ۱۱۴ _ نماز نشانه ی خرد ----- ۱۳۸
- درباره مرکز ----- ۱۴۰

یکصد و چهارده نکته از قرآن کریم درباره نماز

مشخصات کتاب

سرشناسه : دهقان، اکبر، - ۱۳۴۴

عنوان و نام پدیدآور : یکصد و چهارده نکته از قرآن کریم درباره ی نماز/ [نویسنده] اکبر دهقان

مشخصات نشر : تهران: ستاد اقامه نماز، ۱۳۸۱.

مشخصات ظاهری : ۱۳۶ص.

شابک : ۹۶۴-۷۳۰۹-۲۷-۹۳۵۰۰ ریال

وضعیت فهرست نویسی : فهرست نویسی قبلی

یادداشت : چاپ پنجم: ۱۳۸۵؛ ۵۵۰۰ ریال

یادداشت : عنوان دیگر: ۱۱۴ [صد و چهارده] نکته از قرآن کریم درباره ی نماز.

یادداشت : کتابنامه به صورت زیرنویس

عنوان دیگر : ۱۱۴ [صد و چهارده] نکته از قرآن کریم درباره ی نماز.

عنوان دیگر : ۱۱۴ [صد و چهارده] نکته از قرآن کریم درباره ی نماز

موضوع : نماز -- جنبه های قرآنی

موضوع : نماز

شناسه افزوده : ستاد اقامه نماز

رده بندی کنگره : BP۱۰۴/ن ۹د ۸ ۱۳۸۱

رده بندی دیویی : ۲۹۷/۱۵۹

شماره کتابشناسی ملی : م ۸۲-۹۸

ص: ۱

نام کتاب *** یکصد و چهارده نکته از قرآن کریم در باره ی نماز

تحقیق و نگارش *** اکبر دهقان

نوبت چاپ *** اول _ فروردین ۱۳۸۱

تیراژ *** نسخه

قیمت *** تومان

ناشر *** ستاد اقامه نماز

مرکز پخش

تهران _ میدان فلسطین _ ستاد اقامه نماز

ص: ۲

از دیدگاه قرآن کریم نماز منزلت بس رفیعی دارد که هیچ عمل عبادی به پایه ی آن نمی رسد، از این رو اولین دستوری که خداوند به حضرت موسی علیه السلام بعد از وحی به او می دهد، موضوع نماز است که تبلور بندگی و عبودیت است؛ «و انا اخترتك فاستمع لما یوحی * اننی انا الله لا اله الا انا فاعبدنی و اقم الصلوه لذكری».(۱)

از نظر اسلام نماز ارتباط بنده با خداوند است؛ ارتباط موجود ضعیف و نیازمند به خداوند قادر و بی نیاز؛ «یا أيها الناس أنتم الفقراء الى الله و الله هو الغنی الحمید».(۲)

الف _ همه ی مسلمانان دوست دارند که در نزد خداوند قرب و منزلت پیدا کنند؛ بهترین وسیله ی تقرب به خداوند نماز است؛ «الصلوه قربان کل تقی».(۳)

ب _ همه ی مسلمانان دوست دارند خداوند از آنان خشنود باشد؛

ص: ۹

۱- ۱. طه / ۱۳ _ ۱۴.

۲- ۲. فاطر / ۱۵.

۳- ۳. فروع کافی / ج ۱ / ص ۲۶۵.

بهترین وسیله ی خشنودی خداوند نماز است. پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله فرمودند: «الصلاه من شرایع الدین و فیها مرضات الرب عز و جل و هی منهاج الانبیاء».(۱)

ج _ همه ی مسلمانان دوست دارند قلب آنان آرام گردد، بهترین وسیله برای آرامش روح و قلب، نماز است. زیرا نماز یاد خداوند است؛ «اقم الصلوه لذكری»(۲) و به وسیله ی یاد خداوند قلب آرام می گردد؛ «الا بذكر الله تطمئن القلوب».(۳)

د _ همه ی مسلمانان دوست دارند بهترین عمل را انجام دهند؛ بهترین عمل نماز است. قال علی علیه السلام : «اوصیکم بالصلوه و حفظها فانها خیر العمل».(۴)

ه _ همه ی مسلمانان دوست دارند گناهانشان آمرزیده شود؛ بهترین وسیله ی آمرزش گناه، نماز است. قال علی علیه السلام : «من اتی الصلوه عارفا بحقها غفر له».(۵)

و _ همه ی مسلمانان دوست دارند به سعادت و فلاح نائل شوند؛ بهترین وسیله ی سعادت، نماز است؛ «قد افلح من تزکی * و ذکر اسم ربّه فصلی».(۶)

ص: ۱۰

۱- ۱. خصال / ج ۲ / ص ۵۲۲.

۲- ۲. طه / ۱۴.

۳- ۳. رعد / ۲۸.

۴- ۴. بحار / ج ۸۲ / ص ۲۰۹.

۵- ۵. خصال / ج ۲ / ص ۶۲۸.

۶- ۶. اعلی / ۱۴ _ ۱۵.

ز _ همه ی مسلمانان دوست دارند از شرّ شیطان در امان باشند و بهترین وسیله ی امنیت از گزند شیطان، نماز است؛ «الصلاه حصن من سطوات الشیطان».(۱)

ح _ همه ی مسلمانان دوست دارند محبوب ترین عمل را برای خداوند بجا آورند و محبوب ترین اعمال نزد خداوند نماز است؛ «احب الاعمال الى الله عزّ و جلّ الصلاه».(۲)

ط _ همه ی مسلمانان دوست دارند از رذائل اخلاقی پاکیزه گردند؛ بهترین وسیله برای از بین بردن رذائل اخلاقی نماز است؛ «فرض الله الصلوه تنزيها من الکبر».(۳)

ی _ همه ی مسلمانان دوست دارند به بهشت جاویدان راه پیدا کنند؛ بهترین وسیله برای رفتن به بهشت الهی نماز است؛ «تكون صلاه العبد مفتاحا للجنة».(۴)

نسبت به نماز در روایات تشبیهاتی شده است از جمله:

الف _ نماز همانند سر نسبت به بدن است؛ پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله فرمودند: «موضع الصلوه من الدین کموضع الرأس من الجسد».(۵)

ب _ نماز همانند ستون خیمه است که قوام خیمه به آن ستون هایی

ص: ۱۱

۱- ۱. غرر / ۲۲۱۲.

۲- ۲. من لا یحضر الفقیه / ج ۱ / ص ۲۱۰.

۳- ۳. بحار / ج ۸۲ / ص ۲۰۹.

۴- ۴. بحار / ج ۸۲ / ص ۲۳۲.

۵- ۵. نهج الفصاحه / ج ۲ / ص ۶۲۴.

است که در آن به کار رفته است؛ رسول اکرم صلی الله علیه و آله فرمودند: «مثل الصلوه مثل عمود الفسطاط اذا بعث العمود نفعت الاطناب و الاوتاد و الغشاء».(۱)

ج _ نماز همانند نهر آب است که انسان می تواند در پرتو نماز از آلودگی ها پاک شود؛ پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله فرمودند: «مثل الصلوه کمثل النهر جاری كلما صلی صلاه کفرت ما بینهما من الذنوب».(۲)

د _ نماز همانند سفره ی آماده ای است که انسان می تواند از آن بهره مند شود. «الا انّ الصلاه مأدبه الله فی الارض قد هیأها لاهل رحمته فی کل یوم خمس مرّات»؛ نماز سفره ای است از جانب خداوند در روی زمین که آن را برای کسانی که مورد لطف او هستند آماده و تهیه کرده تا در هر روز پنج مرتبه از آن بهره مند شوند.(۳)

نماز به اندازه ای دارای اهمیت است که حضرت رضا علیه السلام جلسه ی بحث و مناظره با عمران صابی را که فرد مشرکی بود ترک کرد. آن شخص گفت: قلب من الان نرم شده؛ (قد لان قلبی) حضرت حاضر نشد بحث را ادامه دهد تا او هدایت شود با این که در روایت دارد که پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله به علی علیه السلام فرمود: سوگند به خدا اگر شخصی به وسیله ی تو هدایت شود، از آنچه خورشید بر او می تابد بهتر است؛ «فوالله لئن یهدی الله بک رجلاً

ص: ۱۲

۱- ۱. وسائل / ج ۳ / ص ۲۱.

۲- ۲. تهذیب / ج ۲ / ص ۲۳۷.

۳- ۳. مستدرک / ج ۱ / ص ۱۰۷.

واحداً خیر لک مما طلعت علیه الشمس» (۱).

در اینجا حضرت هدایت این فرد را رها کرد و به طرف نماز حرکت نمود. بعد از نماز جلسه ی بحث را ادامه دادند و آن فرد مسلمان شد. (۲) شاید بتوان استفاده نمود که این اهمیت دادن به نماز زمینه ی مسلمان شدن او را فراهم نمود. زیرا وقتی آن شخص می بیند امام علیه السلام این اندازه به دین خود مقید است، عقیده به حقانیت آن پیدا می کند.

نماز به اندازه ای مهم است که حضرت صادق علیه السلام در آخرین لحظه ی عمر مبارک خویش به خویشاوندان خویش توصیه به نماز می نماید و می فرماید: هر کس نماز را سبک بشمارد به شفاعت ما نمی رسد؛ «ان شفاعتنا لا تنال مستخفاً بالصلوه». (۳)

کتابی که پیش رو دارید، پیش از تدوین طی ۶۰ جلسه در رادیو معارف بیان شده سپس علاوه بر تغییرات اندک در آن، مواردی نیز افزوده شده است تا به شکل کنونی عرضه شده است. این کتاب مشتمل بر یکصد و چهارده نکته از قرآن کریم درباره نماز (۴) معادل یکصد و چهارده سوره قرآن کریم می باشد. خداوند متعال را بر این توفیق سپاسگزارم.

در پایان از جناب حجه الاسلام و المسلمین آقای محسن قرائتی که

ص: ۱۳

۱- ۱. بحار ۳۹/۸.

۲- ۲. بحار / ج ۴۹ / ص ۱۷۵.

۳- ۳. وسائل / ج ۳ / ص ۱۷.

۴- ۴. بیش از ۳۰ نکته که در این کتاب آمده به فضل الهی در اثناء مطالعه به ذهن نویسنده رسید که از قرآن و روایات استفاده نموده و آن ها را به رشته ی تحریر در آوردم.

هماره مشوق اینجانب در تحقیق مباحث و آثار قرآنی از جمله این اثر بوده اند تقدیر می نمایم. خداوند انشاء الله ما را از نمازگزاران واقعی قرار دهد.

حوزه ی علمیه ی قم

اکبر دهقان

۸۰ / ۱۲ / ۸

ص: ۱۴

۱_ اهمیت نماز

در اهمیت و عظمت نماز همین بس که در هیچ حال و زمانی نماز از انسان ساقط نمی شود. قرآن کریم می فرماید: «ان الصلوه كانت على المؤمنين كتابا موقوتا».(۱)

مرحوم علامه طباطبایی می فرماید: کلمه «موقوت» به معنای قرار دادن وقت برای امری است؛ یعنی نماز فریضه ای است که باید در مواقع و زمان های معینی انجام شود و مقصود از کتابت موقوت این است که نماز فریضه ثابتی است که اصلاً تغییرپذیر نیست و در هیچ حالی ساقط نمی شود.(۲)

۲_ عنایت خداوند به نماز

قرآن کریم می فرماید: «و أمرنا لنسلم لرب العالمين * و أن أقيموا الصلوه و اتَّقوه و هو الَّذی الیه تحشرون».(۳)

مرحوم علامه طباطبایی می فرماید: خداوند متعال با ذکر کلمه «واتَّقوه» (تقوا داشته باشید)، تمامی عبادات و اعمال دین را خلاصه کرد و تنها از میان آن ها نماز را نام برد، برای آن اهمیتی که داشته و عنایتی که خداوند نسبت به امر نماز دارد.(۴)

ص: ۱۵

۱- ۱. نساء / ۱۰۱.

۲- ۲. المیزان / ج ۵ / ص ۱۰۲.

۳- ۳. انعام / ۷۱ - ۷۲.

۴- ۴. المیزان / ج ۷ / ص ۲۳۰.

۳_ ارزش نماز

قرآن کریم ضمن بیان ویژگی های مؤمنان که به خدا و قیامت معتقد هستند از موضوع اقامه ی نماز با تعبیر ویژه ای یاد کرده است؛ «و المؤمنون يؤمنون بما أنزل اليك و ما أنزل من قبلك و المقيمین الصلوة و المؤتون الزکوة».(۱)

در این آیه ی شریفه کلمه ی «مقيمین الصلوة» به صورت منصوب بیان شده است که از باب اختصاص و مدح می باشد، اما جملات دیگر به صورت مرفوع ذکر شده است مانند: «و المؤمنون» و «و المؤتون الزکوة»، بنا بر این منصوب بودن «مقيمین الصلوة» اهمیت و ارزش نماز را می رساند.(۲)

۴_ اقامه ی نماز در ردیف اقامه ی دین

همان گونه که قرآن کریم مسلمانان را به اصل اقامه ی دین توصیه می کند؛ «ان اقيموا الدين و لا تتفرقوا فيه»(۳) سفارش به اقامه ی نماز هم می نماید. بطوری که در آیات مختلف می فرماید: «اقیموا الصلوة»؛ در حدیث آمده است: «افزعوا الی قوام دینکم باقامه الصلوة».(۴)

چه این که کفار برای مبارزه با اسلام گاهی دین و گاهی نماز را به

ص: ۱۶

۱- ۱. نساء / ۱۶۲.

۲- ۲. المیزان / ج ۵ / ص .

۳- ۳. شوری / ۱۳.

۴- ۴. بحار / ج ۷۸ / ص ۳۵.

استهزا می گرفتند. خداوند می فرماید: «لا تتخذوا الذين اتخذوا دينكم هزوا ولعبا» (۱) و «وإذا ناديتُم إلى الصلوة اتَّخذوها هزوا ولعبا» (۲)؛ از این تعبیرات روشن می شود که اقامه ی دین به اقامه ی نماز بستگی دارد و کفّار برای مبارزه با دین مسلمانان با نماز برخورد می کردند و آن را به استهزا می گرفتند.

۵_ اقامه ی نماز در ردیف مبانی اعتقادی

نماز آنقدر دارای اهمیت است که گاهی بلافاصله بعد از ایمان به مبدء و معاد مطرح شده است؛ «انما يعمر مساجد الله من ءامن بالله و اليوم الآخر و اقام الصلوة» (۳)، همانگونه که نماز همتا و عدل امامت است. چون حضرت ابراهیم علیه السلام در دو مورد عبارت «و من ذریتی» را به کار برده است؛ یکی در مورد نماز و دیگری در مورد امامت فرزندان خود؛ «ربّ اجعلنی مقيم الصلوة و من ذریتی». (۴) وقتی خداوند به ابراهیم علیه السلام فرمود: تو را امام مردم قرار دادم، ابراهیم علیه السلام امامت را برای ذریه و نسل خود تقاضا کرد؛ «قال و من ذریتی». (۵)

ص: ۱۷

۱- ۱. مائده / ۵۷.

۲- ۲. مائده / ۵۸.

۳- ۳. توبه / ۱۸.

۴- ۴. ابراهیم / ۴۰.

۵- ۵. بقره / ۱۲۴؛ یکصد و چهارده نکته در باره ی نماز / ص ۸۸.

۶_ توجه به خداوند به هنگام نماز

«وَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ كُلِّ مَسْجِدٍ وَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ» (۱)

مرحوم علامه طباطبایی رضی الله عنه می فرماید: منظور از اقامه وجه به هنگام عبادت، این است که انسان دلش چنان متوجه خدا باشد که از هر چیز دیگری منقطع شود.

بنا بر این جمله ی «وَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ كُلِّ مَسْجِدٍ» به ضمیمه «وَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ» این معنا را افاده می کند که بر هر عابدی واجب است که توجه خود را از غیر خدا منقطع سازد و یکی از چیزهایی که غیر خداست، همان عبادت اوست، پس عابد حتی نباید به عبادت خود توجه کند. زیرا عبادت توجه است نه چیزی که به او توجه شود. (۲)

۷_ بهره برداری از نماز در قیامت

از نظر قرآن کریم بهترین عملی که در قیامت انسان از آن بهره مند می شود، بر پا داشتن نماز است. آیه ی شریفه ی «أَقِمْ الصَّلَاةَ وَآتِ الزَّكَاةَ وَارْزُقْهُمَا وَأَتُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَارْزُقْهُمَا» (۳) تجسم عمل را بازگو می کند که انسان از اعمال خیر خود بهره می برد؛ یعنی نمازی که در دنیا انجام می دهد و زکاتی که می پردازد سود آن نصیب خود انسان می شود؛ «لَا نَفْسُكُمْ» نه این که خداوند به اعمال بشر نیاز داشته باشد.

ص: ۱۸

۱- ۱. اعراف / ۲۹.

۲- ۲. المیزان / ج ۸ / ص ۱۰۲.

۳- ۳. بقره / ۱۱۰.

۸_ پیمان شکنی بنی اسرائیل نسبت به نماز

قرآن کریم در دو آیه از سوره ی بقره به بنی اسرائیل دستور اقامه ی نماز داده است و در یک مورد از آنان پیمان گرفته که نماز را در جامعه اقامه کنند، اما اکثریت آنان پیمان شکنی کردند؛ «و اذ اخذنا میثاق بنی اسرائیل ... و اُقیموا الصلوه ... ثم تولّیتم الا قلیلاً منکم» (۱) و در آیه ی دیگر بعد از آن که به بنی اسرائیل دستور می دهد که نعمت های الهی را یادآور شوند آن ها را موظف به اقامه ی نماز و پرداخت زکات می نماید؛ «یا بنی اسرائیل اذکروا نعمتی الّتی أنعمت علیکم ... و اُقیموا الصلوه و ءاتوا الزکوه و ا رکعوا مع الراکعین» (۲).

اگر از میان همه تکالیف، دعوت به اقامه ی نماز نمود، به دلیل اهمیت نماز است و از این که خواندن نماز جماعت به رکوع نمودن تعبیر شده، اهمیت رکوع در نماز را بیان می کند؛ علاوه بر آن می رساند که نماز یهودیان دارای رکوع نبوده و بعد از ظهور اسلام باید همانند مسلمانان نماز بخوانند. (۳)

ص: ۱۹

۱- ۱. بقره / ۸۳.

۲- ۲. بقره / ۴۳.

۳- ۳. تفسیر نمونه / ج ۱ / ص ۲۰۹.

در بعضی از آیات قرآن کریم تنها اشاره به یک نماز شده است مانند: نماز ظهر که می فرماید: «حافظوا علی الصلوات و الصلوه الوسطی» (۱) که نماز وسطی طبق تفسیر مشهور، نماز ظهر است، و گاهی اشاره به وقت سه نماز شده است مانند: «و أقم الصلوه طرفی النهار و زلفا من اللیل» (۲) که «طرفی النهار» اشاره به نماز صبح و مغرب و «زلفا من اللیل» اشاره به نماز عشا است.

گاهی اوقات هر پنج نماز بیان شده است مانند: «و أقم الصلوه لدلوك الشمس الی غسق اللیل و قرءان الفجر انّ قرءان الفجر کان مشهودا» (۳)؛ «دلوك الشمس»؛ یعنی زوال خورشید و «غسق اللیل»؛ یعنی تاریکی شب که نماز از زوال خورشید تا تاریکی شب شامل نماز ظهر و عصر و مغرب و عشا می شود و مقصود از «قرءان الفجر» نماز صبح است.

سؤال: منظور قرآن کریم از این که می فرماید: نماز صبح مشهود است، منظور مشاهده ی چه کسانی است؟

پاسخ: از روایات استفاده می شود که نماز صبح مشهود فرشتگان شب و روز است. زیرا در آغاز صبح فرشتگان شب که مراقبان بندگان خدایند، جای خود را به فرشتگان روز می دهند و چون نماز صبح در همان آغاز

ص: ۲۰

۱- ۱. بقره / ۲۳۸.

۲- ۲. هود / ۱۱۴.

۳- ۳. اسراء / ۷۸.

طلوع اقامه می گردد، هر دو گروه آن را مشاهده می کنند و بر آن گواهی می دهند.

۱۰_ نماز معیار قبولی اعمال

از نظر قرآن کریم معیار قبولی اعمال، تقوا و پرهیزکاری است؛ «أَنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ». اما از روایات استفاده می شود که قبولی اعمال بستگی به قبولی نماز دارد؛ «إِنْ قُبِلَتْ قُبِلَ مَا سِوَاهَا»^(۱)، جالب این که باز پذیرفته شدن نماز بستگی به ولایت امامان معصوم علیهم السلام دارد. شخصی از حضرت سجاد علیه السلام پرسید سبب قبولی نماز چیست؟ امام علیه السلام فرمودند: ولایت ما و بیزاری از دشمنان ما مایه ی پذیرفته شدن نماز است؛ «و ما سبب قبولها قال: ولایتنا و البراءة من أعدائنا»^(۲).

از ضمیمه شدن این دو حدیث به صورت شکل اول منطقی نتیجه می گیریم که پذیرفته شدن همه ی اعمال بستگی به محبت اهل بیت علیهم السلام دارد.

توضیح:

مقدمه ی اول: قبولی سایر اعمال به قبولی نماز بستگی دارد.

مقدمه ی دوم: قبولی نماز به ولایت اهل بیت علیهم السلام وابسته است.

نتیجه: قبولی اعمال وابسته به محبت اهل بیت علیهم السلام است.

ص: ۲۱

۱- ۱. کافی / ۳ / ۲۶۸.

۲- ۲. مناقب / ۴ / ۱۳۱.

۱۱ _ نماز نخستین فریضه ی الهی

خداوند متعال اولین دستور عبادی را که به حضرت موسی علیه السلام می دهد، موضوع نماز است، از این رو بعد از دستور به عبادت به عنوان نخستین فریضه موضوع نماز را مطرح می نماید: «فاعبدنی و أقم الصلوه لذكری». (۱)

الف _ اولین حکمی را که خداوند بر بندگان خویش واجب نمود، نمازهای پنج گانه بود؛ قال رسول الله صلى الله عليه و آله : «اول ما افترض الله على امتی الصلوات الخمس». (۲)

ب _ اولین حکمی که تعلیم و یادگیری آن واجب است نماز است؛ قال رسول الله صلى الله عليه و آله : «اذا أسلم الرجل أوّل ما یعلمه الصلوه». (۳)

ج _ اولین فریضه ای که در قیامت از انسان سؤال می شود نماز است؛ قال رسول الله صلى الله عليه و آله : «... أوّل ما يحاسب به العبد يوم القيامة الصلوه». (۴)

۱۲ _ معانی صلوه در قرآن

نماز گزاردن _ نماز خواندن _ «فنادته الملائکه و هو قائم یصلی فی المحراب» (۵) واژه صلاه گاهی متعدی به حرف (علی) می شود و در معانی

ص: ۲۲

۱- ۱. طه / ۱۴.

۲- ۲. کنز العمال / ج ۷ / ۱۸۸۵۱.

۳- ۳. درّ المنثور / ج ۱ / ص ۷۱۰.

۴- ۴. جامع الاخبار / ص ۱۸۴.

۵- ۵. آل عمران / ۳۹.

مختلفی به کار می رود از جمله:

الف) قرائت «و لا تجهر بصلوتک»^(۱)

ب) دعا کردن «خذ من اموالهم صدقه تطهرهم و ترکیهم بها وصلّ علیهم»

ج) درود فرستادن «ان الله و ملائکته یصلّون علی النبی»^(۲)

د) آمرزیدن از جانب خدا _ طلب رحمت از ناحیه فرشتگان «هو الذی یصلّی علیکم و ملائکته»^(۳)

و نمازی که از ناحیه خداوند بر ما تشریع و واجب شده و دارای افعال و اذکار مخصوصی است از آن جهت به «صلوه» نامگذاری شده که مشتمل بر قرائت در حال قیام و درود فرستادن و ستایش در حال قعود است و هنگامی که نمازگزار این فریضه را بجا آورد مشمول رحمت خداوند می گردد.^(۴)

۱۳_ ایمان به قیامت عامل محافظت بر نماز

خداوند متعال در قرآن کریم می فرماید: کسانی که معتقد به قیامت هستند به قرآن نیز ایمان دارند، علاوه بر آن نسبت به نماز محافظت دارند؛ «و هذا کتاب أنزلناه مبارک ... و الذین یؤمنون بالآخره یؤمنون به و هم

ص: ۲۳

۱- ۱. اسراء / ۱۱۰.

۲- ۲. احزاب / ۵۶

۳- ۳. احزاب ۴۳؛ دانشنامه قرآن ۲/۱۳۷۹

۴- ۴. روح البیان ۱/۳۳.

علی صلاتهم یحافظون».(۱)

با توجه به این که اصولاً ایمان به قیامت انسان را وادار به تمام کارهای خیر می کند (از نماز و روزه و خمس و ...)، لیکن موضوع نماز را به دلیل شرافتش بر سایر عبادات بیان کرده است.(۲)

۱۴_ نماز تنها برای خداوند

از آیه ی شریفه ی «قُلْ اِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ»(۳)، استفاده می شود که شرط نماز آن است که تنها برای خداوند انجام شود و جهت این که نماز را جداگانه ذکر کرد با این که نماز داخل در نسک و عبادت هست به دلیل شرافت نماز است.(۴)

۱۵_ خشیت و خشوع در نماز

از نظر اسلام نماز مانند سایر عبادات دارای درجات و مراتب است و بهترین نماز آن است که نماز گزار در نمازش خشیت و خشوع داشته باشد. قرآن کریم در وصف مؤمنان می فرماید: «قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ * الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ»(۵)

ص: ۲۴

۱- ۱. انعام / ۹۲.

۲- ۲. تفسیر کبیر / ج ۱۳ / ص ۸۷.

۳- ۳. انعام / ۱۶۲.

۴- ۴. تفسیر کبیر / ج ۱۴ / ۱۲؛ مراغی / ج ۸ / ص ۹۱.

۵- ۵. مؤمنون / ۱ _ ۲.

در سیره ی اولیای الهی می بینیم که آن بزرگواران به دلیل خشیت از خداوند اندام مبارکشان می لرزید. در باره ی امام سجاده علیه السلام در روایت آمده است: «کانت اعضائه ترتعد من خشیه الله». (۱)

۱۶_ نماز نشانه ی شکر خداوند

خداوند متعال بعد از آن که نعمت کوثر را به پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله مرحمت می کند می فرماید: در برابر این عطای ما برای خداوند نماز بخوان؛ «أَنَا أَعْطِينَاكَ الْكَوْثَرَ * فَصَلِّ لِرَبِّكَ...». (۲)

فخر رازی می گوید: در این سوره خداوند در برابر نعمت کوثر نمی فرماید «فاشکر» بلکه فرموده: «فصلِّ»؛ جهتش آن است که شکر بر سه قسم است: لفظی، عملی و قلبی، و نماز مشتمل بر هر سه قسم شکر است. (۳)

۱۷_ اذان و اقامه در نماز

از آیات کریمه ی قرآن می توان جملاتی که در اذان و اقامه گفته می شود استفاده کرد:

الف _ «الله اکبر»؛ «و کبره تکبیرا». (۴)

ص: ۲۵

۱- ۱. بحار / ج ۸۴ / ص ۲۵۰.

۲- ۲. کوثر / ۱ _ ۲.

۳- ۳. تفسیر کبیر / ج ۳۲ / ۱۲۲.

۴- ۴. اسراء / ۱۱۱.

ب _ «أشهد أن لا اله الا الله»؛ «فاعلم أنه لا اله الا الله».(۱)

ج _ «أشهد أن محمدا رسول الله»؛ «يس * و القرآن الحكيم * إنك لمن المرسلين».(۲)

د _ «أشهد أن امير المؤمنين عليا ولي الله»؛ «انما وليكم الله و رسوله و الذين ءامنوا الذين يقيمون الصلوه و يؤتون الزكوه و هم راکعون»(۳)، که به اتفاق مفسران این آیه در شأن حضرت علی علیه السلام بوده و ولایت او در کنار ولایت خدا و پیامبرش مطرح شده است.

ه _ «حی علی الصلوه»؛ آیات «أقيموا الصلوه».

و _ «حی علی الفلاح»؛ «قد أفلح من تزكى * و ذکر اسم ربّه فصلی».(۴)

قرآن کریم می فرماید: «يا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ»(۵)، مقصود از «ندای برای نماز»، اذان است.

الف _ قال الصادق عليه السلام : «انَّ أوَّلَ مَنْ سَبَقَ إِلَى الْجَنَّةِ بَلال ... لِأَنَّهُ أوَّلَ مَنْ أَذَّنَ»؛ بلال نخستین فردی است که به سوی بهشت سبقت گرفت به دلیل این که نخستین فردی بود که اذان گفت.(۶)

قال رسول الله صلى الله عليه و آله : «قم يا بلال فارحنا بالصلوه».(۷)

ص: ۲۶

۱- ۱. محمد / ۱۹.

۲- ۲. یس / ۱ _ ۳.

۳- ۳. مائده / ۵۵.

۴- ۴. اعلی / ۱۴ _ ۱۵.

۵- ۵. جمعه / ۹.

۶- ۶. وسائل / ج ۴ / ص ۶۱۴.

۷- ۷. کنز العمال / ۲۰۹۵۱.

ب _ قال رسول الله صلى الله عليه و آله : «سيأتى على الناس زمان يتركون الاذان على ضعفائهم»؛ زمانی خواهد آمد که مردم اذان را به افراد ناتوان می سپارند. (۱)

ج _ قال على عليه السلام : «اغتنموا الدعاء عند اربع؛ عند قرائه القرآن و عند الاذان و عند نزول الغيث و عند التقاء الصفين للشهادة»؛ در چهار زمان دعا را غنیمت بشمارید که مستجاب می شود: هنگام قرائت قرآن و هنگام اذان و هنگام نزول باران و هنگام رو برو شدن دو لشکر مؤمنین و کفار برای جنگ. (۲)

د _ قال رسول الله صلى الله عليه و آله : «لو علم الناس ما فى النداء و الصف الاول لاستهموا عليه»؛ اگر مردم ارزش اذان گفتن و شرکت در جماعت را می دانستند، هر آینه برای این کار قرعه کشی می کردند. (۳)

ه _ قال على عليه السلام : «من سمع النداء فلم يجبه من غير عله فلا صلاه له»؛ هر کس صدای اذان را بشنود و بدون علت به آن پاسخ ندهد پس نمازی برای او نیست (۴)، البته سیاق این حدیث مانند «لا صلوه لجار المسجد الا فى المسجد» است که ناظر به نفی کمال است نه نفی صحت. یعنی نماز انسان کامل نیست نه اینکه صحیح نباشد.

و _ قال رسول الله صلى الله عليه و آله : «الدعاء بين الاذان و الاقامة لا یرد»؛ دعای بین اذان و اقامه رد نمی شود. (۵)

ص: ۲۷

۱- ۱. کتر العمال / ج ۷ / ص ۶۹۰.

۲- ۲. وسائل / ج ۴ / ص ۱۱۱۴.

۳- ۳. بحار / ج ۸۸ / ص ۲۰۰.

۴- ۴. وسائل / ج ۵ / ص ۳۷۵.

۵- ۵. وسائل / ج ۴ / ص ۱۱۱۴.

ز _ مؤذن هم باید عارف به وقت باشد هم خوش صدا باشد؛ قال الصادق علیه السلام : «لا یستقیم الاذان و لا یجوز ان یؤذن به الا رجل مسلم عارف».(۱)

ح _ قال علی علیه السلام : «لیؤذن لکم افصحکم».(۲)

ط _ حضرت علی علیه السلام فرمود: هر کس صدای اذان را بشنود و از مسجد خارج شود، منافق است مگر این که قصد برگشت داشته باشد.(۳)

ی _ کسی که یک سال با نیت صادق اذان بگوید، روز قیامت حق شفاعت دارد.(۴)

ک _ پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله فرمود: به یهود و نصاری سلام کنید، به یهود و نصاری امت من سلام نکنید و آن کسی است که اذان را بشنود و به نماز جماعت نرود.(۵)

ل _ «اجابه المؤذن یزید فی الرزق»(۶) و «اجابه المؤذن کفّاره الذنوب».(۷)

۱۸_ شرافت نماز

ص: ۲۸

۱- ۱. فروغ کافی / ج ۳ / ص ۳۰۷.

۲- ۲. بحار / ج ۸۴ / ص ۱۶۱.

۳- ۳. وسائل / ج ۴ / ص ۶۲۱.

۴- ۴. مستدرک / ج ۴ / ص ۲۲.

۵- ۵. لئالی الاخبار / ج ۴ / ص ۲۰۴.

۶- ۶. بحار / ج ۸۴ / ص ۱۷۷.

۷- ۷. مستدرک / ج ۱ / ص ۲۲۷.

قرآن کریم در توصیف مؤمنان می فرماید: مؤمنان کسانی هستند که علاوه بر پاسخ مثبت به ندای الهی نماز را اقامه می کنند؛ «وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَمْرُهُمْ شُورَى بَيْنَهُمْ» (۱).

مرحوم علامه طباطبائی رضی الله عنه می فرماید: اگر از میان همه ی تکالیف اسلامی خداوند نام نماز را بیان کرد و فرمود: نماز را بر پا می دارند، از باب ذکر خاص بعد از عام است که دلالت بر اهمیت و شرافت نماز دارد. (۲)

۱۹_ سفارش پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله به نماز

هنگامی که آیه شریفه «وَأْمُرْ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ» نازل شد پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله به مدت ۹ ماه در هر پنج وقت نماز (یعنی حدود ۱۳۵۰ مرتبه) به منزل حضرت علی علیه السلام و حضرت فاطمه علیها السلام می آمد و می فرمود: نماز، خدا شما را رحمت کند. بعد از آن آیه شریفه «انما يريد الله ليذهب عنكم الرجس أهل البيت ويطهركم تطهيرا» (۳) را که درباره معرفی اهل بیت خود بود، تلاوت می کرد. (۴) از این روش پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله دو مطلب اساسی استفاده می شود: الف) اهمیت نماز ب) معرفی اهل بیت خود به جامعه اسلامی تا دیگر عذری برای کسی باقی نماند.

۲۰_ نماز عامل سعادت

ص: ۲۹

۱- ۱. شوری / ۳۷.

۲- ۲. المیزان / ج ۱۸ / ص ۹۶.

۳- ۳. احزاب / ۳۵.

۴- ۴. سفینه ۵/۱۴۶.

از نظر قرآن کریم نماز عامل فلاح و رستگاری و سعادت انسان است. قرآن کریم در اوصاف متقین می فرماید: «الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ ... وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ».(۱)

وقتی پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله اوصاف نماز را برای شخصی بیان کرد آن شخص گفت: و الله لا ازید علیها و لا انقص منها؛ به خدا قسم من چیزی از نماز نه کم می کنم و نه زیاد انجام می دهم. پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله فرمود: «أَفْلَحَ إِنْ صَدَقَ»؛ این شخص اگر راست بگوید به سعادت دست یافته است.(۲)

۲۱_ نام ها و اوصاف نماز

در قرآن کریم چند نام و وصف برای نماز بیان شده است: قرآن، ایمان، حسنه.

قرآن کریم می فرماید: «و ما كان الله ليضيع إيمانكم»(۳)؛ قبله ی مسلمانان در صدر اسلام و در ایامی که پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله در مکه تشریف داشتند و حتی بعد از مدت کوتاهی در مدینه به طرف بیت المقدس بود، ولی بعد از آن مسلمانان به طرف کعبه متوجه شدند و کعبه ی معظمه قبله ی مسلمانان شد و این تغییر قبله به دلیل این بود که یهودی ها به مسلمانان اعتراض می کردند و می گفتند شما استقلال ندارید و به طرف

ص: ۳۰

۱- ۱. بقره / ۳.

۲- ۲. تفسیر کبیر / ج ۳ / ص ۴۷.

۳- ۳. بقره / ۱۴۳.

قبله ی ما نماز می خوانید. بعد از این که قبله تغییر پیدا کرد، این ذهنیت برای مسلمانان پیش آمد که نمازهایی که به طرف بیت المقدس خوانده ایم باطل است، در اینجا بود که آیه نازل شد و قرآن کریم بشارت داد که: خداوند ایمان شما را ضایع نمی سازد؛ یعنی نمازهای شما همگی درست است، بنا بر این در این آیه ی شریفه به نماز اطلاق ایمان شده است و این به دلیل اهمیت و ارزش و قداست نماز است.

وصف دیگر نماز «حسنة» است. قرآن کریم می فرماید: «وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفَى النَّهَارِ وَزُلْفَا مِنَ اللَّيْلِ... إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ» (۱).

هم چنین به نماز، قرآن فجر اطلاق شده است؛ «وَقُرْآنَ الْفَجْرِ إِنَّ قُرْآنَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا». در اهمیت نماز صبح همین بس که هم اطلاق قرآن بر آن شده و هم به طور جداگانه از نمازهای دیگر بیان شده است. چون می فرماید: «أَقِمِ الصَّلَاةَ لَدُلُوكِ الشَّمْسِ إِلَى غَسَقِ اللَّيْلِ»، که در این آیه نماز ظهر و عصر و مغرب و عشا در یک جمله بیان شده است، اما نماز صبح به طور ویژه و خاص بیان شده است. «دُلُوكِ شَمْسٍ» یعنی زوال خورشید که مقصود موقع ظهر است و «غَسَقِ اللَّيْلِ» تاریکی شب است، بنا بر این اقامه ی نماز از هنگام زوال خورشید تا تاریکی شب شامل چهارنماز می شود: ظهر و عصر و مغرب و عشا.

۲۲_ اقامه فردی و اجتماعی نماز

ص: ۳۱

در قرآن کریم آیات متعددی در مورد اقامه ی نماز مطرح است. از جمله:

الف _ «وَأَقِمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَارْكَعُوا مَعَ الرَّاكِعِينَ».(۱)

ب _ «وَقُولُوا لِلنَّاسِ حَسَنًا وَاقِمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ».(۲)

ج _ «وَأَقِمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ».(۳)

اقامه از قیام مشتق شده است. قیام را به نماز نسبت می دهند؛ «قد قامت الصلوه»، اما اقامه را به نماز گزار نسبت می دهند؛ «قد أقمتم الصلوه». اقامه ی نماز یعنی بر پا داشتن نماز و آن به دو صورت تحقق می پذیرد: فردی و اجتماعی.

برای اقامه ی نماز در جنبه ی فردی رعایت اموری لازم است:

۱ _ مراعات وقت نماز: مرحوم بلاغی در تفسیر الاء الرحمن در ذیل آیه ی «و یقیمون الصلوه و ممّا رزقناهم ینفقون»(۴) می فرماید: «یواظبون علیها فی أوقاتها»؛ یعنی پرهیزکاران کسانی هستند که نماز را در وقت خودش به جا می آورند.

۲ _ اتمام واجبات: امام حسن عسگری علیه السلام در تفسیر آیه ی «وَأَقِمُوا الصَّلَاةَ» می فرماید: ای باتمام وضوءها و تکبیرها و قیامها و قرائتها و

ص: ۳۲

۱- ۱. بقره / ۴۳.

۲- ۲. بقره / ۸۳.

۳- ۳. نور / ۵۶.

۴- ۴. بقره / ۳.

رکوعها و سجودها و حدودها. (۱)

۳_ اخلاص در نماز: امام حسن عسگری علیه السلام در دنباله ی روایت می فرماید: «و اخلاصها فی العباده».

اقامه ی نماز از جنبه ی اجتماعی آن است که مسئولین نظام اسلامی موظفند مسئله ی نماز را در جامعه و حکومت اسلامی احیا کنند؛ «الَّذِينَ ان مَكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ». (۲)

امیر المؤمنین علیه السلام در عهدنامه ی خود به محمد بن ابی بکر که از طرف حضرت، حاکم مصر گردید می فرماید: «صل الصلوه لوقتها الموقت»؛ نماز را در همان وقت مشخص خود اقامه کن، «و لا تجعل وقتها لفراغ و لا تؤخرها عن وقتها لاشتغال»؛ مبادا آن را قبل از وقت به دلیل فرصتی که داری به جای آوری و یا به دلیل اشتغال و کار دیگر آن را به تأخیر بیندازی، بعد امام علیه السلام می فرماید: بدان که تمام اعمال تو باید تابع نماز باشد؛ یعنی نماز در رأس همه ی امور است؛ «و اعلم أنَّ كلَّ شیء من عملك تبع لصلاتك». (۳)

۲۳_ اقامه ی نماز برنامه ی رسمی انبیاء الهی

ص: ۳۳

۱- ۱. مستدرک / ج ۳ / روایت ۲۹۵۱.

۲- ۲. حج / ۴۱.

۳- ۳. بحار / ج ۳۳ / ص ۵۸۱.

قرآن کریم وقتی که از انبیای الهی سخن می گوید آنان را چنین می ستاید که به امر ما مردم را هدایت می کنند و ما به آن ها کارهای خوب و اقامه ی نماز و پرداخت زکات را وحی نمودیم؛ «وجعلناهم أئمة يهدون بأمرنا وأوحينا اليهم فعل الخيرات و اقام الصلوه و ايتاء الزكوه و كانوا لنا عابدين».(۱)

با این که فعل خیرات شامل بر پا داشتن نماز هم می شود، اما در عین حال نماز را جداگانه بیان کرد و این به دلیل آن است که عطف خاص بر عام مفید اهمیت است.

تعبیر به «کانوا» که دلالت بر استمرار و دوام دارد شاید اشاره به این باشد که آنان حتی قبل از رسیدن به مقام نبوت و امامت بنده صالح خدا بودند که در پرتو آن خداوند مواهب تازه ای به آنان بخشید.(۲)

۲۴_ اقامه ی نماز هدف هجرت ابراهیم علیه السلام

حضرت ابراهیم علیه السلام هدف از هجرت خود و زن و فرزندش را از سرزمین خوش آب و هوای فلسطین به منطقه ی کوهستانی و بی آب و گیاه مکه ی معظمه موضوع نماز و بر پا داشتن آن بیان می کند؛ «رَبَّنَا اِنِّیْ اَسْكَنْتُ مِنْ ذُرِّيَّتِيْ بُوَادٍ غَيْرِ ذِيْ زَرْعٍ عِنْدَ بَيْتِكَ الْمُحَرَّمِ رَبَّنَا لِيُقِيمُوا الصَّلَاةَ».(۳)

ص: ۳۴

۱- ۱. انبیاء / ۷۳.

۲- ۲. تفسیر نمونه / ج ۱۳ / ص ۴۵۶.

۳- ۳. ابراهیم / ۳۷.

مرحوم علامه طباطبایی می فرماید: جمله ی «رَبَّنَا لِيَقِيمُوا الصَّلَاةَ» غرض از اسکان اسماعیل و مادرش می باشد و اگر در میان نقاط مختلف زمین نقطه ای غیر قابل کشت و خالی از هوای معتدل را اختیار نمود برای این بوده که ذریه اش در عبادت خداوند خالص باشند و امور مادی، آن ها را به خود مشغول نسازد، چه این که حضرت ابراهیم علیه السلام از خداوند تقاضا می کند که او و ذریه اش را از بر پا کنندگان نماز قرار دهد؛ «رَبِّ اجْعَلْنِي مَقِيمَ الصَّلَاةِ وَ مِنْ ذُرِّيَّتِي».(۱)

۲۵_ رعایت آداب ظاهری و باطنی در نماز

نماز دارای یک سلسله آداب ظاهری و باطنی است که هر مسلمانی باید آن ها را رعایت کند:

الف _ لباس زیبا پوشیدن: قرآن کریم می فرماید: «خُذُوا زِينَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ»(۲). در روایت است که امام سجاد علیه السلام به هنگام نماز بهترین لباس خود را می پوشید (لبس اجود ثیابه) و به آیه ی فوق استناد می نمود.(۳)

ب _ مسواک زدن: پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله فرمودند: فضیلت دو رکعت نماز با مسواک از هفتاد رکعت نماز بی مسواک بیشتر است؛ «رکعتین بسواک

ص: ۳۵

۱-۱. ابراهیم / ۳۷؛ المیزان / ج ۱۲ / ص ۱۱۱.

۲-۲. اعراف / ۳۱.

۳-۳. وسائل / ج ۳ / ص ۳۳۱.

أفضل من سبعين ركعه بغير سواك».(۱)

ج _ عطر زدن: حضرت صادق علیه السلام فرمودند: شخصی که به هنگام نماز عطر استعمال کند فضیلت نمازش هفتاد برابر نمازی است که فاقد عطر باشد؛ «صلاه متطیب أفضل من سبعین صلاه بغير طيب».(۲)

د _ رعایت اول وقت: پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله فرمودند: بهترین اعمال نزد خداوند نماز اول وقت است؛ «أفضل الاعمال عند الله الصلاه فی أول وقتها».(۳)

ه _ نماز خواندن در مساجد: قال علی علیه السلام : «لا صلاه لجار المسجد الا فی المسجد الا أن یكون عذر او به عله».(۴)

و _ دعا خواندن قبل از تکبیره الاحرام: پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله قبل از تکبیره الاحرام عرضه می داشت: «وَجْهت وجهی للذی فطر السموات والأرض حنیفاً و ما أنا من المشرکین * انّ صلاتی و نسکی و محیای و مماتی لله ربّ العالمین».(۵)

حضرت علی علیه السلام قبل از تکبیره الاحرام عرضه می داشت: «یا محسن قد أتاک المسیئ و قد أمرت المحسن أن یتجاوز عن المسیئ، أنت المحسن و أنا المسیئ».(۶)

ص: ۳۶

۱- ۱. خصال / ۴۸۱.

۲- ۲. وسائل / ج ۳ / ص ۳۱۵.

۳- ۳. مسند / ج ۱۰ / ص ۳۱۶.

۴- ۴. دعائم الاسلام / ج ۱ / ص ۱۴۸.

۵- ۵. سنن ترمذی / ج ۵ / ص ۴۸۷.

۶- ۶. فلاح السائل / ص ۱۵۵.

ز _ پناه بردن به خداوند: ابو سعید خدری می گوید: پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله قبل از قرائت، جمله ی شریفه «أعوذ بالله من الشَّيْطان الرَّجِيم» را می فرمود. (۱)

ح _ بلند گفتن «بسم الله»: امام حسن عسگری علیه السلام می فرمایند: یکی از نشانه های مؤمن این است که «بسم الله» در نماز را بلند بگوید. (۲)

۲۶ _ سفارش والدین به نماز

یکی از راه های اقامه ی نماز سفارش پدر و مادر به فرزندان در باره ی نماز است. قرآن کریم در آیات مختلفی سفارش خانواده به نماز را از ناحیه ی پیامبران الهی مطرح نموده است.

از جمله در مقام تمجید و تکریم از حضرت اسماعیل علیه السلام می فرماید: «وكان يأمر أهله بالصلوة والزَّكوة» (۳)؛ جمله ی «وكان يأمر» دلالت بر استمرار و پیوستگی دارد؛ یعنی حضرت اسماعیل به طور مداوم خانواده ی خود را امر به نماز می کرد. از این آیه استفاده می شود که بر خلاف نوع مردم توجه آن حضرت به امور دینی فرزندانش بیشتر از توجه به امور دنیوی آن ها بوده است. (۴)

چه این که قرآن سفارش حضرت لقمان به فرزندش را موضوع نماز و

ص: ۳۷

۱-۱. وسائل / ج ۶ / ص ۱۳۵.

۲-۲. تهذیب / ج ۶ / ص ۵۲.

۳-۳. مریم / ۵۵.

۴-۴. تفسیر کبیر / ج ۲۱ / ص ۲۳۲.

سایر فرائض دینی بیان می کند: «یا بنی اقم الصلوه و امر بالمعروف و انه عن المنکر و اصبر علی ما اصابک» (۱)، همچنین خطاب به پیامبر صلی الله علیه و آله می فرماید: «وامر اهلک بالصلوه و اصطر علیها» (۲).

هنگامی که این آیه نازل شد، بر طبق برخی از احادیث پیامبر صلی الله علیه و آله مدت ۹ ماه به هنگام نماز می آمدند در مقابل منزل حضرت علی علیه السلام و فاطمه علیها السلام می فرمودند: «السلام علیکم و رحمه الله و برکاته الصلاه الصلاه یرحمکم الله» (۳).

این سیره ی پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله نشانگر اهمیت نماز و مسئولیت والدین نسبت به نماز فرزندان است با این که حضرت علی و فاطمه هیچ نیازی به این سفارش نداشتند در عین حال پیامبر تذکر می دهد و این درسی است برای امت اسلامی که نسبت به نماز نسل نو عنایت داشته باشند.

شخصی از حضرت رضا علیه السلام سؤال کرد: فرزندی دارم که هشت سال از عمرش گذشته ولی نماز نمی خواند. حضرت فرمود: «سبحان الله یترک الصلوه» بعد گفت اگر بچه مریض بود چه کند؟ حضرت فرمود: «یصلی علی نحو ما یقدر» (۴)؛ به هر اندازه که می تواند نماز بخواند.

۲۷ _ ممنوعیت نماز در حال مستی

«یا ایها الذین ءامنوا لا تقربوا الصلوه و أنتم سکاری حتی تعلموا ما

ص: ۳۸

۱- ۱. لقمان / ۱۷.

۲- ۲. طه / ۱۳۲.

۳- ۳. مجمع البیان ۷/۵۹.

۴- ۴. وسائل / ج ۳ / ص ۱۳.

تقولون و لا جنباً الاّ عابری سبیل حتی تغتسلوا...»(۱).

از آیه شریفه فوق چند حکم اسلامی استفاده می شود.

الف) از نظر قرآن کریم افراد مست نمی توانند مشغول نماز شوند و نماز آن ها در این حال باطل است. فلسفه ی آن هم روشن است. زیرا نماز سخن گفتن با خداوند است و انسان باید بفهمد چه می گوید؛ در برخی از روایات آیه ی شریفه به مستی خواب تفسیر شده است؛ یعنی در حالی که کاملاً بیدار نشده اید نماز نخوانید، ولی این تفسیر از جمله ی «حتی تعلموا ما تقولون» استفاده می شود گرچه در معنای «سکاری» داخل نشود.

ب) باطل بودن نماز در حال جنابت که با جمله «و لا جنباً» به آن اشاره شده است سپس استثنایی برای این حکم بیان فرموده و می گوید: «الاّ عابری سبیل» مگر اینکه مسافر باشید و در مسافرت گرفتار بی آبی شوید که در این حال نماز خواندن به شرط تیمّم جایز است «فلم تجدوا ماء فتيمّموا صعيدا طيبا» ولی بعضی از روایات گوید: مقصود از صلوه در آیه محل نماز گزاردن و مسجد است یعنی در حال جنابت وارد مسجد نشوید مگر اینکه بخواهید عبور کنید.

ج) جواز نماز خواندن یا عبور از مسجد بعد از غسل کردن که با جمله «حتی تغتسلوا» بیان شده است.

د) تیمّم برای معذورین (افراد مریض یا مسافر در صورت پیدانکردن آب). (۲)

ص: ۳۹

۲۸_ احیای نماز از وظائف مسئولین نظام اسلامی

یکی از وظائف کسانی که قدرت و حکومت در دست آن هاست این است که مسئله ی نماز را در جامعه احیا کنند. قرآن کریم می فرماید: «الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ وَآمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ...»^(۱)؛ از این آیه استفاده می شود که پایه های حکومت اسلامی بر سه محور دور می زند:

۱_ نماز که پیوند انسان با خداوند است.

۲_ زکات که پیوند انسان با دیگران است.

۳_ نظارت اجتماعی که امر به معروف و نهی از منکر است.

مرحوم طبرسی می فرماید: اگر خداوند از میان همه ی عبادات تنها نماز را و از میان همه ی جهات مالی زکات را نام برد به دلیل این است که این دو در باب خود عمده و رکن اساسی هستند.^(۲)

۲۹_ طهارت ظاهری و معنوی در نماز

برای نماز لازم است دو گونه طهارت تحصیل شود: طهارت ظاهری و طهارت باطنی.

نسبت به طهارت ظاهری قرآن کریم می فرماید: «إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ

ص: ۴۰

۱- ۱. حج / ۴۱.

۲- ۲. مجمع البیان / ج ۷ / ص ۲۳۹.

فاغسلوا وجوهکم و ایدیکم الی المرافق»^(۱)، همچنین در حدیث است: «لا تقبل صلوٰه بغير طهور»^(۲).

طهارت باطنی یعنی انسان قلب خود را از امور مادی و دنیوی مجرّد سازد و حضور قلب خود را حفظ کند. پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله فرمودند: کسی که دو رکعت نماز بخواند در آن دو رکعت قلب خود را به چیزی از امور دنیا مشغول نسازد خداوند گناهانش را می آمرزد؛ «من صلی رکعتین و لم يحدث فیهما بشیء من أمور الدنیا غفر الله له ذنوبه»^(۳).

برای این که انسان حضور قلب پیدا کند، باید به تعبیر پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله با نماز وداع کند و وداع با نماز به این است که انسان اولاً: بفهمد در حضور خدا ایستاده و با خداوند سخن می گوید. ثانیاً: این طور فرض کند که این نماز آخرین نماز من است.

قال رسول الله صلی الله علیه و آله : «صلّ صلاه مودّع کأنّک تراه فان كنت لا- تراه فأنّه یراک»^(۴) و «صلّ صلوٰه مودّع فاذا دخلت فی الصلوٰه فقل هذا آخر صلاتی من الدنیا»^(۵).

۳۰ _ کمک خواستن از نماز

یکی از موضوعاتی که در باره ی نماز در قرآن کریم مطرح شده استعانت جستن و کمک خواستن از خداوند به وسیله ی نماز است که در دو مورد این مطلب بیان شده است: «استعینوا بالصبر و الصّلوٰه و أنّها لکبیره

ص: ۴۱

۱- ۱. مائده / ۶.

۲- ۲. کنز العمال / ۲۶۰۰۶.

۳- ۳. بحار / ج ۸۴ / ص ۲۹۴.

۴- ۴. عوالی اللّثالی / ج ۱ / ص ۱۰۱.

۵- ۵. سفینه البحار / ج ۵ / ص ۱۵۸.

الّا علی الخاشعین»(۱) و «استعینوا بالصّبر و الصّلوّه انّ اللّٰه مع الصّابرين»(۲).

هر انسانی به تنهایی نمی تواند مشکلات و دشواری های زندگی مادی و معنوی خود را حل کند مگر این که به او کمک شود و بهترین یاری دهنده خداوند متعال است، از این رو در نماز به خداوند عرضه می داریم: پروردگارا! هم تو را عبادت می کنیم و هم از تو مدد می جوییم؛ «ایاک نعبد و ایاک نستعین»، از این رو حضرت موسی علیه السلام به قومش می گوید: برای پیروزی در مشکلات از خداوند کمک بخواهید و در برابر دشواری ها صبر کنید؛ «قال موسی لقومه استعینوا باللّٰه و اصبروا»(۳).

بر طبق این دو آیه برای پیروزی بر مشکلات، دو رکن اساسی لازم است: یکی موضوع صبر و شکیبایی و استقامت در برابر ناگواری ها و دیگری مسئله ی نماز و پیوند درونی و قلبی با خداوند متعال است.

مرحوم طبرسی می فرماید: صبر به معنای خودداری از خواسته ها و خویشتن داری در برابر هوا و هوس است و صبر بر مصیبت به همین معناست که مصیبت زده خود را از بی تابي و از جزع و فزع و فریاد زدن نگه می دارد.

و به همین مناسبت ماه رمضان که روزه دار خودداری از خوردن و

ص: ۴۲

۱- ۱. بقره / ۴۵.

۲- ۲. بقره / ۱۵۳.

۳- ۳. اعراف / ۱۲۸.

آشامیدن می کند ماه صبر نامیده شده است، از این رو در حدیث داریم که پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله هرگاه با مشکلی مواجه می شد که او را ناراحت می کرد، از نماز و روزه کمک می گرفت.

در حدیث دیگری وارد شده که: «کان علی علیه السلام اذا اهاله امر فزع قام الى الصلاه ثم تلا هذه الآية»^(۱)؛ هنگامی که مشکلی برای حضرت علی علیه السلام پیش می آمد از نماز کمک می گرفت.

حضرت صادق علیه السلام فرمود: هرگاه با غمی از غم های دنیا رو به رو می شوید، وضو بگیرید و به مسجد بروید و نماز بخوانید و دعا کنید؛ زیرا خداوند می فرماید: «استعينوا بالصبر والصلوه»^(۲).

گرچه قرآن کریم می فرماید: از صبر و نماز کمک بگیرید، اما ضمیر «انها» به نماز بر می گردد. علامه طباطبایی رضی الله عنه می فرماید: زیرا استعانت جستن به صبر با خشوع چندان تناسب ندارد در حالی که با نماز تناسب کامل دارد.

۳۱_ نماز وسیله ی طرد شیطان

از نظر قرآن کریم کارکردهای نماز در نقطه مقابل اهداف شیطان است؛ برای مثال:

هدف شیطان آن است که انسان آلوده به گناه شود و نماز انسان را از

ص: ۴۳

۱- ۱. نور الثقلین / ج ۱ / ص ۷۶.

۲- ۲. تفسیر عیاشی / ج ۱ / ص ۴۳.

آلودگی نجات می دهد.

قرآن کریم می فرماید: شیطان امر به فحشا و منکر می کند؛ «و من یتَّبِعْ خطوات الشَّیْطَانِ فَاِنَّهُ یَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ وَ الْمُنْكَرِ» (۱)، اما نماز انسان را از فحشا و منکر باز می دارد؛ «اِنَّ الصَّلٰوةَ تَنْهٰی عَنِ الْفَحْشَاءِ وَ الْمُنْكَرِ» (۲)؛ نماز سد محکمی در برابر نفوذ شیطان است.

حضرت علی علیه السلام می فرماید: «الصلاه حصن من سطوات الشیطان» (۳). نماز این فایده را دارد که هم صورت شیطان را سیاه می کند؛ «الصَّلٰوةُ تَسْوَدُّ وَجْهَ الشَّیْطَانِ» (۴) و هم شیطان را از انسان نماز گزار طرد می کند؛ «الصَّلٰوةُ مِدْحَرَةٌ لِلشَّیْطَانِ» (۵).

۳۲ _ نماز نشانه ی بسیاری از کمالات

الف _ نماز نشانه ی ایمان حقیقی؛ «الَّذینَ یُقیمونَ الصَّلٰوةَ وَ مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ یَنْفِقُونَ * اُولَئِکَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا» (۶).

ب _ نماز نشانه ی یقین به قیامت؛ «الَّذینَ یُقیمونَ الصَّلٰوةَ وَ یُؤْتُونَ

ص: ۴۴

۱- ۱. نور / ۲۱.

۲- ۲. عنکبوت / ۴۵.

۳- ۳. غرر الحکم / ۲۲۱۲.

۴- ۴. الفردوس / ج ۲ / ص ۴۰۵.

۵- ۵. غرر الحکم / ۲۲۱۳.

۶- ۶. انفال / ۳ _ ۴.

الزَّكُوهُ وَ هُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ».(۱)

ج _ نماز نشانه ی توبه ی واقعی؛ «فان تابوا و اقاموا الصلوه و ءاتوا الزكوه فاخوانكم فى الدين».(۲)

د _ نماز نشانه ی تقوای حقیقی؛ «هدى للمتقين * الذين يؤمنون بالغيب و يقيمون الصلوه».(۳)

ه _ نماز نشانه ی تواضع؛ «... و بشر المخبتين * ... و المقيمي الصلوه».(۴)

و _ نماز نشانه ی نیکی و نیکان؛ «ولكن البرّ من ءامن بالله ... و اقام الصلوه».(۵)

ز _ نماز نشانه ی احسان؛ «تلك ءايات الكتاب الحكيم هدى و رحمه للمحسنين * الذين يقيمون الصلوه».(۶)

ح _ نماز نشانه ی هدایت؛ «... قل انّ هدى الله هو الهدى و أقيموا الصلوه».(۷)

۳۳ _ مطرح بودن نماز در همه ادیان الهی

نماز از جمله عباداتی است که در همه ی ادیان و شرایع دینی مطرح بوده است:

الف _ حضرت ابراهیم علیه السلام؛ «ربّ اجعلنى مقيم الصلوه و من

ص: ۴۵

۱- ۱. نمل / ۲.

۲- ۲. توبه / ۵.

۳- ۳. بقره / ۳.

۴- ۴. حج / ۳۴ _ ۳۵.

۵- ۵. بقره / ۱۷۷.

۶- ۶. لقمان / ۳ _ ۴.

۷- ۷. انعام / ۷۲.

ب _ حضرت اسماعیل علیہ السلام ؛ «و کان یأمر أهله بالصلوه» (۲).

ج _ حضرت شعیب علیہ السلام ؛ «یا شعیب أصلوتک تأمرک ان نترک ما یعبد ءاباؤنا» (۳).

د _ حضرت موسی علیہ السلام ؛ «أقم الصلوه لذکری» (۴).

ه _ حضرت زکریا علیہ السلام ؛ «فنادته الملائکه و هو قائم یصلی فی المحراب» (۵).

و _ حضرت عیسی علیہ السلام ؛ «و أوصانی بالصلوه و الزکوه ما دمت حیًا» (۶).

ز _ پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله ؛ «وامر أهلك بالصلوه و اصطر علیها» (۷).

۳۴ _ سبقت به نماز

از نظر اسلام نماز بهترین عمل است. قال علی علیه السلام : «اللّٰه اللّٰه فی الصلوه فانّها خیر العمل» (۸). قرآن کریم به مسلمانان دستور می دهد

ص: ۴۶

۱- ۱. ابراهیم / ۴۰.

۲- ۲. مریم / ۵۵.

۳- ۳. هود / ۸۷.

۴- ۴. طه / ۲۴.

۵- ۵. آل عمران / ۳۹.

۶- ۶. مریم / ۳۱.

۷- ۷. طه / ۱۳۲.

۸- ۸. بحار / ج ۴۲ / ص ۲۴۹.

نسبت به کارهای خیر از دیگران سبقت بگیرند؛ «فاستبقوا الخیرات»^(۱)، بنا بر این نماز از جمله اموری است که باید نسبت به آن سبقت گرفت و اصولاً ترغیب و تشویقی که نسبت به امر نماز شده در باره ی کمتر عبادتی به عمل آمده است، از این رو در اذان و اقامه در شبانه روز ۲۰ مرتبه «حیّ علی الصلوه» و ۲۰ مرتبه «حیّ علی الفلاح» و ۲۰ مرتبه «حیّ علی خیر العمل» و ۱۰ مرتبه «قد قامت الصلوه» گفته می شود.

۳۵ _ همراهی سایر عبادات با نماز

در اهمیت نماز همین بس که بسیاری از فرایض و عبادات در کنار نماز مطرح شده است:

الف _ روزه همراه با نماز؛ «استعینوا بالصبر و الصلوه»^(۲)؛ در حدیث وارد شده که مقصود از صبر روزه است، البته روزه به عنوان مصداق بیان شده است.

ب _ حج همراه با نماز؛ «و اتّخذوا من مقام ابراهیم مصلّی»^(۳).

ج _ جهاد همراه با نماز؛ «انّ الله اشتری من المؤمنین أنفسهم و أموالهم ... التائبون العابدون ...»^(۴).

ص: ۴۷

۱- ۱. مائده / ۴۸.

۲- ۲. بقره / ۴۵.

۳- ۳. بقره / ۱۲۱.

۴- ۴. توبه / ۱۱۲.

د _ امر به معروف همراه با نماز؛ «یا بنی اَقم الصَّلوه و امر بالمعروف».(۱)

۳۶ _ فضایل اخلاقی و اجتماعی همراه با نماز

نماز آن قدر دارای اهمیت است که بسیاری از کمالات و فضایل اخلاقی همراه با آن بیان شده است از جمله:

الف _ عدالت اجتماعی و دعای خالصانه همراه با نماز؛ «قل امر ربی بالقسط و اَقیموا و جوهکم عند کل مسجد و ادعوه مخلصین له الدّین».(۲)

ب _ تلاوت قرآن و انفاق همراه با نماز؛ «انّ الذّین یتلون کتاب اللّهِ و اَقاموا الصلوه و أنفقوا ممّا رزقناهم سرّاً و علانیه».(۳)

ج _ صبر همراه با نماز؛ «و الذّین صبروا ابتغاء وجه ربّهم و اَقاموا الصلوه».(۴)

د _ مشورت همراه با نماز؛ «و أمرهم شوری بینهم و اَقاموا الصلوه».(۵)

۳۷ _ کمالات انسانی همراه با نماز

کمتر فضیلت و کمالی را می توان تصور نمود که در نماز مطرح نباشد:

* نماز و بهداشت ؛ به هنگام نماز باید طهارت تحصیل کرد و وضو

ص: ۴۸

۱- ۱. لقمان / ۱۵؛ یکصد و چهارده نکته در باره ی نماز / ص ۸۴.

۲- ۲. اعراف / ۲۹.

۳- ۳. فاطر / ۲۹.

۴- ۴. رعد / ۲۲.

۵- ۵. شوری / ۳۸.

گرفت، چه این که به هنگام وضو مضمضه و استنشاق مستحب است و موجب آمرزش گناهان است.

* نماز و زیبایی؛ قرآن می فرماید: «خذوا زینتکم عند کلّ مسجد»^(۱). در حدیث است که امام سجّاد علیه السلام به هنگام نماز بهترین لباس خود را می پوشید؛ «لبس اجود ثیابه» و بعد به این آیه استناد می نمود.^(۲)

* نماز و عدالت؛ از شرایط امام جماعت عادل بودن اوست.

* نماز و نظم و انضباط؛ به هنگام نماز جماعت صفوف مأمومین باید منظم و مرتب باشد و همه با هم باید اعمال نماز را انجام دهند.

* نماز و رعایت حقوق مردم؛ لباس و مکان نماز گزار باید مباح باشد و اگر غصبی باشد، نماز باطل است.

* نماز و اخلاص؛ در سراسر نماز قصد قربت شرط است، اگر انسان در نماز ریا و تظاهر کند، نمازش باطل است.

* نماز و سلام؛ در پایان نماز به بندگان صالح سلام می کنیم نه این که به قدرتمندان یا ثروتمندان یا بر دانشمندان و ...

* نماز و رهبری معصوم؛ اگر انسان رهبری امامان معصوم علیهم السلام را نپذیرد عبادات او از جمله نماز پذیرفته نمی شود.^(۳)

ص: ۴۹

۱- ۱. اعراف / ۳۱.

۲- ۲. تفسیر عیاشی / ج ۲ / ص ۱۴.

۳- ۳. حجه الاسلام قرائتی.

۳۸ _ همراه بودن زکات و نماز

در ۲۶ مورد از آیات قرآن، زکات همراه با نماز مطرح شده است به تعبیر دیگر ارتباط با خداوند همراه با ارتباط با مردم بیان شده است، از این همراهی می توان فهمید که مسلمان واقعی کسی است که علاوه بر عبادت فردی (نماز) کمک به مستمندان نیز داشته باشد (عبادت اجتماعی).

امام باقر علیه السلام می فرماید: «انَّ الله تبارک و تعالی قرن الزکاه بالصلوه فقال: أقيموا الصلوه و ءاتوا الزکاه فمن أقام الصلوه و لم یؤت الزکوه فكأنه لم یقم الصلوه»^(۱)؛ خداوند زکات را با نماز همراه ساخته است، از این رو امر به هر دو نموده، بنا بر این اگر کسی نماز را به پا دارد و زکات را پرداخت نکند، گویا نماز را نیز به پا نداشته است. همچنین آن حضرت می فرماید: روزی پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله پنج نفر را به دلیل این که نسبت به زکات توجه و اعتنایی نداشتند از مسجد بیرون کرد.^(۲)

۳۹ _ پرداخت زکات در نماز

آیه ی شریفه ی «انما ولیکم الله و رسوله و الّٰٰذین ءامنوا الّٰٰذین یقیمون الصّٰٰلوه و یؤتون الزّٰٰکوه و هم راکعون»^(۳)، به اتفاق فریقین در مورد حضرت علی علیه السلام نازل شده است. زمخشری از علمای اهل سنت می گوید:

ص: ۵۰

۱- ۱. وسائل / ج ۶ / ص ۷.

۲- ۲. وسائل / ج ۶ / ص ۱۲.

۳- ۳. مائده / ۵۵.

این آیه در شأن علی علیه السلام نازل گشته و سرّ این که لفظ جمع آمده با این که مورد نزول آن یک مرد بیش نبوده، این است که مردم را به این چنین فعلی ترغیب کند و بیان دارد که مؤمنان این چنین سیرت و سنجیه ای را کسب کنند که نسبت به کمک به مستمندان حریص باشند و حتی در حال نماز آن را به تأخیر نیندازند.

فخر رازی می گوید: این آیه در شأن علی علیه السلام نازل شده است. علما نیز اتفاق کرده اند که ادای زکات در حال رکوع واقع نشده جز از علی علیه السلام (۱).

۴۰_ نماز و ابراز عقاید دینی و مذهبی

نماز از نظر اسلام سخن گفتن با خداوند است. هر مسلمانی در نمازهای خود عقاید خویش را ابراز می کند. در سوره ی مبارکه ی حمد، مجموعه ی اعتقادات دینی مطرح است:

* اعتقاد به توحید و یگانگی خداوند؛ «بسم الله الرحمن الرحيم».

* اعتقاد به قیامت؛ «مالک يوم الدين».

* اعتقاد به نبوت و رسالت؛ «اهدنا الصراط المستقيم * صراط الذين أنعمت عليهم».

در آغاز نماز اصول اعتقادی خود را بیان می کنیم و در پایان نماز علاوه بر اصول اعتقادی اصول مذهب خود را نیز بیان می کنیم. در تشهد

ص: ۵۱

می گوئیم: «اللهم صلّ علی محمد و آل محمد»؛ در این جمله ی شریفه کلمه ی «اللهم» نشانگر اعتقاد توحیدی ما مسلمانان است، جمله ی «صلّ علی محمد» نشانگر اعتقاد به رسالت و نبوت پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله است و جمله ی «و آل محمد» نشانگر اعتقاد به امامت و ولایت ائمه ی معصومین علیهم السلام است.

ممکن است این سؤال به ذهن خطور نماید که خداوند به چه علت این همه لطف و کرم نسبت به محمد و آل محمد روا می دارد؟ در پاسخ باید گفت: به دلیل این که خداوند عادل است و به پاس خدمات ارزشمند آن ها، مقام و منزلت ایشان را بهتر از همه ی انسان ها قرار داده و ظرف این پاداش الهی نیز در عالم قیامت است.

۴۱_ نماز عامل تکامل

نماز عامل تکامل انسان است. چون عامل اساسی برای رشد و ترقّی و تربیت انسان مسئله ی تشویق و هشدار است. در نماز، انسان ها هم تشویق به رحمت و لطف خدا می شوند؛ «الرّحمن الرّحیم» و هم به آن ها هشدار داده می شود که خداوند مالک روز قیامت است؛ «مالک یوم الدّین».

۴۲_ نماز و اعتقاد به اختیار

ص: ۵۲

در نماز، انسان اختیار خود را نسبت به اعمالش ابراز می دارد و دو عقیده ی باطل را که جبر و تفویض است رد می کند. زیرا عبارت «ایاک نعبد»؛ خدایا فقط تو را عبادت می کنیم، دلالت دارد بر این که انسان مجبور نیست، بلکه از روی اختیار و شوق و علاقه، خداوند را عبادت می کند. و عبارت: «ایاک نستعین»؛ خدایا از تو کمک می خواهیم، نیز دلالت بر این نکته دارد که تفویض نیست و خداوند ما را به حال خود رها نکرده است، از این رو از او کمک می خواهیم.

۴۳_ نماز عامل رستگاری

بدون شک و تردید همه ی انسان ها در جستجوی رسیدن به کمال و سعادت هستند، اما در این که کمال و سعادت انسان در چیست؟ گروه زیادی از انسان ها به دلیل عدم اعتقاد به مسائل دینی سعادت خود را در محور مسائل دنیوی و مادی می دانند.

بعضی از افراد، کمال و سعادت خود را در ثروت و مال و امکانات رفاهی می دانند مانند دنیا طلبان قوم موسی علیه السلام که گفتند: «یا لیت لنا مثل ما أوتی قارون انه لذو حظ عظیم».(۱)

بعضی مانند منافقان سعادت خود را در پرتو دوستی و ارتباط با کفار و مشرکان می دانند؛ «الَّذین یتَّخذون الکافرین أولیاء من دون المؤمنین

ص: ۵۳

گروهی از انسان ها کمال خود را در محدوده ی علوم مادی می دانند؛ «فرحوا بما عندهم من العلم» (۲).

برخی از افراد سعادت خود را در ثروت فراوان و جمعیت زیاد می دانند؛ «انا أكثر منك مالا و نفرا» (۳).

بعضی از افراد سعادت و رستگاری خود را در کسب قدرت و برتری بر دیگران می دانند؛ «قد أفلح اليوم من استعلى» (۴).

از نظر قرآن کریم نماز عامل فلاح و رستگاری است. قرآن کریم می فرماید: «قد أفلح من زكّٰها» (۵)؛ رستگاری انسان در پرتو تزکیه نفس و تهذیب روح امکان پذیر است، اما یکی از راه های تزکیه ی نفس که موجب رستگاری انسان می شود، مسئله ی یاد خدا و نماز است، از این رو خداوند می فرماید: «قد أفلح من تزكّٰی * و ذكر اسم ربّه فصلّٰی» (۶)، البته سعادت مؤمنان نمازگزار در گرو این مهمّ است که نسبت به نماز حال خشوع داشته باشند؛ «قد أفلح المؤمنون * الذین هم فی صلواتهم خاشعون».

ص: ۵۴

۱- ۱. نساء / ۱۳۹.

۲- ۲. غافر / ۸۳.

۳- ۳. کهف / ۳۴.

۴- ۴. طه / ۶۴.

۵- ۵. شمس / ۹.

۶- ۶. اعلی / ۱۴ _ ۱۵.

۴۴_ نماز فرع بر یاد خداوند

از نظر قرآن کریم نماز فرع بر یاد خداست؛ «و ذکر اسم ربّه فصلّی»؛ در این آیه نماز متفرع بر یاد خداوند مطرح شده است زیرا تا انسان به یاد خدا نباشد و نور ایمان در دل او نتابد، به نماز نمی ایستد، علاوه بر آن، نمازی ارزشمند است که توأم با یاد خدا و ناشی از آن باشد. (۱)

۴۵_ نماز عامل تحصیل خشنودی خداوند

قرآن کریم وقتی سفارش حضرت اسماعیل به خانواده اش را درباره ی نماز و زکات مطرح می کند، می فرماید: «و کان یأمر اهله بالصلوه و الزکوه و کان عند ربه مرضیا» (۲)؛ از این آیه استفاده می شود که یکی از عوامل مهم و اساسی در تحصیل رضایت الهی، توجه به نماز و زکات است و اگر کسی رضایت حق را جلب کرد به فوز عظیم و به رستگاری بزرگ دست یافته است.

قرآن کریم بعد از آن که نعمت جاویدان بهشت را برای بندگان خاص خود بیان می کند می فرماید: «رضی الله عنهم و رضوا عنه ذلک الفوز العظیم» (۳)، بنا بر این بهترین راه برای این که انسان به مقام رضا و رضوان خدا برسد مسئله نماز است. حضرت علی علیه السلام می فرماید: «الصلاه

ص: ۵۵

۱- ۱. تفسیر نمونه / ج ۲۶ / ص ۴۰۳.

۲- ۲. مریم / ۵۵.

۳- ۳. مائده / ۱۱۹.

من شرایع الدین و فیها مرضات الربّ عزّ و جلّ و هی منهاج الانبیاء».(۱)

۴۶_ اوصاف برجسته ی نمازگزاران

نماز انسان را از صفت حرص و علاقه به دنیا نجات می دهد؛ «انّ الانسان خلق هلوعا * اذا مسّه الشرّ جزوعا * و اذا مسّه الخیر منوعا * الا المصلّین»(۲). بعد از آن قرآن کریم هشت وصف برای نمازگزاران واقعی بیان می کند:

۱_ نمازشان را مرتب و همیشه به جا می آورند؛ «الَّذین هم علی صلاتهم دائمون».

۲_ در اموال آن ها حق مشخصی برای سائل و محروم است؛ «و الَّذین فی أموالهم حق معلوم للسائل و المحروم».

۳_ به قیامت باور دارند؛ «و الَّذین یصدّقون بیوم الدّین».

۴_ از عذاب الهی هراسناکند؛ «و الَّذین هم من عذاب ربّهم مشفقون * انّ عذاب ربّهم غیر مأمون».

۵_ دامن خویش را از بی عفتی حفظ می کنند؛ «و الَّذین هم لفروجهم حافظون * الا علی ازواجهم ...».

۶_ امانت ها و تعهدهای خود را رعایت می کنند؛ «و الَّذین هم لأماناتهم و عهدهم راعون».

ص: ۵۶

۱- ۱. خصال / ص ۵۲۲.

۲- ۲. معارج / ۱۹ _ ۲۲.

۷ _ برای ادای شهادت حق قیام می کنند؛ «و الذین هم بشهاداتهم قائمون».

۸ _ نسبت به نماز خود محافظت دارند؛ «و الذین هم علی صلاتهم یحافظون».(۱)

۴۷ _ نماز مایه رهایی انسان از علاقه به دنیا

در آیه شریفه، جمله ی «الّا المصلّین» استثناء از جمله ی «انّ الإنسان خُلِقَ هَلُوعاً» می باشد، یعنی انسان ها حریص هستند مگر نمازگزاران و سرّ این که از میان همه ی امتیازات مؤمنان که در آیات بعد ذکر شده تنها نماز را مطرح کرد، برای این است که شرافت و عظمت نماز را برساند که از بهترین اعمال است.

علاوه بر این که نماز اثر روشنی در دفع صفت رذیله حرص دارد چون به طور کلی نماز انسان را از فحشا و منکر و کارهای زشت و اخلاق ناپسند باز می دارد؛ از جمله اینکه حرص و علاقه ی فراوان به دنیا را از بین می برد.(۲)

۴۸ _ مداومت بر نماز

مقصود از مداومت بر نماز این نیست که نمازگزاران همیشه در حال نماز هستند، بلکه مقصود این است که در اوقات معین نماز را بجا می آورند

ص: ۵۷

۱- ۱. معارج / ۲۲ _ ۳۵.

۲- ۲. المیزان / ج ۲۰ / ص ۱۴۲.

و اساساً هر کار خیری زمانی در انسان اثر سازنده دارد که تداوم داشته باشد، از این رو پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله می فرماید: «ان احب الأعمال الى الله مادام و ان قلّ»؛ محبوب ترین اعمال نزد خداوند چیزی است که مداومت داشته باشد هر چند کم باشد.

از بعضی احادیث استفاده می شود که مقصود از تداوم آن است که هر گاه انسان نماز مستحب را بر خود واجب کند همواره به آن ادامه دهد.^(۱)

در حدیث دیگری از امام باقر علیه السلام رسیده است که آیه ی شریفه ی «الَّذین هم علی صلاتهم دائمون» اشاره به نماز نافله دارد و آیه ی شریفه ی «و الَّذین هم علی صلاتهم یحافظون»، اشاره به نماز واجب دارد.

۴۹_ محافظت از نماز

فخر رازی در تفسیرش می گوید: مقصود از مداومت بر نماز این است که انسان نماز را در هیچ زمانی از اوقات ترک نکند و معنای محافظت از نماز این است که نسبت به حال نماز سعی و تلاش داشته باشد که به بهترین وجه انجام دهد، و انجام نماز به بهترین وجه به این صورت است که:

اولاً: منتظر اوقات نماز باشد.

ص: ۵۸

ثانیا: به مقدمات نماز از قبیل طهارت و قبله و مباح بودن لباس و مکان توجه داشته باشد.

ثالثا: نماز را در مسجد و به صورت جماعت به جا آورد.

رابعا: به هنگام نماز حضور قلب داشته باشد و تمام توجه او به خداوند باشد و از ریا و تظاهر پرهیز کند، بنا بر این مداومت بر نماز راجع به کمیت نماز است و محافظت راجع به کیفیت نماز است. (۱)

۵۰_ اعتدال در نماز

از نظر اسلام کسی دارای علم و معرفت است که زندگی و برنامه های فردی و اجتماعی او به دور از افراط و تفریط باشد. حضرت علی علیه السلام می فرماید: «لا یری الجاهل الا مفراطا او مفرطا»؛ (۲) شیوه ی زندگی جاهل بر اساس افراط یا تفریط است.

در اسلام در ابعاد مختلف زندگی به موضوع اعتدال و میانه روی سفارش شده از جمله:

* اعتدال در لباس پوشیدن؛ «و ملبسهم الاقتصاد»؛ (۳)

* اعتدال در راه رفتن؛ «و اقصد فی مشیک»؛ (۴)

ص: ۵۹

۱- ۱. تفسیر کبیر / ج ۳۰ / ص ۱۲۹.

۲- ۲. بحار ۱/۱۵۹.

۳- ۳. نهج البلاغه / خطبه متقین.

۴- ۴. لقمان / ۳۱.

* اعتدال در خوف و رجا؛ «یدعون ربهم خوفا و طمعا».(۱)

* اعتدال در انفاق؛ «و الذین اذا أنفقوا لم یسرفوا و لم یقتروا و کان بین ذلک قواما».(۲)

از جمله اموری که باید در آن اعتدال رعایت شود نماز است که در حال نماز انسان صدای خود را نباید زیاد بلند کند و نه خیلی آهسته بخواند. قرآن کریم می فرماید: «و لا- تجهر بصلاتک و لا تخافت بها و ابتغ بین ذلک سبیلاً»(۳)؛ یعنی در نماز صدایت را خیلی بلند نکن و خیلی هم آهسته نخوان، بلکه حدّ وسط را انتخاب کن.

امام صادق علیه السلام می فرماید: «الجهر بها رفع الصوت و التخافت بها ما لم تسمع نفسك و اقرأ بین ذلک».(۴)

مرحوم علامه طباطبایی می فرماید: دلیل این که قرآن کریم حد وسط را «سبیلاً» نامیده، آن است که خداوند خواسته این گونه نماز خواندن در میان همه ی مسلمانان رسم و سنت شود تا همه ی مردم به این طریق نماز بخوانند، البته این در صورتی است که مقصود تک تک نمازها باشد، اما اگر منظور مجموع نمازها باشد، معنای آیه ی شریفه این می شود که در همه ی نمازها جهر نخوان و در همه ی آن ها آهسته نخوان، بلکه راه میانه و اعتدال را انتخاب کن.

ص: ۶۰

۱- ۱. سجده / ۱۶.

۲- ۲. فرقان / ۶۷.

۳- ۳. اسراء / ۱۱۰.

۴- ۴. نور الثقلین / ج ۳ / ص ۲۳۴.

بعضی از نمازها مانند نماز صبح و نماز مغرب و عشا را به صورت جهر و بلند بخوان، اما نماز ظهر و عصر را آهسته بخوان. مرحوم علامه طباطبایی می فرماید: این وجه دوم ظاهرتر است. (۱)

۵۱_ نماز راه تحصیل استقامت

قرآن کریم به پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله امر به استقامت در راه خدا می کند؛ «فاستقم كما أمرت» (۲)، بعد از آن راه تحصیل استقامت را به پیامبر نشان می دهد و آن مسئله ی اقامه ی نماز است، از این رو می فرماید: «و أقم الصلوة طرفی النهار و زلفا من الليل * انّ الحسنة یذهب السيئات» (۳)؛ یعنی نماز را در دو طرف روز که اول و آخر روز است و نخستین ساعات شب انجام بده، بنا بر این بهترین راهی که انسان می تواند در پرتو آن استقامت در برابر حوادث و مشکلات پیدا کند، مسئله ی نماز است، از این رو در آیات دیگر می فرماید: «واستعينوا بالصبر و الصلوة» (۴)؛ به هنگام مواجه شدن با مشکلات از نماز مدد بگیرد. (۵)

۵۲_ نماز راه تحصیل شرح صدر

راه تحصیل شرح صدر و سعه ی صدر در برابر زخم زبان ها و مطالب

ص: ۶۱

۱- ۱. المیزان / ج ۱۳ / ص ۳۷۸.

۲- ۲. هود / ۱۱۲.

۳- ۳. هود / ۱۱۴.

۴- ۴. بقره / ۴۵.

۵- ۵. اقتباس از سخنان آیه الله خزعلی.

ناهنجار و نسبت های ناروا و تهمت هایی که به انسان می زنند، مسئله ی نماز است. خداوند خطاب به پیامبر می فرماید: «و لقد نعلم أنّک یضیق صدرک بما یقولون فسبح بحمد ربّک و کن من الساجدین و اعبد ربّک حتی یأتیک الیقین»^(۱)، از این آیه دو نکته استفاده می شود:

الف _ بهترین راه برای شرح صدر و تحمل داشتن در برابر مصائب و حوادث تلخ نماز است.

ب _ بهترین ثمره و فائده ی نماز این است که انسان به مرحله ی یقین می رسد؛ «واعبد ربّک حتی یأتیک الیقین».

مرحوم علامه طباطبائی می فرماید: مقصود از «ساجدین» نمازگزاران و دستور به نماز خواندن است و اگر نماز را سجده نامیده به دلیل این است که سجده افضل اجزای نماز است.^(۲)

۵۳ _ استعانت از خداوند با نماز

به هنگام مشکلات از خداوند به وسیله ی نماز کمک می خواهیم؛ «واستعینوا بالصّبر و الصّلوه»^(۳)، علاوه بر آن خود نماز را نیز به کمک و عنایت او می خوانیم؛ «ایّاک نعبد و ایّاک نستعین»، از این رو هنگامی که در نماز می ایستیم در حال قیام می گوییم: «بحول الله و قوّته اقوم و اقعده»؛ یعنی خدایا به حول و قوه و کمک تو می ایستم و می نشینم و اصولاً تمام

ص: ۶۲

۱- ۱. حجر / ۹۷.

۲- ۲. المیزان / ج ۱۲ / ص ۲۸۶.

۳- ۳. بقره / ۴۵.

حرکات و سکناات من در پرتو کمک و لطف تو است.

۵۴_ نماز، حضور در برابر خداوند

نماز، حضور انسان در برابر خداوند متعال و سخن گفتن با اوست. اینکه در اسلام به نماز اهمیت بالایی داده شده است، ممکن است به این علت باشد که نماز حضور کامل بنده در برابر مولای حقیقی است. ما در هیچ یک از عبادات مثل نماز در حضور خدا نیستیم؛ مثلاً در روزه، انسان می تواند هم روزه باشد هم با مردم سخن بگوید، یا انسان طواف خانه ی خدا را انجام بدهد و با دیگران هم حرف بزند، اما در نماز در تمام حالات آن، چه قیام چه قعود چه تشهد، انسان حق ندارد با مردم حرف بزند، بلکه باید در تمام احوال نماز فقط با ذات اقدس الهی سخن بگوید.

نکته قابل توجه اینکه انسان در نماز بعد از اعتراف به وحدانیت، ربوبیت، رحمانیت و مالکیت خداوند، لیاقت پیدا می کند که از غیاب به حضور راه پیدا کند، عبارت «ایاک نعبد و ایاک نستعین»؛ بار خدایا تنها تو را می پرستیم و تنها از تو کمک می خواهیم، بر این معنا دلالت می کند.

۵۵_ نماز عبادت موقت

قرآن کریم بعد از آن که موضوع ذکر الهی را بیان می کند، بلافاصله موضوع نماز را مطرح می سازد. با این که ذکر الهی شامل نماز نیز می شود،

ص: ۶۳

لیکن به دلیل ارزش و اهمیت، آن را جداگانه بیان می کند؛ «انما یرید الشیطان و یصدکم عن ذکر الله و عن الصلوہ» (۱) و «رجال لا تلهیهم تجاره و لا بیع عن ذکر الله و اقام الصلوہ» (۲).

مرحوم علامه طباطبایی می فرماید: یک تقابل بسیار زیبا در این آیه مطرح است. چون تجارت یک حرفه و شغل مستمر و بیع یک حرفه و شغل موقت است، همچنین یاد خدا یک عبادت دائم و مستمر و نماز یک عبادت موقت است، بنا بر این معنای آیه ی شریفه این است که مردان الهی کسانی هستند که حرفه و شغل مستمر و موقت، آن ها را از عبادت خدا نه به طور مستمر و نه به طور موقت باز نمی دارد. (۳)

۵۶_ نماز ذکر عملی

دلیل این که قرآن کریم بین ذکر خدا و بین اقامه ی نماز و پرداخت زکات مقابله انداخته و تفصیل قائل شده با توجه به این که نماز و زکات از مصادیق ذکر خدایند، این معنا را می فهماند که مقصود از ذکر الله، ذکر قلبی است که مقابل فراموشی و غفلت از خداوند است و خلاصه مراد از ذکر خدا، ذکر قلبی و مراد از نماز و زکات ذکر عملی است. (۴)

۵۷_ بر پا دارنده ی نماز؛ مصلح واقعی

ص: ۶۴

۱- ۱. مائده / ۹۱.

۲- ۲. نور / ۳۷.

۳- ۳. المیزان / ج ۱۵ / ص ۱۸۰.

۴- ۴. المیزان / ج ۱۵ / ص ۱۸۰.

قرآن کریم مصلح واقعی را کسی می داند که علاوه بر تمسک به قرآن کریم، نماز را در جامعه به پا دارد؛ «الَّذِينَ يَمَسُّونَ
بِالْكِتَابِ وَاقَامُوا الصَّلَاةَ أَنَا لَا نَضِيعُ أَجْرَ الْمُصْلِحِينَ» (۱).

مرحوم علامه طباطبایی می فرماید: اگر خداوند از میان همه ی اجزای دین تنها اقامه ی نماز را بیان کرد به دلیل شرافتی است
که نماز بر سایر اجزای دین دارد و به وسیله ی نماز یاد خدا و خضوع در برابر خدا که جان همه ی شرایع دینی است حفظ می
شود. (۲)

۵۸ _ نماز مظهر ستایش و نیایش

در نماز، خداوند را با جمله ی «الحمد لله رب العالمین» ستایش و با جمله ی «اهدنا الصراط المستقیم» نیایش می کنیم، و نیایش
یک مرحله بالاتر از ستایش است.

توضیح این که: ستایش مربوط به کمالات و زیبایی هاست و چون خداوند کمال مطلق است و دارای تمام زیبایی هاست، او را
ستایش می کنیم. در نیایش آن کمالات و اوصاف زیبای خداوند را مسئلت می کنیم. (۳)

ص: ۶۵

۱- ۱. اعراف / ۱۷۰.

۲- ۲. المیزان / ج ۸ / ص ۴۴۰.

۳- ۳. اقتباس از سخنان آقای الهی قمشه ای.

در دو مورد در نماز نیایش به کار رفته است: در آغاز نماز می گوییم: «اهدنا الصراط المستقیم» و در پایان نماز می گوییم: «اللهم صلّ علی محمد و آل محمد».

۵۹_ نماز هم قرائت قرآن است، هم دعا

در نماز هم قرآن کریم را که سوره ی مبارکه ی حمد است تلاوت می کنیم؛ «لا یقبل الله الصلوه الا بقرآن» (۱) و هم در نماز دعا می کنیم و از خداوند طلب هدایت می کنیم؛ «اهدنا الصراط المستقیم».

۶۰_ خشوع در نماز

قرآن کریم یکی از اوصاف برجسته ی مؤمنان را خشوع در نماز معرفی می کند؛ «قد أفلح المؤمنون * الذین هم فی صلوتهم خاشعون» (۲)، چه این که در جای دیگر می فرماید: نماز بسیار سنگین است مگر بر خاشعان؛ «و استعینوا بالصبر و الصلوه و أنّها لکبیره الا علی الخاشعین» (۳)، بنا بر این اگر انسان نماز خود را با عشق و علاقه به جا آورد، نشانه ی خشوع او نسبت به نماز است و اگر با کراهت و بی میلی انجام دهد دلیل بر عدم

ص: ۶۶

۱- بحار / ج ۶۵ / ص ۲۳۵.

۲- مؤمنون / ۱ _ ۲.

۳- بقره / ۴۵.

خشوع است.

خشوع و خضوع از نظر معنا قریب به یکدیگرند، منتها خضوع در تواضع بدن به کار می رود و خشوع در تواضع چشم و صدا به کار رفته، چه این که در تواضع قلبی نیز به کار می رود؛ «و خشعت الأصوات للرحمن» (۱) و «خاشعه أبصارهم» (۲) و «ألم یأْن للذین ءامنوا أن تخشع قلوبهم لذكر الله». (۳)

مرحوم علامه طباطبایی می فرماید: کلمه ی خشوع به معنای تأثیر خاصی است که به افراد مقهور دست می دهد؛ افرادی که در برابر سلطانی قاهر قرار می گیرند، تمام توجه آنان به آن شخص بزرگ معطوف و از جای دیگر منقطع می شود.

ظاهراً این حالت حالتی است درونی که به نوعی عنایت به اعضا و جوارح نیز نسبت داده می شود مانند: آن کلام پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله به طوری که روایت شده در باره ی شخصی که در نماز با ریش خود بازی می کرد، حضرت فرمودند: اگر در دل او خشوع بود، جوارح او نیز خشوع پیدا می کرد؛ «لو خشعت قلبه لخشعت جوارحه». (۴)

۶۱_ نماز مانع گواهی دادن به دروغ

ص: ۶۷

۱- ۱. طه / ۱۰۸.

۲- ۲. قلم / ۴۳.

۳- ۳. حدید / ۱۶.

۴- ۴. مجمع البیان / ج ۷ / ص ۱۵۷.

قرآن کریم می فرماید: هنگامی که مرگ یکی از شما فرا رسد باید به هنگام وصیت کردن دو نفر از افراد عادل را به گواهی بطلبید و اموال خود را به عنوان امانت برای تحویل به ورثه به آن ها بسپارید که این دو نفر عادل هم وصی هستند، هم گواه؛ «یا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا شَهِادَةُ بَيْنَكُم إِذَا حَضَرَ أَحَدُكُمُ الْمَوْتُ حِينَ الْوَصِيَّةِ اثْنَانِ ذَوَا عَدْلٍ مِنْكُمْ...» (۱)، بعد می فرماید: این ادای شهادت و گواهی آن دو نفر باید بعد از نماز بوده باشد؛ «مَنْ بَعْدَ الصَّلَاةِ» انتخاب این کار بعد از ادای فریضه ی نماز به دلیل آن است که روح خدا ترسی و توجه به خدا در آنان ایجاد شود، مبدا خلاف گواهی بدهند. چون گواهان باید قسم بخورند که ما حاضر نیستیم حق را به منافع مادی بفروشیم هر چند در مورد خویشاوندان ما باشد؛ «فَيَقْسِمَانِ بِاللَّهِ أَنِ ارْتَبْتُمْ لَا نُشْتَرِي بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا... وَ لَوْ كَانَ ذَا قُرْبَى»، بنابراین احاله این موضوع به زمان پس از نماز برای آن است که هنگام قسم خوردن کسانی که هم وصی هستند هم گواه، از دروغ و مانند آن پرهیز کنند. (۲)

۶۲_ نماز برنامه ی دائمی پرهیزکاران

قرآن کریم در بیان اوصاف متقین بعد از اصل ایمان مهم ترین اصل عملی را مسئله ی اقامه ی نماز مطرح می کند و می فرماید: «هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ * الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ» (۳)، جالب این که برگزاری نماز

ص: ۶۸

۱- ۱. مائده / ۱۰۶.

۲- ۲. تفسیر کبیر / ج ۱۲ / ص ۱۲۵.

۳- ۳. بقره / ۳.

باید یک امر دائمی باشد نه موسمی و مقطعی. چون فعل مضارع دلالت بر استمرار دارد. (۱)

۶۳_ دوری از رذایل و تزئین به فضایل، معیار قبولی نماز

از نظر اسلام در صورتی نماز انسان به درگاه خداوند پذیرفته می شود که علاوه بر دوری از رذایل و گناهان، انسان به فضایل اخلاقی مزین شود، البته مرتبه ی بالای قبولی، نیازمند به کسب فضایل است. قرآن کریم می فرماید: «ان الصلوه تنهی عن الفحشاء و المنکر». (۲)

حضرت صادق علیه السلام می فرماید: هر کس دوست دارد بداند نمازش پذیرفته شده یا نه، ببیند که آیا نمازش او را از گناه باز داشته یا نه، پس به هر اندازه که نماز او را از گناه باز داشته به همان مقدار نمازش پذیرفته می شود؛ «من أحبَّ ان يعلم اقبلت صلوته ام لم تقبل فلینظر هل منعه صلاته عن الفحشاء و المنکر فبقدر ما منعه قُبلت منه». (۳)

و نیز می فرماید: خداوند فرموده من نماز شخصی را می پذیرم که در برابر عظمت من خاضع و متواضع باشد، علاوه بر آن از خواسته های نفسانی پرهیز کند و روز خود را به یاد من باشد و بر انسان ها فخرفروشی نکند، به گرسنه غذا بدهد و برهنه را بپوشاند و به مصیبت زده مهربانی کند و به غریب پناه دهد؛ «أما اقبل الصلوه لمن يتواضع لعظمتی و یکفّ

ص: ۶۹

۱- ۱. نور / ج ۱ / ص ۴۵.

۲- ۲. عنکبوت / ۴۵.

۳- ۳. بحار / ج ۸۲ / ص ۱۹۸.

نفسه عن الشهوات من اجلی و یقطع نهاره بذکری و لا- یتعاضم علی خلقی و یطعم الجائع و یکسوا العاری و یرحم المصاب و یوؤی الغریب». (۱)

۶۴_ شباهت های نماز با قرآن کریم

نماز شباهت های مختلفی با قرآن کریم دارد از جمله:

الف _ هر دو شفای دردهای روحی است.

نماز: «فاتحه الكتاب شفاء من كل داء». (۲)

قرآن: «و ننزل من القرآن ما هو شفاء و رحمه». (۳)

ب _ تماس با هر دو باید با طهارت باشد.

نماز: «و اذا قمتم الى الصلوه فاغسلوا وجوهكم و أيديکم الى المرافق». (۴)

قرآن: «لا یمسه الا المطهرون».

ج _ هر دو نور الهی هستند.

نماز: پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله می فرماید: «الصلوه نور المؤمن و الصلوه نور من الله». (۵)

قرآن: «قد جاءکم من الله نور و کتاب مبین». (۶)

ص: ۷۰

۱- ۱. بحار / ج ۸۴ / ص ۲۴۲.

۲- ۲. مجمع البیان / ج ۱ / ص ۸۷.

۳- ۳. اسراء / ۸۲.

۴- ۴. مائده / ۶.

۵- ۵. مستدرک / ج ۳ / ص ۹۲.

۶- ۶. مائده / ۵۱.

د _ هر دو ذکر الهی هستند.

نماز: «اقم الصلوه لذكری».(۱)

قرآن: «نحن نزلنا الذكر و انا له لحافظون».

جالب این که در پرتو هر دو آرامش قلب حاصل می شود؛ «الا بذكر الله تطمئن القلوب»(۲) و اعراض از هر دو معیشت سختی را به همراه دارد؛ «و من أعرض عن ذكری فان له معیشه ضنکا».(۳)

ه _ هر دو موجب رحمت و لطف خداوند است.

نماز: حضرت علی علیه السلام می فرماید: «الصلوه تستنزل الرحمه».(۴)

قرآن: «نزل من القرآن ما هو شفاء و رحمه».(۵)

۶۵ _ شباهت های نماز و حضرت علی علیه السلام

الف _ هر دو ذکر الهی هستند:

در ذیل آیه ی «و اعینهم فی غطاء عن ذکری»(۶) روایتی است که می فرماید: مقصود از ذکر حضرت علی علیه السلام است(۷) و «اقم الصلوه لذكری».(۸)

ب _ از هر دو به هنگام مشکلات می توان استمداد نمود؛

«واستعينوا بالصبر و الصلوه»(۹) و در حدیث داریم که حضرت

ص: ۷۱

۱- ۱. طه / ۱۴.

۲- ۲. رعد / ۲۸.

۳- ۳. طه / ۱۲۴.

۴- ۴. غرر الحکم / ۲۲۱۴.

۵- ۵. اسراء / ۸۲.

۶- ۶. کهف / ۱۰۱.

۷- ۷. نور / ج ۷ / ص ۲۲۹.

۸- ۸. طه / ۱۴.

۹- ۹. بقره / ۴۵.

رضا علیه السلام فرمودند: «اذا نزلت بکم شدیدہ فاستعینوا بنا علی اللہ عزّ و جلّ» (۱)؛ به هنگام مواجه شدن با مشکلات از ما امامان کمک بخواهید.

ج _ هر دو ستون دین اسلام هستند؛

«علی عمود الدین» (۲) و «الصلوہ عمود دینکم» (۳).

د _ هر دو معیار و میزان سنجش اعمال هستند؛

«السلام علیک یا میزان الاعمال» (۴) و «الصلاه میزان» (۵).

ه _ هر دو مایه ی پذیرفتن اعمال هستند؛

«لا- یقبل اللہ من عبد حسنہ حتی یسأله عن حبّ علی علیہ السلام» (۶) و «اول ما یحاسب به العبد الصلاه ان قبلت قبل ما سویها» (۷).

و _ هر دو دژ محکم خداوند هستند؛

«ولایہ علی ابن ابی طالب حصنی فمن دخل حصنی أمن من عذابی» و قال علی علیہ السلام: «الصلاه حصن من سطوات الشیطان» (۸).

ز _ نماز با معرفت و زیارت با معرفت آن حضرت مایه ی آمرزش الهی است؛

«من اتی الصلاه عارفا بحقّها غفر له» (۹) و در روایت است که زیارت با معرفت امام علی علیه السلام موجب مغفرت است.

ص: ۷۲

۱- ۱. بحار / ج ۹۴ / ص ۵.

۲- ۲. کافی / ج ۱ / ص ۲۹۴.

۳- ۳. بحار / ج ۸۲ / ص ۲۰۹.

۴- ۴. زیارت نامه ی امام علی / مفاتیح الجنان.

۵- ۵. بحار / ج ۸۴ / ص ۲۶۴.

۶- ۶. بحار / ج ۱۶ / ص ۳۱۸.

۷- ۷. کافی / ج ۳ / ص ۲۶۸.

۸- ۸. غرر الحکم / ۲۲۱۲.

۹- ۹. خصال / ج ۲ / ص ۶۲۸.

ح _ نماز و محبت به حضرت علی علیه السلام ایمان، و ترک هر دو مایه ی کفر است؛

قال رسول الله صلى الله عليه وآله : «على حبه ایمان و بغضه کفر»^(۱) و قال رسول الله صلى الله عليه وآله : «بین الایمان و الکفر ترک الصلوه»^(۲).

ط _ حضرت علی علیه السلام جامع همه ی کمالات است (احسان، صبر، علم، اخلاص، شجاعت و...) نماز نیز جامع همه ی کمالات است (طهارت، نظم، عدالت و...).

ی _ هر دو رکن اسلام هستند؛

«بنی الاسلام علی خمس علی الصلوه ... و الولایه»^(۳).

۶۶ _ محافظت بر نماز

«حافظوا علی الصلوات و الصلوه الوسطی و قوموا لله قانتین * فَإِنْ خِفْتُمْ فَرَجَالاً أَوْ رُكْبَاناً فَإِذَا أَمْتُمْ فَاذْكُرُوا اللَّهَ كَمَا عَلَّمَكُمْ مَا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ»^(۴)؛ یعنی در انجام همه ی نمازها مخصوصاً نماز وسطی (نماز ظهر) تلاش و کوشش کنید و محافظت کنید و از روی خضوع و اطاعت برای خدا به پا خیزید، و اگر به دلیل جنگ یا خطر دیگری بترسید، نماز را در حال پیاده یا سواره انجام دهید، اما به هنگامی که امنیت خود را باز یافتید، خداوند را یاد کنید و نماز را به صورت متعارف بخوانید.

ص: ۷۳

۱- ۱. سفینه / ج ۲ / ص ۲۱.

۲- ۲. کثر العمال / ص ۱۸۸۶۹. پ

۳- ۳. وسائل / ۱ / ۵.

۴- ۴. بقره / ۲۳۸ _ ۲۳۹.

در شأن نزول این آیات آمده است: گروهی از منافقان گرمی هوا را بهانه ای برای عدم شرکت در نماز جماعت قرار داده بودند و از شرکت در نماز جماعت خودداری می کردند، از این رو پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله شدیداً ناراحت شدند و آنان را تهدید به مجازات نمودند. زید بن ثابت نقل می کند که پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله در گرمای زیاد و فوق العاده، نماز ظهر را به جماعت به جای می آورد و این کار برای یاران او بسیار سنگین بود، از این رو این آیه ی شریفه نازل شد و اهمیت نماز را به طور کلی و نماز ظهر را به طور خاص مورد توجه قرار داد. (۱)

حفاظت از باب مفاعله است، پس طرفینی است مانند مخاصمه و مقاتله. در اینجا چگونه محافظت بر نماز به صورت طرفینی تحقیق می یابد؟

پاسخ: یا محافظت بین انسان و خداوند است؛ یعنی «احفظ الصلاه لیحفظک الله» یا محافظت بین نمازگزار و خود نماز است، و حفظ نماز به یکی از سه شکل است:

الف _ نماز انسان را از زشتی ها باز می دارد؛ «انّ الصلاه تنهی عن الفحشاء و المنکر». (۲)

ب _ نماز انسان را از بلاها و مصایب نگه می دارد؛ «و استعینوا بالصّبر و الصّلوه». (۳)

ص: ۷۴

۱- ۱. تفسیر نمونه / ج ۲ / ص ۱۴۶.

۲- ۲. عنکبوت / ۴۵.

۳- ۳. بقره / ۴۵.

ج _ نماز چون مشتمل بر قرآن است و کسی که محافظت بر نماز و قرآن داشته باشد روز قیامت مورد شفاعت قرآن قرار می گیرد.

۶۷_ تأکید بر حفاظت از نماز وسطی

مرحوم علامه طباطبایی می فرماید: در این که منظور از نماز وسطی چیست شش احتمال ذکر شده است: نماز صبح، ظهر، عصر، مغرب، عشا، جمعه و اختلاف آن به دلیل اختلاف روایات است. مشهور بین فقها این است که مقصود از «صلاه وسطی» نماز ظهر است. (۱)

شواهد ثابت می کند که منظور نماز ظهر است به دلیل این که اولاً: نماز ظهر در وسط روز اقامه می گردد. ثانیاً: شأن نزول آیات شریفه گواهی می دهد که مقصود نماز ظهر است. ثالثاً: روایاتی مخصوص در این زمینه وارد شده است.

نماز آن قدر دارای اهمیت است که در هیچ حالی از انسان ساقط نیست، حتی در صحنه ی جنگ، از این رو می فرماید: به هنگام ترس از دشمن نماز را در حال پیاده یا سواره بجا آورید.

«رجال» جمع «راجل» یعنی پیاده و «رُکبان» جمع «راکب» یعنی سواره؛ «فان خفتم فرجالاً او رکبانا». نماز را در هر حال به جا آورید و به هنگام جنگ طبعاً رو به قبله بودن و انجام رکوع و سجود به طور متعارف

ص: ۷۵

شرط نیست و می توان با اشاره انجام داد.

چنان که نقل شده امیر المؤمنین علیه السلام در بعضی جنگ ها دستور می داد که در هنگام جنگ با اشاره نماز بخوانند.

در حدیث دیگری وارد شده که پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله در جنگ احزاب با اشاره نماز خواندند؛ «إِنَّ النَّبِيَّ صَلَّى يَوْمَ الْأَحْزَابِ إِيْمَاءً».

امام کاظم علیه السلام در مقام پاسخ به سؤالی فرمودند: اگر انسان گرفتار حیوان درنده ای شد و نتوانست کوچک ترین حرکتی از خود نشان دهد و وقت نماز هم تنگ شده، انسان می تواند با همان وضعی که دارد نماز بخواند گرچه پشت به قبله باشد و این نماز همان نماز خوف است که فقهای بزرگوار پیرامون آن مباحثی را مطرح کرده اند.^(۱)

۶۸_ نماز و خضوع در برابر خداوند

لازم است انسان نماز را برای خداوند از روی اطاعت و بندگی انجام دهد. «حافظوا على الصلوات و الصلوه الوسطی و قوموا لله قانتین»^(۲)

زیرا «قنوت» به معنای خضوع در اطاعت است، بنا بر این اگر حرکت و عمل انسان برای خداوند خالی از خضوع در برابر او باشد فاقد ارزش است.^(۳)

۶۹_ آثار و برکات نماز

ص: ۷۶

۱- ۱. تفسیر نمونه / ج ۲ / ص ۱۴۷.

۲- ۲. بقره / ۲۳۸.

۳- ۳. تفسیر راهنما / ج ۲ / ص ۱۵۶.

از نظر قرآن کریم هر عبادتی اثر خاص و ویژه ای دارد. مثلاً- اثر روزه آن است که انسان پرهیزکار می شود؛ «کتب علیکم الصّیام كما کتب علی الذین من قبلکم لعلکم تتقون».(۱)

اثر زکات و صدقه واجب آن است که روح انسان پاک و پاکیزه از محبت به مادیات می شود؛ «خذ من اموالهم صدقه تطهرهم و تزکيهم بها».(۲)

اثر نماز آن است که انسان را از فساد و فحشا باز می دارد؛ «انّ الصلاه تنهی عن الفحشاء و المنکر و لذكر الله أكبر».(۳)

اثر حج آن است که انسان از مواهب مادی و معنوی حج بهره برداری می کند؛ «ليشهدوا منافع لهم».(۴)

در این جا این سؤال مطرح است که چرا بسیاری از کسانی که نماز می خوانند در عین حال مرتکب گناه و معصیت می شوند مگر نماز انسان را از گناه باز نمی دارد؟

پاسخ: نماز به طور طبیعی اقتضای ترک گناه و معصیت را دارد نه این که علت ترک معصیت باشد، به تعبیر دیگر نماز و اذکار و کلمات آن مانند خود قرآن کریم است که مردم را دعوت به ترک گناه می کند؛ یعنی نهی نماز مانند نهی قرآن تشریعی است نه این که تکوینی باشد و به صورت

ص: ۷۷

۱- ۱. بقره / ۱۸۳.

۲- ۲. توبه / ۱۰۳.

۳- ۳. عنکبوت / ۴۵.

۴- ۴. حج / ۲۷.

جبر انسان را از گناه باز دارد، بلکه زمینه ی ترک گناه را فراهم می کند.^(۱)

نهی نماز از فحشا و منکر از نهی خود خداوند بالاتر نیست. قرآن کریم می فرماید: «إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَنَهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ»^(۲)؛ با این که خداوند مردم را از فساد و گناه نهی می کند، در عین حال برخی از مردم مرتکب اعمال زشت می شوند، بنا بر این از آنجا که نماز ذکر خداست؛ «اقم الصلوة لذكرى»، ایمان به خدا و ایمان به معاد و عالم قیامت انسان را از گناه باز می دارد. ایمان به روز جزا همانگونه که در نماز اعتراف می کنیم، خداوند مالک روز قیامت است، ایمان به روز حساب و کتاب است و این ایمان باعث می شود که انسان در کارهایش حساب و کتاب داشته باشد و مرتکب زشتی ها نشود.

۷۰_ نماز یاد الهی

قرآن کریم به دنبال آیه ی شریفه ی «إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ» می فرماید؛ «و لذكر الله أكبر»؛ مقصود از این آیه این نیست که ذکر خدا از نماز بزرگ تر است. زیرا نماز خودش ذکر خداست و هیچ چیزی بزرگ تر از خودش نمی شود، بلکه مراد آن است که یاد کردن خداوند بزرگ تر و مهم تر است (با اضافه مصدر به فاعل).

از این رو در حدیثی امام باقر علیه السلام می فرماید: «فی قوله تعالى و لذكر

ص: ۷۸

۱- ۱. المیزان / ج ۱۶ / ص ۲۰۹.

۲- ۲. نحل / ۹۰.

الله اکبر، ذکر الله لاهل الصلوه اکبر من ذکرهم اياه الا ترى انه يقول: اذکرونی اذکرکم» (۱)، به تعبیر دیگر خداوند بزرگ ترین و بهترین ذاکر و مذکور است؛ «یا خیر ذاکر و مذکور». خداوند یادکننده ی بزرگی است. زیرا بندگان را با لطف و رأفت و مرحمت یاد می کند و یادشونده بزرگی هم هست، زیرا بندگان صالح و شایسته، خداوند را در جان و روح خود یاد می کنند.

مرحوم طبرسی می فرماید: در آیه ی شریفه ی «ان الصلوه تنهی عن الفحشاء و المنکر» دلالت روشنی است که انجام نماز لطف پروردگار بر انسان است چون موجب می شود تا فعل زشت و معصیت که نه عقل جایز می داند و نه شرع آن را مرتکب نشود. (۲)

حضرت رضا علیه السلام به قسمتی از آثار و برکات نماز اشاره نمودند:

الف _ نماز اقرار به خداوندی خداوند و دل کردن از غیر خداست؛ «انّها اقرار بالربوبیه لله عزّ و جلّ و خلع الانداد».

ب _ نماز قیام و ایستادن در محضر خداوند با فروتنی و وقار است؛ «و قیام بین یدی الجبار جلّ جلاله بالذلّ و المسکنه و الخضوع و الاعتراف».

ج _ نماز اعتراف به خطاها و گناهان گذشته و طلب بخشش و رحمت از خداوند است؛ «و الطلب للاقاله من سالف الذنوب».

ص: ۷۹

۱- ۱. تفسیر قمی / ج ۲ / ص ۱۵۰.

۲- ۲. مجمع البیان / ج ۷ / ص ۴۴۵.

د _ نماز سجده و تعظیم در برابر عظمت و بزرگی خداوند با گذاشتن پیشانی بر زمین است؛ «و وضع الوجه على الأرض كل يوم اعظاما لله عزّ و جلّ».

ه _ نماز به یاد خداوند بودن و به یاد خالق نظام هستی بودن است که انسان مبادا نعمت های خدا را فراموش کند؛ «و ان یکون ذاکرا غیر ناس».

و _ نماز با حالت فروتنی و خشوع باعث طلب زیادی در دین و دنیای حلال است؛ «و یکون خاشعا متذللّا راغبا طالبا للزیاده فی الدین و الدنیا»، البته در صورتی که انسان مداومت بر نماز و یاد خدا داشته باشد؛ «مع ما فیہ من الایجاب و المداومه علی ذکر الله عزّ و جلّ باللیل و النهار».

ز _ نماز یاد خداوند است در شبانه روز، برای این که انسان خالق و آفریدگار جهان هستی را فراموش نکند و مبادا به دلیل فراموشی خدا دست به گناه و طغیان بزند؛ «لئلا ینسی العبد سیده و مدبره و خالقه فیبطر و یطغی و یکون فی ذکره لرّبّه».

ح _ نماز باعث دوری از گناهان و مفسد می شود؛ «و قیامه بین یدیہ زجرا له عن المعاصی و مانعا له عن انواع الفساد».(۱)

۷۱ _ استخفاف به نماز

ص: ۸۰

قرآن کریم در باره ی نماز عناوین مختلفی را بیان کرده است: مداومت بر نماز، محافظت از نماز و ضایع ساختن نماز. مداومت بر نماز به این معنا است که انسان نماز خودش را هیچ گاه ترک نکند. منظور از محافظت این است که در انجام مقدمات نماز از قبیل طهارت و مباح بودن لباس و مکان مقید باشد که مبدا غصبی باشد، علاوه بر آن نماز را در اول وقت و در وقت فضیلتش به جا بیاورد.

حضرت صادق علیه السلام در حدیثی می فرماید: «ما من عبد اهتم بمواقیت الصلوه و مواضع الشمس الا ضمنت له الروح عند الموت و انقطاع الهموم و الاحزان و النجاه من النار»؛ من ضامن می شوم هر انسانی که به اوقات نمازش اهمیت بدهد، اولاً: به هنگام مرگ شادمان و خوشحال و مسرور باشد. ثانیاً: غم و غصه در زندگی برای او پیش نیاید. ثالثاً: از عذاب الهی نجات پیدا کند. (۱)

در حدیث دیگری از امام باقر علیه السلام روایت شده که فرمودند: «اول ما يحاسب به العبد الصلاه فان قبلت قبل ما سويها ان الصلاه اذا ارتفعت في وقتها رجعت الى صاحبها و هي بيضاء مشرقه تقول حفظتني حفظك الله» (۲)؛ یعنی اول چیزی که انسان برای آن مورد محاسبه ی الهی قرار می گیرد، نماز است که با قبولی نماز سایر اعمال پذیرفته می شود و هرگاه نماز در وقتش به جا آورده شود، نماز در عالم معنا به صورت نوری مجسم

ص: ۸۱

۱- ۱. سفینه / ج ۱ / ص ۱۵۰.

۲- ۲. بحار / ج ۸۳ / ص ۹.

می شود و خطاب به انسان می گوید: مرا حفظ کردی، خداوند تو را حفظ کند. اما اگر نماز در غیر وقتش خوانده شود این نماز به صورت یک سیاهی مجسم می شود و می گوید: مرا ضایع کردی، خداوند تو را ضایع کند.

عنوان سومی که در قرآن کریم است، «اضاعه صلوه» است؛ «اضاعوا الصلوه و اتبعوا الشهوات فسوف يلقون غيا»^(۱). پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله برای کسی که نسبت به نماز استخفاف و حالت سهل انگاری داشته باشد ۱۵ عقوبت را بیان فرمودند: برکت از عمرش می رود، برکت از رزق و مالش می رود، کم آبرو یا بی آبرو می شود، کارهای خیرش قبول نمی شود، دعایش مستجاب نمی شود، از دعای افراد صالح بهره ای نمی برد.

گرسنه و تشنه و ذلیل از دنیا می رود، فشار قبر دارد، قبر او تاریک است و تا قیامت در عذاب به سر می برد.

خداوند به او نظر رحمت نمی کند، از او محاسبه ی شدید می شود و در آتش جهنم افکنده خواهد شد.^(۲)

۷۲ _ برخورد منفی با نماز

قرآن کریم برخورد مخالفان نماز را به صورت های مختلفی بیان کرده است:

الف _ بعضی اصلاً نماز نمی خوانند؛ «فلا صدق و لا صلی».^(۳)

ص: ۸۲

۱- ۱.مریم / ۵۹.

۲- ۲.سفینه البحار / ج ۵ / ص ۱۵۱.

۳- ۳.قیامت / ۳۱.

کفار علاوه بر این که نماز را ترک می کنند، هنگامی هم که به سوی نماز دعوت می شوند، نماز را مسخره می کنند؛ «و اذا نادیتم الی الصلوه اتّخذوها هزوا» (۱)، بنا بر این برخی نماز را ترک می کنند.

ب _ بعضی هم مانند بنی اسرائیل نماز را ضایع می سازند. قرآن کریم می فرماید: «فخلف من بعدهم خلف اضاعوا الصلوه و اتّبعوا الشهوات» (۲).

ج _ برخی هم مانند منافقان نماز را با کسالت و بی نشاطی می خوانند؛ «و اذا قاموا الی الصلوه قاموا کسالی» (۳).

حضرت باقر علیه السلام می فرماید: «لا تقم الی الصلاه متکاسلاً و لا متناعساً و لا متثاقلاً فانّها من خلل النفاق» (۴)؛ یعنی مبدا نماز را با حالت کسالت و حالت چرت و سنگینی بخوانی که این طور نمازی از روزنه های نفاق است.

همچنین می فرماید: «لا تتهاون بصلاتک فانّ النبی قال عند موته لیس منّی من استخفّ بالصلوه»؛ یعنی نسبت به نماز سستی به خرج ندهید و نماز را سبک نشمارید. پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله هنگام رحلت خود فرمودند: کسی که نماز را سبک بشمارد از من نیست. (۵)

امام باقر علیه السلام می فرماید: روزی پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله در مسجد نشسته بودند

ص: ۸۳

۱- ۱. مائده / ۵۸.

۲- ۲. مریم / ۵۹.

۳- ۳. نساء / ۱۴۲.

۴- ۴. تفسیر عیاشی / ج ۱ / ص ۱۳۷.

۵- ۵. وسائل / ج ۳ / ص ۱۵.

اذا دخل رجل فقام يصلي فلم يتم ركوعه ولا سجوده فقال: «نقر كنقر الغراب لئن مات هذا و هكذا صلاته ليموتن علي غير ديني»؛ این شخصی که نمازش را همانند کلاغی که نوک بر زمین می زند و بر می دارد انجام داد اگر به همین حال از دنیا برود به دین من از دنیا نرفته است. (۱)

۷۳ _ موانع قبولی نماز

از نظر قرآن کریم بزرگ ترین مانع و مهم ترین عامل باز دارنده از نماز، شراب و قمار شمرده شده است. قرآن کریم می فرماید: «انما يريد الشيطان ان يوقع بينكم العداوه والبغضاء في الخمر و الميسر و يصدكم عن ذكر الله و عن الصلاة» (۲)؛ یعنی شیطان می خواهد به وسیله ی شراب و قمار بین شما دشمنی ایجاد کند و شما را از یاد خدا و نماز باز دارد.

در روایات بعضی از عوامل که مانع قبولی نماز است بیان شده و باید سعی و تلاش کرد که این اعمال ناپسند انجام نشود تا نماز انسان در درگاه الهی پذیرفته شود:

الف _ غیبت نمودن از مسلمان؛

پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله فرمودند: «من اغتاب مسلما او مسلمة لم يقبل الله

ص: ۸۴

۱- ۱. محجه البيضاء / ج ۱ / ص ۳۴۰.

۲- ۲. مائده / ۹۱.

صلاته و لا صيامه اربعين يوما و ليله الا ان يغفر له صاحبه؛ کسی که از مسلمانی غیبت کند، تا چهل روز نماز و روزه اش در درگاه الهی پذیرفته نخواهد شد مگر این که آن طرف این شخص غیبت کننده را حلال کند. (۱)

ب _ پرداخت نکردن زکات؛

پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله فرمودند: «لا يقبل الله عزّ و جلّ صلاه رجل لا يؤدى الزكاه». (۲)

ج _ نگاه قهرآمیز به پدر و مادر؛

حضرت صادق علیه السلام فرمودند: «من نظر الى ابويه نظر ماقث و هما ظالمان له لم يقبل الله له صلاه» (۳)؛ کسی که با عصبانیت و تندی و حالت غضب به پدر و مادر خود نگاه کند، گرچه پدر و مادر به او ظلم کرده باشند، نمازش پذیرفته نخواهد شد.

د _ حق الناس؛

اگر حق مردم به عهده ی انسان است و انسان حق مردم را پرداخت نمی کند، این پرداختن حق مردم مانع قبولی نماز است. (۴)

ه _ ارتزاق از مال حرام؛

پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله می فرماید: «من أكل لقمه حرام لم تقبل له صلاه

ص: ۸۵

۱- ۱. جامع الاخبار / ص ۴۱۲.

۲- ۲. حلیه الاولیاء / ج ۹ / ص ۲۵۰.

۳- ۳. کافی / ۲ / ص ۳۴۹.

۴- ۴. تنبیه الخواطر / ج ۱ / ص ۵۳.

۷۴ _ نماز و آغاز به نام خداوند

بهترین عمل نماز است؛ امیر المؤمنین علیه السلام می فرماید: «اللّٰهُ اللّٰهُ فَاَنْهَا خَيْرَ الْعَمَلِ» (۲) و با بهترین نام خداوند (الله) شروع می شود؛ «بسم الله الرحمن الرحيم». کلمه ی «الله» جامع ترین نام خداوند است. این نام مبارک ۲۶۹۷ بار در قرآن کریم مطرح شده است.

تفاوت کلمه ی «الله» با «اله» این است که «اله» بر هر معبودی که عبادت کنندگان او را پرستش کنند اطلاق می شود حق باشد یا باطل. قرآن کریم می فرماید: «لَا تَتَّخِذُوا الْهَيْنَ اثْنَيْنِ» (۳) و «ارَأَيْتَ مَنْ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ» (۴) و «أَنْتَ فَعَلْتَ بِالْهَيْتَانِ» (۵). لکن کلمه ی مقدس «الله» فقط بر خداوند متعال اطلاق می شود. چون جامع همه ی صفات جلال و جمال خداوند است و این معنا بر غیر او اطلاق نمی شود. (۶)

۷۵ _ ادب ورود در نماز

سوره ی مبارکه ی حمد که اولین سوره ی قرآن کریم است، با آیه ی

ص: ۸۶

۱- ۱. سفینه / ج ۱ / ص ۲۴.

۲- ۲. کافی / ج ۷ / ص ۵۲.

۳- ۳. نحل / ۵۱.

۴- ۴. فرقان / ۴۳.

۵- ۵. انبیاء / ۶۲.

۶- ۶. تفسیر تسنیم / ج ۱ / ص ۲۷۹.

کریمه ی «بسم الله الرحمن الرحيم» آغاز می شود. «بسم الله» هم در آغاز سوره و هم در آغاز کتاب الهی آمده است و خداوند با این کار ادب دینی ورود به کار و شروع عمل را به ما می آموزد. پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله فرمودند: هر کاری که با نام خداوند آغاز نگردد، ابتر است؛ «کل امر ذی بال لم یذکر فیه بسم الله فهو ابتر»^(۱)، ابتر به معنای منقطع الاخر و بی فرجام است.

«بسم الله» نه تنها سرآغاز کتاب الهی است، بلکه سرآغاز همه ی کتب آسمانی بوده است. در حدیث است: «ما أنزل الله من السماء کتابا الاّ وفاتحته بسم الله الرحمن الرحيم». شروع هر کار با نام خدا روش همه ی انبیای الهی بوده، از این رو وقتی کشتی نوحدر میان امواج طوفان به راه افتاد حضرت نوح علیه السلام به یاران خویش گفت: سوار شوید که حرکت و توقف این کشتی به نام خداست؛ «و قال اركبوا فیها بسم الله مجریها و مرسیها»^(۲). حضرت سلیمان علیه السلام نیز هنگامی که ملکه ی سبا را به ایمان دعوت کرد، دعوتنامه ی خود را با نام الهی «بسم الله الرحمن الرحيم» آغاز کرد.^(۳)

شروع به نام خدا مایه ی برکت کار می شود. حضرت علی علیه السلام فرمود: «بسم الله» مایه ی برکت کارهاست، همچنین در روایت است که وقتی شخصی «بسم الله» را می نوشت فرمود: «جوّدها»؛ آن را نیکو بنویس.^(۴)

ص: ۸۷

۱- ۱. بحار ۷۶/۳۰۵.

۲- ۲. هود / ۴۱.

۳- ۳. نمل / ۳۰؛ تفسیر تسنیم / ج ۱ / ص ۲۹۶.

۴- ۴. کنز العمال / حدیث ۲۹۵۵۸.

نماز با مقدس ترین نام خداوند شروع می شود؛ «بسم الله الرحمن الرحيم». «بسم الله» نشانه ی قداست کار است.

«بسم الله» بیانگر جهت گیری اعتقاد انسان به خداوند متعال است.

«بسم الله» نشانه ی توحید و اعتقاد به یگانگی خداوند است.

«بسم الله الرحمن الرحيم» در نماز اولین قدم بندگی و عبودیت انسان است. و نشانه ی ضعف انسان در برابر خدا و نیاز انسان به کمک الهی است. چون کلمه ی «باء» به معنای استعانت است؛ یعنی از خداوندی که جامع همه ی کمالات است و دارای رحمت واسعه است کمک می طلبیم.

از نظر قرآن کریم هر انسانی در برابر نام مقدس خداوند دو وظیفه دارد:

وظیفه ی اول تسبیح نام خداست؛ «فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ» و «سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى». همان گونه که ذات اقدس خداوند منزّه از عیب و نقص است و ما باید هر نقصی را از او سلب کنیم، نام مقدس او را نیز باید تسبیح و تقدیس کنیم و یکی از مراتب تسبیح و تنزیه نام خدا آن است که نام هیچ کس را نباید در ردیف نام مبارک او ذکر کرد، از این رو بعضی می گویند: اول خدا بعد فلانی؛ این سخن باطلی است. (۱)

در روایت دارد که وقتی آیه ی شریفه «فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ» نازل

ص: ۸۸

شد، پیامبر صلی الله علیه و آله فرمود: آن را در رکوع خود قرار دهید؛ «اجعلوها فی رکوعکم»، (سبحان ربی العظیم و بحمده).
وقتی آیه ی «سبح اسم ربک الاعلی» نازل شد فرمود: «اجعلوها فی سجودکم»، (سبحان ربی الاعلی و بحمده).

وظیفه ی دوم این است که انسان ها نام خدا را مبارک بدانند و از آن تبرک بجويند؛ «تبارک اسم ربک ذی الجلال و الاکرام»^(۱).

۷۷ _ نماز جلوه ی رحمت خداوند

هر انسان نمازگزاری حدّ اقل در شبانه روز در نمازهای واجب سی بار رحمت خداوند را متذکر می گردد. زیرا بیست بار جمله ی «بسم الله الرحمن الرحیم» و ده بار جمله ی «الرحمن الرحیم» را در نماز می خواند؛ اگر هر انسانی با توجه این جملات را بگوید، یقیناً رحمت الهی در روح او متجلی می گردد و انسان مظهر رحمت خداوند می گردد و به مردم رحم می کند و اگر همه به یکدیگر رحم کنند، تمام مفاسد و مشکلات از بین می رود.

نکته ی قابل توجه این که تفاوت «رحمن» با «رحیم» در آن است که «رحمن» صیغه ی مبالغه است و دلالت بر کثرت رحمت می کند و «رحیم» صفت مشبّهه است و دلالت بر ثبات و دوام رحمت حق دارد.

ص: ۸۹

۷۸ _ یاد قیامت در نماز

یکی از مسایل مهمی که در نماز مطرح است، یاد قیامت است. وقتی در نماز می‌گوییم: «مالک یوم الدین»، اقرار به مالکیت خداوند در قیامت می‌کنیم که در روز قیامت به حساب و کتاب همه ی انسان ها رسیدگی می‌شود. گرچه مسئله ی مالکیت خداوند منحصر به قیامت نیست. خداوند مالک دنیا نیز هست، اما در قیامت برای انسان روشن می‌شود که مالک حقیقی خداوند متعال است و به تعبیر دیگر ظرف ظهور مالکیت خداوند قیامت است؛ «لمن الملك اليوم لله الواحد القهار».(۱)

امام سجاد علیه السلام وقتی در نماز به جمله ی «مالک یوم الدین» می‌رسید، آن قدر این آیه را تکرار می‌کرد که نزدیک بود جان به جان آفرین تسلیم کند؛ «کان اذا قرء مالک یوم الدین یکررها حتی کان أن یموت».(۲)

۷۹ _ نماز و طلب هدایت

یکی از مسائل بسیار مهمی که در نماز از خداوند طلب می‌کنیم، طلب هدایت به صراط مستقیم است؛ «اهدنا الصراط المستقیم». «صراط مستقیم» یعنی راه روشن و راهی که منزّه از افراط و تفریط است.

الف _ «صراط مستقیم» راه خداوند است؛ «هذا صراط ربک

ص: ۹۰

۱- ۱. غافر / ۱۶.

۲- ۲. بحار / ج ۸۴ / ص ۲۴۷.

ب _ «صراط مستقيم» راه رسالت پيامبر اکرم است؛ «يس * و القرآن الحكيم * اَنْتَکَ لمن المرسلين * على صراط مستقيم». (۲)

ج _ «صراط مستقيم» راه انبيا، صديقين، شهدا و صالحين است. در نماز می خوانيم «اهدنا الصراط المستقيم»، صراط مستقيم را قرآن در آیه ی بعد توضيح داده است؛ «صراط الذين أنعمت عليهم».

و کسانی که خداوند به آن ها نعمت داده عبارتند از انبيا و صديقين و شهدا و صالحين که آن ها را اين چنین معرفی می کند؛ «من يطع الله و الرسول فأولئك مع الذين أنعم الله عليهم من النبيين و الصديقين و الشهداء و الصالحين و حسن أولئك رفيقا». (۳)

د _ «صراط مستقيم» راه امامت است. در زیارت جامعه خطاب به امامان معصوم عليهم السلام می خوانيم: «من اعتصم بکم فقد اعتصم بالله»؛ هر کس به شما متوسل شود به خداوند متوسل شده است. قرآن کریم می فرمايد: «و من يعتصم بالله فقد هدی الی صراط مستقيم» (۴)، بنا بر این از ضميمه نمودن آن فراز زیارت جامعه و آیه ی شریفه، روشن می شود که هر کس به امامان معصوم عليهم السلام متوسل شود به صراط مستقيم راه پیدا کرده است.

ص: ۹۱

۱- ۱. انعام / ۱۲۶.

۲- ۲. یس / ۱ _ ۳.

۳- ۳. نساء / ۶۹.

۴- ۴. آل عمران / ۱۰۱.

حالا این صراط مستقیم که راه خدا و انبیا و اولیا و صدیقین و شهداست، چه راهی است که مردم در نماز به دنبال آن هستند؟ از آیه ی شریفه ی «ان الله ربی و ربکم فاعبدوه هذا صراط مستقیم»^(۱)، استفاده می شود که صراط مستقیم راه بندگی خدا است. نه این که انسان بنده ی هوا و هوس خود باشد، نه این که انسان بنده ی هوا و هوس طاغوت ها باشد یا بنده ی هوا و هوس مردم باشد.

راه خدا و راه بندگی خدا یک راه ثابت و پایدار است، اما راهی که انسان از دیگران انتخاب کند همیشه در حال تغییر و تحول است؛ «اهدنا الصراط المستقیم».

«مستقیم» یعنی ثابت و پایدار و دارای قوام. نکته ی جالب این که اگر کسی صراط مستقیم و راه پایدار را ادامه داد خود این رونده هم دارای ثبات و استقامت می شود، از این رو قرآن می فرماید: «انّ الذین قالوا ربنا الله ثم استقاموا فلا خوف علیهم و لا هم یحزنون»^(۲). اگر کسی معتقد به خدا و قیامت بود و تمام کارهای او برای خدا بود، خود او صراط مستقیم می شود؛ «نحن الصراط المستقیم»^(۳).

۸۰_ پاداش نماز

ص: ۹۲

۱- ۱. آل عمران / ۵۱.

۲- ۲. احقاف / ۱۳.

۳- ۳. تفسیر تسنیم / ج ۱ / ص ۴۷۰.

در مورد پاداش نماز تعبیرات مختلفی در قرآن کریم وارد شده است از جمله این که قرآن کریم می فرماید: «لیوفیهم أجورهم و یزیدهم من فضله» (۱) و «لهم درجات عند ربهم و مغفرة و رزق کریم» (۲). قرآن کریم به اقامه ی نماز اطلاق «حسنة» نموده است؛ «لئن أقمت الصلوة ... ان الحسنات یذهبن السيئات» (۳) و در جای دیگر می فرماید: هر کسی عمل حسنة ای نزد ما بیاورد، خداوند ۱۰ برابر به او پاداش می دهد؛ «من جاء بالحسنة فله عشر امثالها» (۴).

البته هر عمل حسنة ای که انسان انجام بدهد، ۱۰ برابر پاداش دارد چه روزه، چه تلاوت قرآن، چه جهاد در راه خدا، چه انفاق به مستمندان، اما در سوره ی هود به اقامه ی نماز اطلاق حسنة شده است.

مرحوم مجلسی در بحار و مرحوم کلینی در کافی و مرحوم صدوق در من لا یحضره الفقیه و شیخ طوسی در تهذیب از امام صادق علیه السلام نقل می کنند که ثواب و پاداش یک نماز واجب از ۲۰ حج بیشتر است؛ «صلاة فريضة خير من عشرين حجة». بعد از نقل این حدیث به حدیث اشکالی وارد می کند و چند پاسخ می دهد.

اشکال این است که در برابر این روایت که می گوید ثواب یک نماز از بیست حج بیشتر است، روایتی داریم که می گوید ثواب و پاداش حج از نماز

ص: ۹۳

۱- ۱. فاطر / ۳۰.

۲- ۲. انفال / ۴.

۳- ۳. هود / ۱۱۴.

۴- ۴. انعام / ۱۶۰.

بیشتر است، علاوه بر آن خود حج مشتمل بر نماز است مثل نماز طواف.

الف _ نماز که بر حج برتری دارد حمل شود بر نمازهای واجب پنج گانه که ثواب نماز واجب از حج مستحبی طبعاً بیشتر است، اما آنجا که ثواب حج بیشتر گفته شده، مقصود حج واجب است که نسبت به نماز مستحبی ثوابش بیشتر است.

ب _ گفته شود ثواب نمازی که از ۲۰ حج بیشتر است یا ثواب حجتی که بیش از نماز است، بستگی دارد به تفاوت احوال و اشخاص و درجات معرفت و علم و عمل انسان که گاهی نماز شخصی به دلیل معرفت و کمال و اخلاص و سایر جهات از ثواب ۲۰ حج شخص عادی بیشتر است و گاهی ثواب یک حج برای شخص با معرفت و کمال از ثواب نماز شخص عادی بیشتر است. (۱)

۸۱ _ هشدار نسبت به ترک نماز

روز قیامت از مجرمان سؤال می شود که چه عاملی باعث ورود شما به جهنم گردیده است؟ می گویند: ما اهل نماز نبودیم؛ «فی جنات يتساءلون * عن المجرمين * ما سلككم فی سقر»

«قالوا لم نك من المصلين». (۲)

تعبیرات تکان دهنده ای در اسلام در باره ی ترک نماز وارده شده از

ص: ۹۴

۱- ۱. بحار الانوار / ج ۸۲ / ص ۲۲۷.

۲- ۲. مدّثر / ۴۰ _ ۴۳.

امام علیه السلام فرمودند: «من ترك صلاته حتى تفوته من غير عذر فقد حبط عمله» (۳)؛ هر کس نمازش را بدون عذر ترك کند، عمل او نابود خواهد شد. پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله فرمودند: «من ترك الصلوه لا يرجوا ثوابها و لا يخاف عقابها فلا أبا لي ان يموت يهوديا أو نصرانيا أو مجوسيا». (۴)

از نظر اسلام نماز نور است و برای انسان نورانیت می آورد. پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله فرمودند: «الصلوة نور المؤمن و الصلوة نور من الله» (۵). قرآن کریم می فرماید: منافقان خطاب به اهل ایمان می گویند: به ما توجه کنید تا از نور شما بهره مند شویم. به آن ها گفته می شود به دنیا برگردید و از آنجا کسب نور کنید؛ «یوم یقول المنافقون و المنافقات للذین ءامنوا انظرونا

ص: ۹۵

- ١- ١. روم / ٣١.
- ٢- ٢. كنز العمال / ح ١٨٨٦٩.
- ٣- ٣. بحار / ج ٨٢ / ص ٢٠١.
- ٤- ٤. بحار / ج ٨٢ / ص ٢٠١.
- ٥- ٥. مستدرک / ج ٣ / ص ٩٢.

نقبتس من نورکم قیل ارجعوا وراءکم فالتمسوا نورا». (۱)

با توجه به حدیث پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله که فرموده «الصلوه نور» روشن می شود که اهل ایمان که نورانی هستند، این نور را به وسیله ی عبادت خدا و نماز که مظهر بندگی انسان است به دست آورده اند.

۸۳ _ سجده در نماز

یکی از ارکان مهم نماز مسئله ی سجده است. سجده بهترین عملی است که انسان می تواند در پرتو آن به خداوند متعال نزدیک شود و در بارگاه الهی قرب و منزلت پیدا کند. قرآن کریم دستور به سجده می دهد و بعد نتیجه ی آن را قرب به خدا معرفی می کند. (۲)

از این رو حضرت رضا علیه السلام می فرماید: «اقرب ما یكون العبد الى الله و هو ساجد». (۳)

الف _ مرحوم محدث قمی در سفینه البحار می فرماید: «فسر السجود بغایه الخضوع و التذلل»؛ سجده نهایت تذلل و خاکساری انسان در برابر خداوند و عالی ترین درجه عبودیت انسان است. سجده تمایل رسیدن به سعادت انسانی است.

شخصی از پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله تقاضا کرد که در قیامت با آن بزرگوار محشور بشود، پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله فرمودند: مرا با سجده طولانی کمک کن تا

ص: ۹۶

۱- ۱. حدید / ۱۲.

۲- ۲. علق / ۱۹.

۳- ۳. عیون اخبار الرضا / ج ۲ / ص ۷.

در قیامت با من محشور شوی؛ «اذا اردت ان يحشرك الله معي فاطل السجود بين يدي الله الواحد القهار».(۱)

ب _ سجده از نظر اسلام مخصوص خداوند است و اگر در قرآن کریم موضوع سجده ی ملائکه نسبت به حضرت آدم مطرح است، از باب تعظیم و تکریم حضرت آدم بوده و الا سجده برای خداوند بوده همان گونه که سجده ی برادران یوسف در باره ی حضرت یوسف علیه السلام نیز به منظور تکریم و تعظیم برادر بوده و گر نه سجده جز برای خداوند جایز نیست.

ج _ سجده رمز دوران زندگی انسان و مردن انسان و زنده شدن او در عالم قیامت است. حضرت علی علیه السلام می فرماید: سجده اولی که انسان انجام می دهد به این معناست که انسان از خاک خلق شده، سجده ی دوم رمز این است که انسان بالاخره به خاک بر می گردد و سر برداشتن از سجده ی دوم رمز این است که انسان در قیامت از خاک بیرون می آید و زنده می شود.(۲)

«منها خلقناکم و فیها نعیدکم و منها نخرجکم تاره اخرى»(۳)

د _ قرآن کریم وقتی اصحاب پیامبر صلی الله علیه و آله را معرفی می کند می فرماید: اثر سجده در چهره ی آنان آشکار است؛ «سیماهم فی وجوههم من اثر السجود».(۴)

ص: ۹۷

۱- ۱. بحار / ج ۸۵ / ص ۱۶۴.

۲- ۲. نور الثقلین / ج ۳ / ص ۳۸۳.

۳- ۳. طه / ۵۵.

۴- ۴. فتح / ۲۹.

و _ یکی از القاب مبارک امام زین العابدین علیه السلام سجاده است و علت آن این است که اثر سجود در مواضع سجده حضرت دیده می شد.

ز _ در باره ی امام کاظم علیه السلام می خوانیم: «حلیف السجده الطویلہ و الدموع الغزیره و المناجات الکثیره و الضراعات المتصله»؛ امام کاظم علیه السلام هم پیمان با سجده های طولانی بود و همدم اشک های فراوان و مناجات فراوانی با خداوند داشت و تضرع و ناله ی او به درگاه الهی به طور پیوسته بود.

۸۴ _ قداست و عظمت مساجد

خداوند در قرآن می فرماید: کیست ستم کارتر از منع کننده از یاد خدا در مساجد الهی و تلاش گر در ویرانی آنها.

«و من أظلم ممّن منع مساجد الله ان یذکر فیها اسمہ و سعی فی خرابها أولئک ما کان لهم ان یدخلوها الاّ خائفین لهم فی الدنيا خزی و لهم فی الآخره عذاب عظیم»^(۱)

از جمله ی «مساجد الله» استفاده می شود که مساجد از قداست و عظمت خاصی برخوردار است. چون کلمه ی «مساجد» اضافه به «الله» شده و این نشانه ی آن است که مساجد خانه های خداوند در زمین است. چنان که در حدیثی از امام صادق علیه السلام رسیده که می فرماید: «انّما أمر

ص: ۹۸

باتیان المساجد لأنها بيوت الله في الأرض»^(۱)؛ بر شما باد آمدن به مساجد، زیرا مساجد خانه های خداوند در زمین هستند.

۸۵ _ مساجد محل عبادت خداوند

از جمله ی «ان يذکر فیها اسمہ» استفاده می شود که مساجد محل عبادت و پرستش الهی است و هر کاری غیر از عبادت در مساجد انجام بگیرد، لغو و بیهوده است، چنان که پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله فرمودند: «کل جلوس فی المسجد لغو الاّ ثلاثه قرائه مصلّ او ذکر الله او سائل عن علم»^(۲)؛ یعنی هر نوع جلوس و نشستی در مسجد لغو و بیهوده است مگر این که انسان نماز بخواند یا به یاد خدا مشغول باشد یا مسایل علمی مطرح شود.

۸۶ _ ویران کننده مساجد ظالم ترین انسان

این که می فرماید کسی که تلاش در تخریب و ویرانی مساجد می کند ظالم ترین انسان است. به قرینه تقابل روشن می شود کسی که در عمران و آبادی مساجد تلاش کند در بهترین وضعیت ایمانی به سر می برد.^(۳)

خرابی و ویرانی مسجد منحصر به تخریب فیزیکی نیست که مسجدی را خراب کنند و به جای آن منزل یا مغازه بسازند، بلکه هر

ص: ۹۹

۱- ۱.۱. امالی صدوق / ص ۲۹۳.

۲- ۲. بحار / ج ۷۷ / ص ۸۶.

۳- ۳. تفسیر کبیر / ج ۴ / ص ۱۲.

برنامه ای که از رونق مسجد بکاهد تلاش در ویرانی مسجد محسوب می شود.^(۱)

۸۷_ شرایط آباد کنندگان مسجد

از نظر اسلام مسجد مرکز عبادت و بندگی خداست و مرکز اجتماع فرهنگی مسلمانان است، از این رو هم متولیان مسجد باید افراد صالح و شایسته و مؤمن باشند و هم برنامه هایی که در مسجد اجرا می شود باید سازنده و رشد دهنده و آموزنده باشد، بنا بر این معماران و آباد کنندگان مساجد باید اهل ایمان و تقوا و پرهیزکاری باشند نه کسانی که اعتقادی به خدا و قیامت ندارند، از این رو قرآن کریم می فرماید: «ما كان للمشركين ان يعمروا مساجد الله»^(۲)؛ مشرکان و بیگانگان از دین اسلام حقی در آبادی و تعمیر مساجد ندارند.

در آیه ی بعد می فرماید: «انما يعمر مساجد الله من ءامن بالله و اليوم الآخر و اقام الصلوه و اتى الزكوه و لم يبخس الا الله فعسى أولئك ان يكونوا من المهتدين»^(۳)؛ یعنی مساجد خدا را تنها کسانی باید آباد کنند که به خداوند و روز قیامت معتقد باشند، علاوه بر آن نماز را بر پا دارند و زکات اموالشان را پرداخت کنند و جز از خداوند متعال ترس و هراس ندارند، امید

ص: ۱۰۰

۱-۱. اقتباس از تفسیر نمونه / ج ۱ / ص ۴۱۱.

۲-۲. توبه / ۱۷.

۳-۳. توبه / ۱۸.

است که چنین افرادی از هدایت یافتگان باشند، بنا بر این از این آیه استفاده می شود که متولیان و معماران مساجد باید دارای سه شرط باشند:

الف _ از جهت اعتقادی: مؤمن به خدا و قیامت باشند؛ «من ءامن بالله و الیوم الآخر».

ب _ از جهت علمی: نماز را بر پا دارند و اهل زکات باشند؛ «و اقام الصلوه و اتی الزکوه».

ج _ از جهت روحی: شجاع و با صلابت باشند؛ «و لم یخش الا الله».(۱)

۸۸ _ ترس از خداوند از اوصاف متولیان مساجد

قرآن کریم همان وصفی را که برای انبیا ذکر می کند، برای متولیان مسجد نیز ذکر می کند، و آن این که جز از خداوند متعال خشیت و ترس نداشته باشند؛ «الذین یبلغون رسالات الله و یخشونه و لا یخشون احدا الا الله».(۲)

در روایات عناوین مختلفی در باره ی مسجد بیان شده است از جمله:

الف _ اهمیت مسجد سازی. پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله می فرماید: هر کسی مسجد بسازد اگر چه به اندازه ی لانه ی مرغی باشد خداوند در بهشت خانه ای برای او بنا می کند؛ «من بنی مسجدا و لو کمفحص قطاه بنی الله

ص: ۱۰۱

۱- ۱. تفسیر نور / ج ۵ / ص ۳۳.

۲- ۲. احزاب / ۳۹.

ب _ مسجد بازار آخرت است؛ «المساجد سوق من اسواق الاخره قراها المغفره و تحفتها الجنه». (۲)

ج _ تشکیل جلسات قرائت قرآن و تفسیر قرآن و اصولاً مباحث مختلفی که در زمینه قرآن کریم است باید در مساجد باشد؛ «انما نصبت المساجد للقرآن». (۳)

د _ در روایات برای کسانی که به مساجد رفت و آمد می کنند بهره های فراوان و برکات زیادی ذکر شده از جمله دوست خوب پیدا کردن، اطلاعات و آگاهی های مفید پیدا نمودن، دوری از گناه و معصیت و مشمول رحمت خداوند شدن؛

«من اختلف الى المسجد اصاب احد الثمان اخا مستفادا في الله. أو علما مستطرفا أو آیه محکمه أو رحمه منتظره أو کلمه تردّه عن ردی أو یسمع کلمه تدلّه علی هدی أو یتروک ذنبا خشیه أو حیاء». (۴)

۸۹ _ وظایف مسلمان نسبت به مساجد

هر مسلمانی نسبت به مساجد الهی وظایفی دارد:

الف _ اولین وظیفه این است که عبادت و نماز و دعای خود را در مسجد

ص: ۱۰۲

۱- ۱. بحار / ج ۷۷ / ص ۱۲۱.

۲- ۲. مستدرک / ج ۳ / ص ۳۶۱.

۳- ۳. وسائل / ج ۳ / ص ۴۹۳.

۴- ۴. امالی صدوق / ۳۱۸.

انجام دهد. قرآن کریم می فرماید: «وَأَقِيمُوا وَجُوهَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ»^(۱)؛ یعنی توجه خویش را در هر مسجد و به هنگام عبادت به سوی خداوند نمایید و تنها او را بخوانید در حالی که دین خود را برای او خالص گردانید.

مرحوم طبرسی در تفسیر این آیه ی شریفه می فرماید: مفسران چند وجه را در معنای آیه ی شریفه بیان کرده اند:

۱ _ نماز را در هر مسجدی که رسیدید بخوانید و نگوئید در مسجد خودمان باید نماز بخوانیم.

۲ _ نمازهای روزانه را در مسجد بخوانیم.

۳ _ نماز را با نیت خالص بخوانیم.^(۲)

ب _ اگر خطری از ناحیه ی دشمنان متوجه مساجد شد، انسان مسلمان باید دفاع نماید و اصولاً یکی از اهداف تشریع جهاد و دفاع حفظ مساجد و حفظ مراکز عبادی مسلمانان است که خداوند می فرماید: «وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُم بِبَعْضٍ لَهْذَمَتْ صَوَامِعُ وَبُيُوعُ وَصَلَوَاتُ وَمَسَاجِدُ يُذْكَرُ فِيهَا اسْمُ اللَّهِ كَثِيرًا»^(۳)؛ یعنی اگر خداوند بعضی از مردم را به وسیله ی بعض دیگر دفع نکند، مراکز عبادی و مساجد خدا که نام خدا در آن بسیار برده می شود، نابود می گردد.

ص: ۱۰۳

۱- ۱. اعراف / ۲۹.

۲- ۲. مجمع البیان / ج ۲ / ص ۴۱۱.

۳- ۳. حج / ۴۰.

ج _ هر مسلمانی هنگام رفتن به مسجد بهترین و زیباترین لباس خود را بپوشد؛ «یا بنی ءادم خذوا زینتکم عند کل مسجد» (۱). در روایت است که حضرت امام حسن مجتبی علیه السلام وقتی به نماز بر می خاست، زیباترین لباس خود را می پوشید، علت را جویا شدند فرمود: «انّ الله جمیل و یحب الجمال فاتجمل لربی»، بعد همین آیه ی شریفه را تلاوت فرمودند. (۲)

از روایات و ظایف و احکام دیگری درباره مسجد استفاده می شود از جمله:

۱ _ خواندن دعا به هنگام ورود و خروج.

۲ _ مقدم داشتن پای راست هنگام ورود و پای چپ هنگام خروج.

۳ _ خواندن نماز تحیت.

۴ _ رفتن به مسجد با طهارت.

۵ _ حرمت تنجیس مسجد ۶ _ پرهیز از خوابیدن در مسجد ۷ _ پرهیز از اعلام اشیا گمشده ۸ _ پرهیز از خرید و فروش در مسجد ۹ _ پرهیز از سخنان بیهوده ۱۰ _ تمیز نگه داشتن مسجد: «من کنس المسجد یوم الخمیس لیلہ الجمعہ فاخرج منه التراب ... غفر الله له». (۳)

۱۱ _ پرهیز از مجالست با اهل دنیا؛ «یأتی فی آخر الزمان قوم یأتون المساجد فیقعدون حلقا ذکرهم الدنیا و حبّ الدنیا لا تجالسوهم فلیس

ص: ۱۰۴

۱- ۱. اعراف / ۳۱.

۲- ۲. مجمع البیان / ج ۱ / ص ۴۱۲.

۳- ۳. وسائل / ج ۳ / ص ۵۱۱.

۹۰_ مسجد مرکز عبادت

از نظر قرآن کریم مساجد مرکز عبادت خداست و غیر خدا نباید پرستش شود. قرآن کریم می فرماید: «وَأَنَّ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا»(۲) و «و مساجد یذکر فیها اسم الله کثیرا»(۳)؛ در مساجد باید نام خدا و یاد خدا فراوان مطرح شود.

نماز از جمله عباداتی است که ثواب و فضیلت آن در مکان ها و زمان های مختلف به دلیل شرافت زمان و مکان تفاوت پیدا می کند. مثلاً ثواب نماز در شب و روز جمعه غیر از سایر ایام هفته است. نماز در شب قدر یقیناً ثواب بیشتری دارد. همان گونه که از نظر مکان نماز فضیلت و ثواب آن متفاوت است؛ مثلاً نماز در مسجد الحرام ثواب صد هزار رکعت نماز را دارد؛ «صلاه فی مسجد الحرام افضل من مائه الف صلاه».(۴)

نماز در مسجد پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله معادل ۱۰ هزار نماز است؛ «صلاه فی مسجد المدینه عشره الاف صلاه».(۵). همچنین نماز در مسجد کوفه برابر هزار نماز است؛ «صلاه فی مسجد الکوفه الف صلاه».(۶)

نماز در مسجد محله برابر با ۲۵ نماز است و نماز در مسجد بازار برابر با

ص: ۱۰۵

۱- ۱. وسائل / ج ۳ / ص ۴۹۳.

۲- ۲. جن / ۱۸.

۳- ۳. حج / ۴۰.

۴- ۴. بحار / ج ۹۹ / ص ۲۴۱.

۵- ۵. بحار / ج ۹۹ / ص ۳۷۸.

۶- ۶. بحار / ج ۱۰۰ / ص ۴۰۰.

۹۱_ نماز جماعت

قرآن کریم در سوره ی بقره موضوع نماز جماعت را بیان کرده است؛ «اقیموا الصلوه و ءاتوا الزکوه و ارکعوا مع الراكعين»(۲)؛ این آیه ی شریفه خطاب به یهودیان است. در جمله ی «أقیموا الصلوه» امر به اصل آوردن نماز است. جمله ی «و ارکعوا مع الراكعين» امر به جماعت است و علت این که فرموده «و ارکعوا مع الراكعين»، آن است که نماز یهودیان پیش از اسلام رکوع نداشته است و بعد از اسلام موظف شدند نمازشان را همانند نماز مسلمانان بخوانند و با رکوع انجام دهند.(۳)

۹۲_ توجه به جنبه های اجتماعی نماز

جملاتی که در نماز گفته می شود به صورت جمع بیان شده مانند: «نعبد»، «نستعین»، «اهدنا». این تعبیرات نشانگر آن است که اسلام به جمع و جماعت توجه دارد. همان گونه که در پایان نماز «السلام علیکم» و «السلام علینا» نیز به صورت جمع بیان شده است، همه ی این ها دلیل بر

ص: ۱۰۶

۱- ۱. بحار / ج ۱۰۲ / ص ۲۷۰.

۲- ۲. بقره / ۴۳.

۳- ۳. تفسیر کبیر / ج ۳ / ص ۴۷.

این است که در نماز به جنبه ی اجتماعی نیز توجه شده است.

شخصی خدمت پیامبر صلی الله علیه و آله رسید و گفت: چشم من ضعیف است و نمی توانم به مسجد بیایم و کسی نیست که با یاری او به مسجد بیایم. پیامبر صلی الله علیه و آله فرمود: ریسمانی را از منزل خود به مسجد ببند و به کمک آن در جماعت حضور پیدا کن؛ فقال: یا رسول الله انا ضریر البصر و ربما اسمع النداء و لا اجد من يقودنی الی الجماعه و الصلوه معک فقال له النبی: «شدّ من منزلك الی المسجد حبلاً و احضر الجماعه».(۱)

شرکت در نماز جماعت انسان را از نفاق حفظ می کند.(۲)

پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله می فرماید: کسی که صدای اذان را بشنود و بدون دلیل نماز جماعت را ترک کند، نماز (او ارزشی) ندارد؛ «من سمع النداء فلم یجبه من غیره فلا صلاه له»(۳) و همچنین فرمودند: هر کسی که برای خواندن نماز جماعت به طرف مسجد حرکت کند، به شماره ی هر قدمی که بر می دارد هفتاد گناه او از بین می رود و هفتاد ثواب برای او ملاحظه می شود و به همین اندازه رفعت درجه و مقام پیدا می کند.

در ارزش نماز جماعت همین بس که هر انسانی برای شرکت در نماز جماعت از منزل خارج شود یا در مسجد به انتظار نماز جماعت به سر برد، خداوند به چنین شخصی که در انتظار نماز بوده پاداش نماز را عنایت

ص: ۱۰۷

۱- ۱. وسائل / ج ۳ / ص ۳۷۷.

۲- ۲. مستدرک / ج ۱ / ص ۴۸۸.

۳- ۳. وسائل / ج ۵ / ص ۳۷۵.

می فرماید. (۱)

پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله فرمودند: «لئن أصلى الصبح فى جماعه أحبّ الىّ من ان أصلى ليلتى حتى أصبح» (۲)؛ اگر نماز صبح را به جماعت بخوانم در نظرم محبوب تر از عبادت و شب زنده داری تا صبح است، به دلیل همین فضیلت و پاداش هاست که اگر تعداد نمازگزاران از ۱۰ نفر بیشتر شود پاداش آن را ملائکه نمی توانند ثبت و ضبط کنند.

پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله می فرماید: «صلاه الرجل فى جماعه خير من صلاته فى بيته اربعين سنه» قيل يا رسول الله صلاه يوم؟ فقال صلى الله عليه و آله : «صلاه واحده». (۳)

۹۳_ نماز جمعه

«اذا نودى للصلوه من يوم الجمعة فاسعوا الى ذكر الله و ذروا البيع

..... و اذا رأوا تجاره أو لهوا انفضوا إليها و تركوك قائما قل ما عند الله خير من اللهو و من التجاره و الله خير الرازقين» (۴)

الف _ «نودی» از ماده ی ندا به معنای بانگ بر آوردن است و در اینجا به معنای اذان است. زیرا در اسلام؛ ندایی برای نماز جز اذان نداریم. چنان که

ص: ۱۰۸

۱- ۱. کتر العمال / ج ۸ / ح ۲۲۸۱۸.

۲- ۲. کتر العمال / ج ۸ / ح ۲۲۷۹۲.

۳- ۳. مستدرک / ج ۱ / ص ۴۸۸.

۴- ۴. جمعه / ۹ _ ۱۱.

قرآن می فرماید: «و اذا ناديتكم الى الصلوه اتخذوها هزوا».(۱)

ب _ در این که چرا روز جمعه را جمعه نامیده اند به دلیل اجتماع مردم برای اقامه ی نماز باشکوه جمعه است.

ج _ در اهمیت نماز جمعه همین بس که در این آیه تعبیر به سعی و تلاش برای آن شده است. در مورد شرکت در نماز جماعت روایت داریم که با طمأنینه و وقار حرکت کنید؛

«اذا اقامت الصلوه فلا تأتوها و أنتم تسعون و آتوها و انتم تمشون و عليكم السكینه»، بنا بر این جمله ی «فاسعوا»؛ بشتابید دلالت بر اهمیت نماز جمعه دارد.

د _ منظور از «ذکر الله» نماز جمعه است، به دلیل این که نماز جمعه مشتمل بر یاد خداوند است.

۹۴ _ مقدم داشتن نماز جمعه بر هر کار

جمله ی «و ذروا البيع»؛ یعنی خرید و فروش را رها کنید. این جمله در حقیقت نهی از هر عملی است که انسان را از نماز جمعه باز دارد و منحصر به خرید و فروش نیست، بلکه شامل اجاره و صلح و مضاربه و درس و بحث و سایر مشاغل نیز می شود.

جهت این که مسئله ی خرید و فروش را مطرح کرد، این است که

ص: ۱۰۹

موضوع خرید و فروش روشن ترین عملی است که انسان را از نماز جمعه باز می دارد.^(۱)

۹۵_ نماز جمعه و رسیدن به خیر حقیقی

الف) سرّ این که فرمود آنچه نزد خداست از لهُو و تجارت بهتر است، این است که ثواب خدا خیر حقیقی و دائمی و همیشگی است، اما آنچه در لهُو و تجارت است اگر خیری در آن باشد، خیر خیالی و باطل و غیر دائمی است، چه بسا اشتغال به لهُو و سرگرمی های غیر مفید خشم خدا را در بر دارد.

کلمه ی «خیر» در آیه ی شریفه به معنای تفضیلی نیست و الاّ لازم می آید لهُو و تجارت خیر باشد و آنچه نزد خداست بهتر از آن باشد با این که اصولاً لهُو در مقابل و مقایسه با آنچه نزد خداست اصلاً خیر نیست.

کلمه ی «خیر» مانند کلمه ی «خیر» در آیه ی شریفه ی «ارباب متفرقون خیر ام الله الواحد القهار»^(۲) است، این چنین نیست که داشتن ارباب متفرق خوب باشد، و خدا از آن ها بهتر باشد، بلکه اصلاً آن ها خیر نیستند.^(۳)

از جمله ی «ترکوک قائما» استفاده می شود که پیامبر صلی الله علیه و آله نماز جمعه را

ص: ۱۱۰

۱- ۱. المیزان / ج ۱۹ / ص ۵۵۲.

۲- ۲. یوسف / ۳۹.

۳- ۳. المیزان / ج ۱۹ / ص ۵۵۵.

ایستاده می خواند و اولین کسی که نماز جمعه را نشسته خوانده معاویه بوده است.

۹۶_ دنیا پرستان و رها کردن نماز جمعه

اصحاب پیامبر صلی الله علیه و آله از نظر ایمانی در یک درجه نبودند؛ بعضی برای اعزام شدن به جبهه و جهاد می آمدند و به دلیل نبود امکانات، پیامبر صلی الله علیه و آله نمی توانست آنان را اعزام کند، گریه کنان بر می گشتند؛ «و أعینهم تفیض من الدمع حزناً ألا یجدوا ما ینفقون»^(۱)، بعضی هم به دلیل مسایل مادی پیامبر را تنها می گذاشتند؛ «و ترکوک قائماً».

ویژگی های نماز جمعه

از مهم ترین نمازهای واجب، نماز جمعه است. نماز جمعه در اسلام از اهمیت خاص و امتیازات ویژه ای برخوردار است. برخی از خصوصیات و ویژگی های نماز جمعه عبارت است از:

۱_ نماز جمعه باید به جماعت خوانده شود و با کمتر از پنج نفر نمی توان نماز جمعه را اقامه کرد.

۲_ نماز جمعه دو رکعت است و جای نماز ظهر را می گیرد و دو خطبه ای که قبل از نماز جمعه خوانده می شود، در حقیقت به جای دو رکعت محسوب

ص: ۱۱۱

می شود.

۳_ نماز جمعه همانند نماز صبح است و مستحب است که حمد و سوره را بلند بخوانند و نیز مستحب است که در رکعت اول سوره ی جمعه و در رکعت دوم سوره ی منافقین خوانده شود.

۴_ در نماز جمعه دو قنوت مستحب است؛ یکی قبل از رکوع رکعت اول و دیگری بعد از رکوع رکعت دوم.

۵_ خواندن دو خطبه قبل از نماز جمعه واجب است چنان که ایستادن خطیب به هنگام ایراد خطبه واجب است و شخصی که خطبه می خواند همان شخص باید نماز جمعه را بخواند.

۶_ ستایش و حمد و سپاس خداوند در هر دو خطبه واجب است.

۷_ توصیه و سفارش نمازگزاران به تقوا و پرهیزکاری واجب است.

۸_ درود فرستادن و سلام بر پیامبر و ائمه معصومین علیهم السلام نیز لازم است.

۹_ لازم است خطیب جمعه در خطبه ها مصالح و مفاسد دنیا و دین مردم را بیان کند و مردم را از حوادث روزگار و اخبار جهان آگاه سازد.

۱۰_ مستحب است امام جمعه به هنگام ایراد خطبه شمشیر یا عصایی در دست داشته باشد. (۱)

در حدیث آمده است که اگر کسی در سرما و گرما در نماز جمعه شرکت

ص: ۱۱۲

کند، اهل بهشت است؛ قال رسول الله صلى الله عليه و آله : «الا أخبركم باهل الجنة؟ من لا يشغله عن الجمعة حر شديد و لا برد شديد».(۱)

حضرت علی علیه السلام فرمود: اگر کسی سه هفته پشت سر هم بدون عذر نماز جمعه را ترک کند از جمله ی منافقان به حساب می آید؛ «من ترك الجمعة ثلاثا متتابعه لغير علّة كتب منافقا».(۲)

در روایات اهل بیت از نماز جمعه با تعبیرات خاصی یاد شده که بیانگر اهمیت نماز جمعه است؛

۱ _ نماز جمعه حج مساکین است؛ «و الجمعة حج المساکین».(۳)

۲ _ نماز جمعه تکریم از مؤمنان است؛ «ان الله اكرم المؤمنين بالجمعه».(۴)

۳ _ نماز جمعه جهت توبیخ و ملامت منافقان است؛ «توبيخا للمنافقين».(۵)

۴ _ نماز جمعه پیوند با امام و رهبر مسلمین است؛ «و لا الجمعة الا بامام».(۶)

و خلاصه روز جمعه که سید الایام است، بر پایی نماز جمعه در آن روز باعث می شود خداوند رحمت خویش را شامل حال مؤمنین بنماید. پیامبر

ص: ۱۱۳

۱- ۱. کتر العمال / ج ۷ / ح ۲۱۰۸۵.

۲- ۲. مستدرک / ج ۸ / ص ۶۲۹۱.

۳- ۳. وسائل / ج ۵ / ص ۱۱.

۴- ۴. مستدرک / ج ۶ / ص ۶.

۵- ۵. مستدرک / ج ۶ / ص ۶.

۶- ۶. مستدرک / ج ۶ / ص ۱۳.

۹۷_ نماز شب

قرآن کریم هشت ویژگی برای اهل ایمان بیان می کند که قسمتی از آن در باره ی افرادی است که اهل تهجد و نماز شب هستند و بعد در پایان می فرماید: پاداش نماز شب را هیچ فردی جز خداوند نمی داند؛ «أَنَّمَا يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا الَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِهَا خَرُّوا سُجَّدًا وَسَبَّحُوا بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ»(۲). در این آیه به چهار ویژگی مؤمنان اشاره شده است: اولاً می فرماید: تنها کسانی به آیات ما ایمان می آورند که هرگاه این آیات به آن ها یادآوری می شود به سجده می افتند. ثانیاً تسبیح الهی را به جا می آورند. ثالثاً حمد و سپاسگزاری خدا را انجام می دهند. رابعاً اهل تواضع و فروتنی هستند و هیچ گونه استکباری ندارند.

در آیه ی بعدی می فرماید: «تَتَجَافَى جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَ طَمَعًا وَ مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ»(۳)؛ در این آیه نیز به چهار ویژگی دیگر مؤمنان اشاره شده است: اول این که پهلوهایی خود را از بسترها در دل شب دور می سازند. دوم و سوم این که آنان پروردگار خود را با بیم و امید می خوانند؛ «يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَ طَمَعًا»؛ یعنی آن ها اهل

ص: ۱۱۴

۱- ۱. مستدرک / ج ۶ / ص ۴۱.

۲- ۲. سجده / ۱۵.

۳- ۳. سجده / ۱۶.

خوف و رجا هستند نه از عذاب او احساس ایمنی می کنند و نه از رحمت الهی نا امید می باشند. آخرین ویژگی مؤمنان این است که از آنچه به آن ها روزی دادیم انفاق می کنند.

در سومین آیه به پاداش بزرگ و مهم و ارزشمند مؤمنان نماز شب خوان اشاره می کند و می فرماید: «فلا تعلم نفس ما أخفی لهم من قرّه أعین جزاء بما كانوا يعملون»^(۱)؛ یعنی هیچ کس نمی داند چه پاداش مهمی به عنوان چشم روشنی برای آن ها در نظر گرفته شده و این پاداش فوق العاده بزرگ جزای اعمالی است که انجام دادند.

تعبیر به هیچ کس نمی داند؛ «فلا- تعلم نفس» و نیز تعبیر به آنچه مایه ی روشنی چشم هاست؛ «قرّه أعین»، بیانگر عظمت و بزرگی این پاداش الهی است.^(۲)

۹۸_ راز پنهان بودن پاداش نماز شب

مرحوم طبرسی در مجمع البیان می فرماید: در اینجا این سؤال مطرح است که چرا این پاداش عظیم مخفی نگه داشته شده است؟ وی سه پاسخ برای این سؤال بیان می کند:

۱_ امور مهم و بسیار باارزش آن چنان است که با الفاظ و کلام به آسانی حقیقت آن را نمی توان درک کرد و با این حال گاهی اخفا و ابهام نشاط

ص: ۱۱۵

۱- ۱. سجده / ۱۷.

۲- ۲. تفسیر نمونه / ج ۱۷ / ص ۱۴۸.

انگیز تر است.

۲_ اصولاً چیزی که مایه ی روشنی چشم هاست آنقدر دامنه اش گسترده است که علم و دانش انسان به تمام خصوصیات آن نمی رسد.

۳_ چون این پاداش برای نمازی بیان شده که خود مخفی است، پس متناسب با عمل مخفی آن است که جزا و پاداش این عمل هم مخفی باشد.

در حدیثی آمده است که پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله فرمودند: «ان الله يقول اعددت لعبادی الصالحین ما لاعین رأی و لا اذن سمعت و لا خطر علی قلب بشر»؛ خداوند می فرماید: من برای بندگان صالح خود نعمت هایی را فراهم کردم که هیچ چشمی ندیده و هیچ گوشی نشنیده و بر قلب هیچ فردی خطور نکرده است. (۱)

۹۹_ دستور نماز شب به پیامبر اکرم

در دو مورد در قرآن کریم دستور به نماز شب به پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله داده شده است؛ «و من اللیل فتهجد به نافله لک» (۲) و «یا ایها المزمل * قم اللیل الا قليلاً * نصفه او انقص منه قليلاً * اوزد علیه و رتل القرآن ترتیلاً» (۳)؛ یعنی ای جامه به خود پیچیده شب را جز اندکی به پاخیز نمی

ص: ۱۱۶

۱- ۱. مجمع البیان / ج ۸ / ص ۳۳۱.

۲- ۲. اسراء / ۷۹.

۳- ۳. مزمل / ۱ - ۴.

از شب را یا اندکی از آن کم کن یا مقداری بر نصف بیفز و قرآن را شمرده شمرده و به صورت واضح و روشن تلاوت کن، به دلیل این که ما سخن و گفتار سنگینی را به تو القا می کنیم؛ «انا سنلقى علیک قولاً ثقیلاً»، بعد می فرماید: این دستور به عبادت شبانه و تلاوت قرآن برای این است که برنامه ی مناجات شبانه و تلاوت قرآن و تهجد در شب پابرجا تر و با استقامت تر است؛ «انّ ناشئه اللیل هی اشدّ وطأ و اقوم قیلاً». به دنبال آن می فرماید: این دستور به نماز شب بدین جهت است که تو در روز سعی و تلاش فراوانی داری و فرصت عبادت زیاد را با خداوند نداری؛ «ان لك فی النهار سبحا طویلاً».

منظور از «قول ثقیل»، قرآن کریم است و سنگینی آن به واسطه یکی از این چند وجه است: یا محتوا و مطالب عالی آن سنگین است به طوری که این کلام الهی را تنها کسی می فهمد که از طهارت روح و باطنی پاک برخوردار باشد، یا عمل کردن به دستورات و فرامین قرآن کریم بسیار سخت و سنگین است و یا این که اجرای قوانین آن در جامعه بشری سنگین است؛ نشانه این مطلب مصائب و ناملایماتی است که پیامبر در این مسیر تحمل کرد؛ او را مسخره کردند، به ایشان اهانت کردند، جنگ به راه انداختند و ...

۱۰۰ _ نماز شب مستحب مؤکد

آیا این قیام شبانه بر پیامبر صلی الله علیه و آله و مسلمانان واجب بوده و بعدا این

ص: ۱۱۷

حکم وجوب نسخ شده است؟ مرحوم علامه طباطبایی می گوید: دلیلی نداریم که قیام شب و نماز شب بر مسلمانان واجب بوده و بعداً وجوب آن نسخ شده، بلکه از ابتدا بر پیامبر واجب و بر سایر مسلمانان مستحب مؤکد بوده است.

الف _ در بیان اینکه منظور از «ناشئه اللیل» چیست اقوالی ذکر شده است به این شرح:

الف _ «ناشئه» یعنی ساعت های شب که حادث می شود. ب _ ایستادن به هنگام شب ج _ ایستادن در همه شب د _ اول شب. از مجموع اقوال چهارگانه می توان استفاده کرد که مقصود برنامه ی قیام برای تلاوت قرآن و نماز شب است. در حدیث است: «قیامه عن فراشه لا یرید الا الله».

ب _ «اشدّ وطأ» یا به معنای مشقت و زحمتی است که قیام شبانه دارد یا به معنای تأثیرات ثابت و راسخی است که در پرتو این عبادت در روح انسان حاصل می شود و انسان به واسطه ی آن می تواند تهذیب نفس کند و منظور از «أقوم قیلاً» اشاره به تلاوت قرآن است که سخنی پابرجا و ثابت است. (۱)

۱۰۱ _ سحر بهترین فرصت برای نماز شب

بهترین فرصت برای نماز شب و مناجات با خدا، هنگام سحر است. زیرا اولاً: فرصت عبادت در روز کم است. ثانیاً: خالی از ریا نیست. ثالثاً:

ص: ۱۱۸

توجهی که انسان در شب دارد در روز ندارد. رابعاً: عبادت هر چه مخفی تر باشد فضیلت آن بیشتر است، از این رو قرآن کریم دلیل مناجات شبانه را اشتغالات در روز می داند؛ «ان لك في النهار سبحا طويلاً»؛ «سبح» به معنای دویدن و راه رفتن در آب است که در اینجا کنایه از اشتغالات روزانه است. در آیه ی دیگر می فرماید: «وجعلنا النهار معاشاً».

قرآن کریم بعد از دستور به نمازهای پنج گانه که واجب است، موضوع نماز شب را بیان می کند و به پیامبر خطاب می کند: قسمتی از شب را برخیز و قرآن و نماز بخوان که این برنامه یک وظیفه ی اضافی برای توست تا خداوند تو را به مقام محمود و پسندیده برساند و مبعوث سازد؛ «و من الليل فتهجد به نافلة لك عسى ان يبعثك ربك مقاما محمودا».(۱)

مفسران بزرگوار تعبیر «و من الليل فتهجد به» را اشاره به نماز شب دانسته اند، گرچه آیه ی شریفه صراحتی در این معنا ندارد، لیکن شواهد و قراین نشان می دهد که منظور نماز شب است.

«تهجد» از ماده ی «هجد» به معنای خواب است، لیکن وقتی به باب تفاعل می رود، به معنای از بین بردن خواب و انتقال به حال بیداری می باشد.(۲)

ضمیر «فتهجد به» گرچه به قرآن بر می گردد، لیکن مقصود نماز شب است و اصولاً متهجد به کسی می گویند که نماز شب می خواند.

ص: ۱۱۹

۱- ۱. اسراء / ۷۸.

۲- ۲. تفسیر نمونه / ج ۱۲ / ص ۲۲۴.

۱۰۲_ وجوب نماز شب بر پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله

کلمه ی «نافله» به معنای زیادی است؛ یعنی این برنامه ی نماز شب یک برنامه ی اضافی است علاوه بر نمازهای واجب. بسیاری از مفسران این جمله را دلیل بر این معنا دانسته اند که نماز شب بر پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله واجب بوده، چون می فرماید: «نافله لک» این برنامه لزوم و وجوبش مربوط به شخص پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله است.

علاوه بر آن کلمه «فتهیّجِد» فعل امر است و دلالت بر وجوب دارد، اما نماز شب برای سایر مردم مستحب مؤکد است و اصولاً یکی از مختصات پیامبر وجوب نماز شب بر آن حضرت است.

۱۰۳_ مقام شفاعت پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله در پرتو نماز شب

مرحوم علامه طباطبایی می فرماید: از آنجا که مقام محمود به طور مطلق بیان شده و با هیچ قیدی ذکر نشده، روشن می شود که مقامی است مورد پسند همه ی انسان ها و آن مقام، منصب شفاعت است.

فخر رازی گوید: نکره بودن کلمه ی «محمودا» دلالت بر عظمت این مقام دارد. (۱)

ص: ۱۲۰

«و اذا ضربتم فی الارض فلیس علیکم جناح ان تقصروا من الصلوه ان خفتم ان یفتنکم الذین کفروا ان الکافرین کانوا لکم عدوا مبیناً» (۱)، در این آیه ی شریفه حکم نماز مسافر بیان شده که واجب است انسان مسافر نماز خود را به صورت قصر و شکسته بخواند.

هنگامی که سفر می کنید گناهی بر شما نیست که نماز را کوتاه کنید اگر از فتنه و خطر دشمن می ترسید. در اینجا این سؤال مطرح است که آیه ی شریفه نماز قصر و شکسته را برای مسافر مشروط به مواجه شدن با خطر دانسته با این که اصولاً حکم نماز مسافر قصر و شکسته است چه در سفر بترسد یا نترسد، لکن مقید ساختن حکم قصر به ترس از دشمن به یکی از چند دلیل زیر است:

الف _ این قید، ناظر به مسلمانان در صدر اسلام است و به اصطلاح قید غالبی است؛ یعنی غالباً سفرهای مسلمانان در صدر اسلام همراه با ترس بوده و الاً به طور کلی نماز مسافر شکسته است.

ب _ مسئله ی نماز قصر در ابتدا به هنگام خوف و ترس از دشمن تشریع شده، بعداً این حکم توسعه پیدا کرده است و در همه ی موارد عمومیت پیدا کرده است. (۲)

ص: ۱۲۱

۱- ۱. نساء / ۱۰۱.

۲- ۲. تفسیر نمونه / ج ۴ / ص ۹۵؛ مجمع البیان / ج ۲ / ص ۱۰۱.

از دیدگاه قرآن کریم نماز به اندازه ای اهمیت دارد که حتی در صحنه ی جنگ نیز نباید ترک شود، از این رو قرآن کریم به پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله دستور می دهد که به هنگام جنگ نماز جماعت را به صورت شکسته به طریقی بخواند که تمام رزمندگان از ثواب نماز جماعت بهره مند شوند، در ضمن این که هوشیاری و احتیاط لازم را در برابر دشمن حفظ کنند.

از این رو می فرماید: هنگامی که در میان آنان هستی باید مسلمانان به دو گروه تقسیم شوند: نخست عده ای با حمل اسلحه با تو به نماز بایستند، سپس هنگامی که این گروه سجده کردند و رکعت اول نماز آنان تمام شد، تو در جای خود می ایستی و آنان با سرعت رکعت دوم را بجا می آورند و به میدان جنگ بر می گردند.

گروه دوم که نماز نخوانده اند جای گروه اول را می گیرند، البته این گروه دوم نیز باید مسلح باشند تا مبادا غافلگیر شوند؛

«و اذا كنت فيهم فاقمت لهم الصلوة فلتقم طائفة منهم معك و ليأخذوا اسلحتهم فاذا سجدوا فليكونوا من ورائكم و لتأت طائفة اخرى لم يصلوا فليصلوا معك و ليأخذوا حذرهم و اسلحتهم»^(۱)، بنا بر این نماز خصوصا به جماعت به اندازه ای دارای اهمیت و ارزش است که حتی در میدان جنگ

ص: ۱۲۲

هم نباید ترک شود، از این رو پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله در جنگ نماز جماعت را با مسلمانان بجا آورد.

چه این که امیر المؤمنین علیه السلام در جنگ صفین نگاه به آسمان می کرد، ابن عباس گفت این چه کاری است؟ فرمود: به زوال می نگرم تا به هنگام ظهر نماز بخوانیم. ابن عباس گفت: آیا الان زمان نماز است؟ حضرت فرمود: (آری)، چرا که ما برای نماز می جنگیم؛ و هل هذا وقت الصلوه انّ عندنا لشغلاً بالقتال عن الصلوه فقال علی علیه السلام: «ما نقاتلهم؟ انّما نقاتلهم علی الصلوه».(۱)

در روز عاشورا به هنگام جنگ شخصی به امام حسین علیه السلام عرض کرد: الان وقت نماز است. امام حسین علیه السلام فرمود: نماز را یادآور شدی، خداوند تو را از نماز گزاران قرار دهد؛ «ذکرت الصلوه جعلک الله من المصلین».

۱۰۶_ نماز دافع و رافع اعمال ناپسند

از نظر قرآن کریم نماز هم دافع اعمال ناپسند و زشت است؛ یعنی نماز انسان را از گناه باز می دارد و هم رافع اعمال ناپسند و گناهان است؛ یعنی نماز گناهان انسان را از بین می برد.

الف _ قرآن کریم می فرماید: «ان الصلوه تنهی عن الفحشاء و

ص: ۱۲۳

المنکر»(۱). به پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله گفتند: شخصی نماز می خواند در عین حال مرتکب گناه نیز می شود. حضرت فرمودند: روزی این نماز او را از گناه باز می دارد؛ «انّ صلاته تنهاه یوما»، چیزی نگذشت که او از ارتکاب به گناه توبه کرد.

ب _ قرآن کریم می فرماید: در پرتو اقامه ی نماز که حسنه است سیئات انسان از بین می رود؛ «واقم الصلوه طرفی النهار و زلفا من اللیل انّ الحسنات یذهبن السيئات».(۲)

پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله می فرماید: «... فانّما مثل الصلوه کمثل نهر الجاری کَلَّمَا صلی صلوه کفرت ما بینهما من الذنوب»؛ نماز همانند نهري جاری است که باعث پاکیزگی انسان از آلودگی ها می گردد.(۳)

۱۰۷ _ نماز مایه ی پاکیزگی از گناهان

از نظر قرآن کریم اقامه ی نماز مایه ی پاکیزگی از گناهان و آلودگی های روحی است؛ «واقم الصلاه طرفی النهار و زلفا من اللیل ان الحسنات یذهبن السيئات»(۴). این حقیقت که نماز انسان را از بدی ها و زشتی ها پاکیزه می گرداند، در احادیث نیز بیان شده از جمله:

ص: ۱۲۴

۱- ۱. عنکبوت / ۴۵.

۲- ۲. هود / ۱۱۴.

۳- ۳. تهذیب / ج ۲ / ص ۲۳۷.

۴- ۴. هود / ۱۱۴.

حضرت علی علیه السلام می فرماید: «الصلوه صابون الخطایا»^(۱)؛ نماز صابون و وسیله ی پاکیزه شدن از گناهان است و نیز می فرماید: «انّها لتحطّ الذنوب حطّ الورق»^(۲)؛ نماز گناهان را می ریزد همان گونه که برگ درخت می ریزد.

در بیانی دیگر در ذیل آیه ی شریفه ی فوق می فرماید: از پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله شنیدم که فرمود: امیدوار کننده ترین آیه در قرآن آیه ی «واقم الصلوه طرفی النهار...» است و سوگند به کسی که مرا به عنوان بشیر و نذیر مبعوث ساخته، هر کسی به طرف نماز برود و وضو بگیرد، گناهان او از بین می رود.^(۳)

۱۰۸ _ بهره مندی مؤمنان از نماز

از نظر قرآن کریم تنها اهل ایمان از نماز بهره می برند، گرچه نماز بر همه ی مسلمانان واجب است. قرآن کریم می فرماید: «انّ الصلوه کانت علی المؤمنین کتابا موقوتا»^(۴)؛ نماز بر مردم با ایمان یک امر تثبیت شده است. دلیل این که تنها اهل ایمان را ذکر کرد، آن است که تنها مؤمنان از

ص: ۱۲۵

۱- ۱. شرح نهج البلاغه / ج ۲ / ص ۳۱۳.

۲- ۲. نهج البلاغه / خطبه ۱۹۹.

۳- ۳. مجمع البیان / ج ۳ / ص ۲۰۱.

۴- ۴. نساء / ۱۰۳.

نماز بهره مند می شوند.

چنان که قرآن کریم برای همه ی مردم مایه ی هدایت است؛ «هدی للناس»^(۱)، اما تنها اهل ایمان و تقوا از آن بهره مند می شوند؛ «ذلک الکتاب لا ریب فیه هدی للمتّقین»^(۲).

چه این که پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله برای هدایت و ارشاد همه ی مردم مبعوث شده است؛ «و ما أرسلناک الاّ کافّه للنّاس»^(۳)، اما خداوند بهره مندی از رسالت پیامبر صلی الله علیه و آله را تنها برای مؤمنان بیان می کند؛ «لقد منّ الله علی المؤمنین اذ بعث فیهم رسولاً من أنفسهم»^(۴).

۱۰۹ _ نماز اولین و آخرین سفارش پیامبران

وقتی حضرت عیسی علیه السلام به دنیا آمد، اولین سفارشی را که از ناحیه ی خداوند مطرح ساخت، نماز بود؛ «و اوصانی بالصلوه و الزّکوه ما دمت حیا»^(۵). حضرت صادق علیه السلام فرمودند: محبوب ترین عمل به سوی خدا نماز است که آخرین سفارش انبیا نیز می باشد؛ «احبّ الاعمال الی الله عزّ و جلّ الصلوه و هی آخر وصایا الانبیاء»^(۶).

۱۱۰ _ زینت مادی و معنوی در نماز

انسان در نماز لازم است دو نوع زینت داشته باشد:

الف _ زینت ظاهری؛ در روایت است که امام سجّاد علیه السلام به هنگام نماز زیباترین لباس خود را می پوشید؛ «لبس اجود ثیابه» و بعد این آیه را تلاوت می فرمود: «خذوا زینتکم عند کلّ مسجد»^(۷).

ص: ۱۲۶

۱- ۱. بقره / ۱۸۵.

۲- ۲. بقره / ۲.

۳- ۳. سبأ / ۲۸.

۴- ۴. آل عمران / ۱۶۴.

۵- ۵. مریم / ۳۱.

۶- ۶. کافی / ج ۳ / ص ۲۵۱.

۷- ۷. اعراف / ۳۱.

ب _ زینت معنوی؛ که عبارت از حالت خشوع در نماز است. در حدیث است که امام علیه السلام می فرماید: «الخشوع زينه الصلوه» (۱) و قرآن کریم در وصف مؤمنان می فرماید: آنان کسانی هستند که در نماز خویش خشوع دارند؛ «قد أفلح المؤمنون * الذين هم في صلوتهم خاشعون» (۲).

۱۱۱ _ تأثیر و تأثر متقابل در نماز و گناه

همان طوری که اگر اقامه نماز در جامعه زنده شود گناه و فساد از بین می رود، اگر افرادی تن به گناه و معصیت بدهند، دیگر توفیق نماز خواندن را به نحو صحیح پیدا نمی کنند.

قرآن کریم می فرماید: «ان الصلوه تنهى عن الفحشاء والمنكر» (۳)، بنا بر این اگر نماز باشد خبری از گناه نیست، و همین طور اگر نماز در جامعه احیا نشد، بلکه تضییع شد، آنگاه گناه و فساد رواج پیدا می کند؛ «فخلف من بعدهم خلف اضاعوا الصلوه و اتبعوا الشهوات» (۴).

۱۱۲ _ ضرورت نشاط در نماز

منافقان نماز خود را با حال کسالت و بی رغبتی بجا می آورند و در اعمال عبادی خود ریا و تظاهر می کنند؛ «و اذا قاموا الى الصلوه قاموا كسالى يراؤون الناس» (۵)، از این آیه می توان چنین استفاده نمود که در نماز دو امر لازم است: نماز را با حال نشاط و علاقه به آن انجام دادن و از ریا و تظاهر احتراز نمودن، و اگر مسلمانی با حال کسالت و سنگینی نمازش را بجا آورد، نشانه ی نفاق اوست چنان که امام باقر علیه السلام می فرماید: «لا تقم الى الصلوه متكاسلاً و لا متناعساً و لا متثاقلاً فانها من خلل النفاق...» (۶).

۱۱۳ _ کمیت و کیفیت در نماز

نماز از جمله اموری است که هم به کمیت و هم به کیفیت آن توجه شده

ص: ۱۲۷

۱- ۱. بحار / ج ۷۷ / ص ۱۳۳.

۲- ۲. مؤمنون / ۱ _ ۲.

۳- ۳. عنکبوت / ۴۵.

۴- ۴. مریم / ۴۵؛ اقتباس از سخنان آیت الله جوادی آملی.

۵- ۵. نساء / ۱۴۲.

۶- ۶. تفسیر عیاشی / ج ۱ / ص ۱۳۷.

است:

کمیت: از سویی قرآن کریم می فرماید: نماز ذکر است؛ «اقم الصلوه لذكری»^(۱)، از سوی دیگر قرآن می فرماید: «اذکروا الله ذکرا کثیرا»، بنا بر این غیر از نمازهای واجب لازم است نمازهای مستحب را نیز بجا آورد تا کثرت، صدق نماید، البته روشن است که نماز یک مصداق از ذکر است.

کیفیت: مهم تر از کمیت در نماز؛ کیفیت آن است که باید نماز را با توجه به خدا و حضور قلب و حالت خشیت و خشوع بجا آورد.

قرآن کریم در وصف مؤمنان می فرماید: آن ها در نماز خود خشوع دارند؛ «قد أفلح المؤمنون * الذين هم في صلاتهم خاشعون»^(۲). با نگاهی به سیره ی عملی پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله و امامان معصوم علیهم السلام می بینیم که آن بزرگواران در نماز خویش به هر دو جهت عنایت داشتند.

پیامبر اکرم آن قدر عبادت می کرد و نماز می خواند که در شأنش آیه شریفه «طه * ما أنزلنا عليك القرآن لتشقی»^(۳) نازل شد. در روایت نیز وارد شده که پیامبر صلی الله علیه و آله می فرمود: من از نماز سیر نمی شوم؛ «انی لا اشبع من الصلوه»^(۴).

امام باقر علیه السلام می فرماید: امام سجاد علیه السلام در هر شبانه روز مانند امیر المؤمنین علیه السلام هزار رکعت نماز می خواندند؛ «یصلی فی الیوم و اللیله ألف رکعه کما کان یفعل امیر المؤمنین»، و در نماز رنگ امام علیه السلام متغیر می شد و اندام او می لرزید، در این روایت هزار رکعت نماز ناظر به کمیت نماز، و ترس و خشیت از خداوند، ناظر به کیفیت و حضور قلب در نماز است.

در روایت است که حضرت رضا علیه السلام نیز در هر شبانه روز هزار رکعت نماز می خواندند و حضرت به دعبل شاعر فرمودند: این پیراهن را بگیر که من در آن هزار شب و در هر شب هزار رکعت نماز (یک میلیون رکعت) خوانده ام؛ «احتفظ بهذا القميص فقد صلیت فيه ألف ليله فی کل ليله ألف رکعه»^(۵).

ص: ۱۲۸

۱- ۱. طه / ۵۴.

۲- ۲. مؤمنون / ۱ _ ۲.

۳- ۳. طه / ۱ _ ۲.

۴- ۴. بحار / ج ۱۶ / ص ۲۴۹.

۵- ۵. مستدرک سفینه / ج ۶ / ص ۳۱۹.

از دیدگاه قرآن کریم، یکی از اوصاف برجسته ی خردمندان اقامه ی نماز است؛ «أَمَّا يَتَذَكَّرُ أُولَئِكَ أَلَّا يَتَذَكَّرُوا... و اقاموا الصلوة» (۱) و عدم اعتنا به این فریضه ی الهی علامت بی عقلی است.

از این رو قرآن کریم گاهی علت ورود تبهکاران به جهنم را بی عقلی آنان بیان می کند؛ «لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ السَّعِيرِ» (۲)، گاهی علت ورود آنان به جهنم را عدم توجه به نماز ذکر می کند؛ «مَا سَلَكَكُمْ فِي سَقَرٍ * قَالُوا لَمْ نَكُ مِنَ الْمَصْلُومِينَ» (۳).

شخصی نزد امام صادق علیه السلام از فردی ستایش کرد. امام علیه السلام از نماز او سؤال کرد؛ «ذَكَرْتَ لَا بِي عَبْدِ اللَّهِ رَجُلًا مِنْ أَصْحَابِنَا فَحَسَنَتْ عَلَيْهِ الثَّنَاءُ فَقَالَ لِي: «كَيْفَ صَلَاتُهُ» (۴). شخص دیگری نزد امام صادق علیه السلام از فردی تمجید کرد، امام علیه السلام از عقل او سؤال کرد. او گفت: عقل درستی ندارد، امام فرمود: بنابراین کارهای او بی ارزش است؛ قلت له (ابی عبدالله) جعلت فداك انّ لی جارا كثير الصلوه و الصدقه و كثير الحج لا بأس به قال: «يا اسحاق كيف عقله؟» قال قلت له جعلت فداك ليس له عقل، قال: «لا يرتفع بذلك منه» (۵).

از این دو روایت که یک مرتبه امام علیه السلام از نماز سؤال می کند و بار دیگر از کسی عقل طرف را سؤال می کند، روشن می شود که مسئله ی نماز نشانه ی عقل و خرد انسانی است.

در پایان از خداوند متعال مسئلت دارم که نماز همه ما مسلمانان را به لطف و کرم خود بپذیرد چه اینکه به فرموده حضرت امام صادق علیه السلام گاهی

ص: ۱۲۹

۱- ۱. رعد / ۱۹ _ ۲۲.

۲- ۲. ملک / ۱۰.

۳- ۳. مدثر / ۴۲ _ ۴۳.

۴- ۴. فروع کافی / ج ۳ / ص ۴۸۱.

۵- ۵. اصول کافی / ج ۱ / ص ۱۸.

پنجاه سال از عمر انسان می گذرد اما یک نمازش پذیرفته نمی شود و چه چیزی سخت تر از این خواهد بود؟

والله انه ليأتي على الرجل خمسون سنه و ما قبل الله منه صلاه واحده فايّ شيء اشدّ من هذا؟...[\(۱\)](#)

ص: ۱۳۰

۱- ۱. فروع کافی ۱/۲۵۶.

بسمه تعالی

هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ

آیا کسانی که می‌دانند و کسانی که نمی‌دانند یکسانند؟

سوره زمر / ۹

مقدمه:

موسسه تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان، از سال ۱۳۸۵ هـ. ش تحت اشراف حضرت آیت الله حاج سید حسن فقیه امامی (قدس سره الشریف)، با فعالیت خالصانه و شبانه روزی گروهی از نخبگان و فرهیختگان حوزه و دانشگاه، فعالیت خود را در زمینه های مذهبی، فرهنگی و علمی آغاز نموده است.

مرامنامه:

موسسه تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان در راستای تسهیل و تسریع دسترسی محققین به آثار و ابزار تحقیقاتی در حوزه علوم اسلامی، و با توجه به تعدد و پراکندگی مراکز فعال در این عرصه و منابع متعدد و صعب الوصول، و با نگاهی صرفاً علمی و به دور از تعصبات و جریانات اجتماعی، سیاسی، قومی و فردی، بر مبنای اجرای طرحی در قالب «مدیریت آثار تولید شده و انتشار یافته از سوی تمامی مراکز شیعه» تلاش می نماید تا مجموعه ای غنی و سرشار از کتب و مقالات پژوهشی برای متخصصین، و مطالب و مباحثی راهگشا برای فرهیختگان و عموم طبقات مردمی به زبان های مختلف و با فرمت های گوناگون تولید و در فضای مجازی به صورت رایگان در اختیار علاقمندان قرار دهد.

اهداف:

۱. بسط فرهنگ و معارف ناب ثقلین (کتاب الله و اهل البيت عليهم السلام)
۲. تقویت انگیزه عامه مردم بخصوص جوانان نسبت به بررسی دقیق تر مسائل دینی
۳. جایگزین کردن محتوای سودمند به جای مطالب بی محتوا در تلفن های همراه ، تبلت ها، رایانه ها و ...
۴. سرویس دهی به محققین طلاب و دانشجو
۵. گسترش فرهنگ عمومی مطالعه
۶. زمینه سازی جهت تشویق انتشارات و مؤلفین برای دیجیتالی نمودن آثار خود.

سیاست ها:

۱. عمل بر مبنای مجوز های قانونی
۲. ارتباط با مراکز هم سو
۳. پرهیز از موازی کاری

۴. صرفا ارائه محتوای علمی

۵. ذکر منابع نشر

بدیهی است مسئولیت تمامی آثار به عهده ی نویسنده ی آن می باشد .

فعالیت های موسسه :

۱. چاپ و نشر کتاب، جزوه و ماهنامه

۲. برگزاری مسابقات کتابخوانی

۳. تولید نمایشگاه های مجازی: سه بعدی، پانوراما در اماکن مذهبی، گردشگری و...

۴. تولید انیمیشن، بازی های رایانه ای و ...

۵. ایجاد سایت اینترنتی قائمیه به آدرس: www.ghaemiyeh.com

۶. تولید محصولات نمایشی، سخنرانی و...

۷. راه اندازی و پشتیبانی علمی سامانه پاسخ گویی به سوالات شرعی، اخلاقی و اعتقادی

۸. طراحی سیستم های حسابداری، رسانه ساز، موبایل ساز، سامانه خودکار و دستی بلوتوث، وب کیوسک، SMS و...

۹. برگزاری دوره های آموزشی ویژه عموم (مجازی)

۱۰. برگزاری دوره های تربیت مربی (مجازی)

۱۱. تولید هزاران نرم افزار تحقیقاتی قابل اجرا در انواع رایانه، تبلت، تلفن همراه و... در ۸ فرمت جهانی:

۱. JAVA

۲. ANDROID

۳. EPUB

۴. CHM

۵. PDF

۶. HTML

۷. CHM

۸. GHB

و ۴ عدد مارکت با نام بازار کتاب قائمیه نسخه :

۱. ANDROID

۲. IOS

۳. WINDOWS PHONE

۴. WINDOWS

به سه زبان فارسی ، عربی و انگلیسی و قرار دادن بر روی وب سایت موسسه به صورت رایگان .

در پایان :

از مراکز و نهادهایی همچون دفاتر مراجع معظم تقلید و همچنین سازمان ها، نهادها، انتشارات، موسسات، مؤلفین و همه

بزرگوارانی که ما را در دستیابی به این هدف یاری نموده و یا دیتاهای خود را در اختیار ما قرار دادند تقدیر و تشکر می نماییم.

آدرس دفتر مرکزی:

اصفهان - خیابان عبدالرزاق - بازارچه حاج محمد جعفر آباده ای - کوچه شهید محمد حسن توکلی - پلاک ۱۲۹/۳۴ - طبقه اول

وب سایت: www.ghbook.ir

ایمیل: Info@ghbook.ir

تلفن دفتر مرکزی: ۰۳۱۳۴۴۹۰۱۲۵

دفتر تهران: ۰۲۱ - ۸۸۳۱۸۷۲۲

بازرگانی و فروش: ۰۹۱۳۲۰۰۰۱۰۹

امور کاربران: ۰۹۱۳۲۰۰۰۱۰۹

مرکز تحقیقات رایانگی

اصفهان

گامی

WWW

برای داشتن کتابخانه های تخصصی
دیگر به سایت این مرکز به نشانی

www.Ghaemiyeh.com

www.Ghaemiyeh.net

www.Ghaemiyeh.org

www.Ghaemiyeh.ir

مراجعه و برای سفارش با ما تماس بگیرید.

۰۹۱۳ ۲۰۰۰ ۱۰۹

